

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 33

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 ianuarie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 705 din 27 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare	2–7
Decizia nr. 712 din 4 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 211–217 din Codul de procedură penală	8–12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.113/2014. — Hotărâre privind aprobarea Strategiei naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului pentru perioada 2014–2020 și a Planului operațional pentru implementarea Strategiei naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului 2014–2016	13
REPUBLICĂRI	
Hotărârea Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2007 privind aprobarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență și a Codului de etică profesională și disciplină ale Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România	14–48
★	
Rectificări	48

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 705**

din 27 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare

Petre Lăzăroiu	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, excepție invocată de Societatea Comercială „Laig Serv” — S.R.L. din comuna Dumbrava, județul Dâmbovița, în Dosarul nr. 7.012/315/2013 al Judecătoriei Târgoviște și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 734D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 811D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Andrei Valentin Mincă în Dosarul nr. 7.036/4/2014 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

4. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnul avocat Daniel Vochescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 811D/2014 la Dosarul nr. 734D/2014.

6. Atât reprezentantul părții prezente în Dosarul nr. 811D/2014, cât și cel al Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 811D/2014 la Dosarul nr. 734D/2014, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită admiterea excepției. Acesta arată că dispozițiile legale criticate sunt discriminatorii, îngrădindu-se și liberul acces la justiție. Se mai arată că aceleași dispoziții se suprapun cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii.

9. În continuare, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Se arată că în preambulul ordonanței de urgență se motivează

existența unei situații extraordinare și că prevederile legale criticate nu încalcă nici dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție, având în vedere că statul și-a asumat obligația de a plăti sumele de bani în discuție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

10. Prin încheierile din 28 mai 2014 și 25 iunie 2014, pronunțate în dosarele nr. 7.012/315/2013 și nr. 7.036/4/2014, **Judecătoria Târgoviște și Tribunalul București — Secția a IV-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare**, excepție invocată de Societatea Comercială „Laig Serv” — S.R.L. din comuna Dumbrava, județul Dâmbovița, și de Andrei Valentin Mincă în cauze având ca obiect soluționarea cererilor de executare silite formulate în vederea restituirii taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât adoptarea unei ordonanțe de urgență, în februarie 2014, care să lipsească de eficiență, prin amânarea executării, hotărârile judecătorești ce se vor pronunța în cursul anului 2014 și chiar în cursul anului 2015, reprezintă o ingerință gravă a puterii administrative în activitatea puterii judecătorești.

12. Prevederile ordonanței de urgență criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece creează situații discriminatorii pentru aceleași categorii de persoane, și anume persoanele îndreptățite la restituirea sumelor încasate cu titlu de taxă pe poluare, care au obținut hotărâri judecătorești prin care s-a dispus restituirea și care au încasat deja banii într-un termen rezonabil, în timp ce altele vor încasa aceste sume în mod eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, așa cum prevede Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014.

13. Pe de altă parte, cetățeanul sau profesionistul care nu își plătește contribuțiile, impozitele determinate printr-o decizie de impunere (titlu executoriu), nu are posibilitatea obligării statului la eșalonarea plății pe 5 ani, în schimb, statul aflat în fața unui titlu executoriu (hotărâre judecătorească) prin care este obligat la restituirea impozitului/taxei încasat/încasate nelegal poate eșalona restituirea timp de 5 ani. Scopul demersului judiciar, într-o cauză care nu are caracter complex, prin prisma probatorului succint, va putea fi atins abia după 7 ani. Acest lucru apare ca fiind injust, având în vedere că Guvernul a încasat banii, i-a cheltuit ineficient, iar la momentul la care este obligat să îi restituie invocă situații de excepție.

14. De asemenea, argumentele cuprinse în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2014 nu sunt de natură să justifice adoptarea acestui act normativ în condițiile stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, cu atât mai mult cu cât în preambulul ordonanței de urgență caracterul de urgență este determinat de oportunitatea, rațiunea și utilitatea reglementării, fără a se evidenția însă existența unei

situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată. Atunci când obiectul de reglementare al unei ordonanțe de urgență îl reprezintă drepturi, libertăți sau îndatoriri fundamentale, intervenția legiuitorului delegat trebuie să fie în sensul neafectării acestor drepturi, al instituirii unui regim juridic care să permită exercitarea tuturor atributelor acestor drepturi.

15. Mai mult, executarea unei hotărâri judecătorești nu poate fi împiedicată, anulată sau amânată pe o perioadă lungă de timp. Caracterul rezonabil al unei proceduri se analizează în funcție de circumstanțele cauzei și având în vedere criteriile consacrate în jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului. Astfel, hotărârile judecătorești definitive au generat un drept de creanță asupra statului, drept care beneficiază de protecție constituțională, în condițiile art. 44 alin. (1) din Constituție, dând naștere, în patrimoniul persoanelor îndreptățite, la restituirea sumelor încasate în mod nelegal. Măsura instituită prin ordonanța de urgență criticată nu poate fi considerată una de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului (statul) și cele ale creditorului (persoana îndreptățită la restituire), ci, dimpotrivă, se poate aprecia că persoana îndreptățită suportă o sarcină disproporționată și excesivă în privința dreptului său.

16. De asemenea, se mai arată că prevederile ordonanței de urgență criticate contravin dispozițiilor Tratatului Uniunii Europene, precum și jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, respectiv Hotărârea din 7 aprilie 2011, pronunțată în Cauza C-402/09, *Ioan Tatu împotriva Statului român, prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Direcției Generale a Finanțelor Publice Sibiu, Administrației Finanțelor Publice Sibiu, Administrației Fondului pentru Mediu, Ministerului Mediului*, afectând, în același timp, drepturile și libertățile fundamentale.

17. **Judecătoria Târgoviște** apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În opinia instanței, măsura contestată urmărește un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Instanța mai menționează jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 173 din 20 martie 2014, pentru identitate de raționament.

18. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

20. **Guvernul**, în punctul său de vedere, exprimat în Dosarul nr. 734D/2014, arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În privința pretensei încălcări a prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, se arată că aceasta nu poate fi reținută, din moment ce nu se refuză aplicarea hotărârilor judecătorești, ci, dimpotrivă, acestea sunt recunoscute, iar statul își ia angajamentul ferm de a le executa întocmai, potrivit criteriilor rezonabile și obiective stabilite în actul normativ contestat.

21. Referitor la criticile de neconstituționalitate prin prisma prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Guvernul consideră că nu se poate stabili existența unei discriminări între persoanele cărora li s-au restituit sumele încasate cu titlu de taxă pe poluare, în baza unor hotărâri judecătorești, și cele care vor încasa respectivele sume în mod eșalonat, deoarece această din urmă modalitate de executare a unor hotărâri judecătorești este aplicabilă în baza unei noi reglementări care produce efecte de la intrarea sa în vigoare.

22. Or, o eventuală discriminare ar putea exista doar între persoane aflate în aceeași situație juridică, în baza aceleiași reglementări în vigoare, iar nu între persoane aflate sub incidența unor reglementări diferite. De asemenea, se arată că măsura suspendării de drept a procedurilor de executare este una necesară pentru a se putea realiza finalitatea avută în vedere, respectiv eșalonarea sumelor de bani rezultate din hotărâri judecătorești, fiind aplicată în mod egal tuturor persoanelor ce intră sub incidența acesteia.

23. Cu privire la criticile de neconstituționalitate prin prisma prevederilor art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, se apreciază că, în cauza de față, există un grad mare de abatere de la obișnuit, și anume de la condițiile concrete în care executarea titlurilor executorii se face cu respectarea Codului de procedură civilă, respectiv a Ordonanței Guvernului nr. 22/2002, astfel încât Guvernul consideră că există o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție. Prin urmare, se consideră că, în speță, există o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă și independentă de voința Guvernului care pune în pericol un interes public, respectiv stabilitatea economică a statului român.

24. **Avocatul Poporului**, în punctul său de vedere exprimat în Dosarul nr. 811D/2014, apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale. Astfel, se arată că, în cauza de față, măsura contestată urmărește un scop legitim — menținerea echilibrului bugetar — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Așadar, situația particulară ivită și motivată prin existența unei situații extraordinare este una care reclamă o diferență evidentă de tratament juridic. Or, măsurile dispuse în materie au fost de natură să întărească finalitatea procesului judiciar, în sensul că reprezintă un prim pas important al debitorului de a-și executa creanța. În plus, prin prevederile criticate Guvernul nu refuză aplicarea hotărârilor judecătorești, ci, din contră, le recunoaște și își ia angajamentul ferm de a le executa întocmai potrivit unor criterii rezonabile și obiective.

25. Eșalonarea plății unor sume de bani, ca modalitate de executare a unei hotărâri judecătorești, poate fi considerată a fi în concordanță cu principiile consacrate de jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții, respectiv: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, un termen rezonabil de executare integrală și acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate.

26. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

27. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

28. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 28 februarie 2014, prevederi care au următorul cuprins: „(1) *Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, dobânzile calculate până*

la data plății integrale și cheltuielile de judecată, precum și alte sume stabilite de instanțele judecătorești, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015, se va realiza pe parcursul a 5 ani calendaristici, prin plata în fiecare an a 20% din valoarea acestora.

(2) Cererile de restituire ale contribuabililor prevăzuți la alin. (1) se soluționează, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 45 de zile de la înregistrare, iar plata tranșelor anuale se efectuează conform graficului stabilit de Administrația Fondului pentru Mediu.

(3) Termenul prevăzut la alin. (1) curge de la data împlinirii termenului prevăzut la alin. (2).

(4) În cursul termenului prevăzut la alin. (1) orice procedură de executare silită se suspendă de drept.

(5) Sumele prevăzute la alin. (1), plătite în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.

(6) Procedura de efectuare a plății titlurilor executorii va fi stabilită prin ordin comun al ministrului mediului și schimbărilor climatice și al ministrului finanțelor publice, cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (1).

(7) Plățile restante la sumele aferente titlurilor executorii emise până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și pentru care nu a fost demarată procedura de executare silită se efectuează cu respectarea prevederilor alin. (1)—(6).”

29. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației puterilor în stat și echilibrului între puterile statului, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 21 alin. (1), (3) și (4) privind dreptul la un proces echitabil, art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate, art. 53 alin. (1) privind regimul restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și în art. 115 alin. (4) și (6) privind regimul adoptării ordonanțelor de urgență ale Guvernului. Se mai arată că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și pe cele ale art. 1 privind protecția proprietății din primul Protocol adițional la aceeași convenție.

30. Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici relativ similare, constatând constituționalitatea acestora, prin Decizia nr. 676 din 13 noiembrie 2014, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii.

31. Prin decizia menționată, Curtea a reținut că art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 instituie eșalonarea plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, dobânzile calculate până la data plății integrale și cheltuielile de judecată, precum și alte sume stabilite de instanțele judecătorești, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015. Astfel, plata acestora se va realiza pe parcursul a 5 ani calendaristici, prin plata în fiecare an a 20% din valoarea acestora. De asemenea, se prevede că pe această perioadă orice procedură de executare silită se suspendă de drept.

32. Cererile de restituire se soluționează în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 45 de zile de la înregistrare, iar plata tranșelor anuale se efectuează conform graficului stabilit de

Administrația Fondului pentru Mediu. Totodată, procedura de efectuare a plății titlurilor executorii va fi stabilită prin ordin comun al ministrului mediului și schimbărilor climatice și al ministrului finanțelor publice.

33. De asemenea, sumele prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, dobânzile calculate până la data plății integrale și cheltuielile de judecată, precum și alte sume stabilite de instanțele judecătorești, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015, plătite în temeiul acestei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.

34. Același regim este aplicabil și pentru plățile restante la sumele aferente titlurilor executorii emise până la data intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență și pentru care nu a fost demarată procedura de executare silită.

35. În ceea ce privește constituționalitatea instituirii eșalonării plății unor sume prevăzute în titluri executorii, precum și suspendării de drept a oricărei proceduri de executare silită, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în numeroase cauze. Astfel, în materia eșalonării plății sumelor aferente titlurilor executorii este de menționat Decizia nr. 188 din 2 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate.

36. Prin Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009, Curtea a reținut că procesul civil parcurge două faze: judecata și executarea silită, aceasta din urmă intervenind în cazul hotărârilor susceptibile de a fi puse în executare cu ajutorul forței de constrângere a statului sau al altor titluri executorii, în măsura în care debitorul nu își execută de bunăvoie obligația. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că executarea unei hotărâri, indiferent de instanța care a pronunțat-o, trebuie considerată ca parte integrantă a procesului, în sensul art. 6 din Convenție, iar în ipoteza în care autoritățile sunt obligate să acționeze în vederea executării unei hotărâri judecătorești și manifestă abstențiune, această conduită este apreciată ca angajând răspunderea statului, în condițiile art. 6 paragraful 1 din Convenție, obligația statului de a asigura celeritatea procedurilor judiciare fiind una de rezultat (Hotărârea din 29 august 1996, pronunțată în Cauza *Di Pede împotriva Italiei*, paragrafele 20—24, Hotărârea din 26 septembrie 1996, pronunțată în Cauza *Zappia împotriva Italiei*, paragrafele 16—20, și Hotărârea din 19 martie 1997, pronunțată în Cauza *Hornsby împotriva Greciei*, paragraful 40). În acest sens este și Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 24 ianuarie 2014.

37. Prin Hotărârea din 17 iunie 2003, pronunțată în Cauza *Ruianu împotriva României*, paragraful 65, Curtea europeană a reținut că dreptul la justiție garantat de art. 6 din Convenție protejează în egală măsură și punerea în executare a hotărârilor judecătorești definitive și obligatorii, care, într-un stat ce respectă preeminența dreptului, nu pot rămâne fără efect în defavoarea uneia dintre părți. Prin urmare, executarea unei hotărâri judecătorești nu poate fi împiedicată, anulată sau amânată pe o perioadă lungă de timp.

38. În ceea ce privește modalitatea de executare, Curtea a statuat în jurisprudența sa că executarea *uno actu* constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura și unica posibilă modalitate de executare care

poate fi aplicată (Decizia nr. 353 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 27 iulie 2011).

39. Astfel, legiuitorul poate stabili anumite măsuri, respectiv plata eşalonată a unor sume prevăzute în titluri executorii, sens în care sunt și prevederile art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, prin care legiuitorul delegat a instituit o măsură de natură să întărească finalitatea procesului judiciar, în sensul că reprezintă un prim pas important al debitorului de a-și executa creanța.

40. În acest context se observă că prin Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, Curtea a reținut că mecanismul eşalonării plății, ca modalitate de executare a unei hotărâri judecătorești, poate fi considerat în concordanță cu principiile consacrate de jurisprudența Curții Constituționale și Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală, acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate. Or, dispozițiile art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 stabilind tranșele reactualizează cu indicele prețului de consum executarea pe cinci ani, îndeplinind astfel cerințele stabilite în jurisprudența Curții Constituționale.

41. În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 alin. (1), potrivit cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, precum și ale art. 44 alin. (1) teza întâi — „*Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate*”, se constată că aceasta este neîntemeiată.

42. În jurisprudența sa, spre exemplu, Decizia nr. 371 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 5 august 2014, instanța de contencios constituțional a arătat că, în ceea ce privește pretinsa discriminare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (în acest sens, a se vedea hotărârile din 23 iulie 1968, 13 iunie 1979, 28 noiembrie 1984, 28 mai 1985, 16 septembrie 1996, 18 februarie 1999 și, respectiv, 6 iulie 2004, pronunțate în cauzele „*Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene*” împotriva Belgiei”, paragraful 10, *Marckx împotriva Belgiei*, paragraful 33, *Rasmussen împotriva Danemarcei*, paragrafele 35, 38 și 40, *Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit*, paragraful 72, *Gaygusuz împotriva Austriei*, paragraful 42, *Larkos împotriva Ciprului*, paragraful 29, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, paragraful 24). Totodată, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele între diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context (în acest sens, a se vedea hotărârile din 23 iulie 1968, 28 mai 1985 și, respectiv, 6 iulie 2004, pronunțate în cauzele „*Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene*” împotriva Belgiei”, paragraful 10, *Gaygusuz împotriva Austriei*, paragraful 42, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, paragraful 24).

43. Or, astfel cum reiese din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2014, măsura contestată urmărește un scop legitim — menținerea echilibrului bugetar și respectarea angajamentelor interne asumate în domeniul protecției mediului și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eşalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Ca atare, situația particulară ivită și motivată prin existența unei situații

extraordinare este una care reclamă o diferență evidentă de tratament juridic.

44. În cauză, măsura suspendării de drept a procedurilor de executare este una necesară pentru a se putea realiza finalitatea avută în vedere, respectiv eşalonarea sumelor rezultate din hotărâri judecătorești, fiind aplicată în mod egal tuturor persoanelor ce intră sub incidența acesteia.

45. Cu privire la dreptul de proprietate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că despăgubirea recunoscută printr-o decizie definitivă și executorie constituie un bun în sensul art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție. Așadar, neexecutarea plății într-un termen rezonabil constituie o atingere a dreptului reclamantului la respectarea bunurilor, ca și faptul că lipsa de lichidități nu poate justifica un asemenea comportament (în acest sens, a se vedea hotărârile din 19 octombrie 2000 și 7 mai 2002, pronunțate în cauzele *Ambrosi împotriva Italiei*, paragraful 40, și *Burdov împotriva Rusiei*, paragraful 41). Guvernul, prin adoptarea ordonanței de urgență criticate, nu neagă existența și întinderea despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești și nu refuză punerea în aplicare a acestora. Măsura criticată este mai degrabă una de garantare a dreptului de proprietate asupra bunului dobândit, fiind o aplicare a art. 44 alin. (2) din Constituție.

46. Totodată, pentru a evita devalorizarea sumelor ce fac obiectul titlurilor executorii, ordonanța de urgență criticată prevede că acestea se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică, ceea ce garantează o executare în totalitate a creanței. Acest mecanism asigură executarea integrală a titlului, acordând totodată statului posibilitatea să identifice resursele financiare necesare achitării acestor sume. De asemenea, textul criticat se aplică pentru viitor.

47. Referitor la invocarea art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea a mai analizat în jurisprudența sa cazuri în care s-a constatat existența unor situații extraordinare, de exemplu în Decizia nr. 714 din 25 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 24 iunie 2010, și în Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010.

48. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată” (Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005).

49. Curtea a mai arătat, prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, că pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Cu privire la criteriul obiectiv necesar pentru aprecierea situației extraordinare, Curtea a reținut, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 255 din 11 mai 2005, că „invocarea elementului de oportunitate, prin definiție de natură subiectivă, căruia i se conferă o eficiență contributivă determinantă a urgenței, ceea ce, implicit, îl convertește în situație extraordinară, impune concluzia că aceasta nu are, în mod necesar și univoc, caracter obiectiv, ci poate da expresie și unor factori subiectivi, de oportunitate (...). Întrucât însă asemenea factori nu sunt cuantificabili, afirmarea existenței situației extraordinare, în temeiul lor sau prin convertirea lor într-o asemenea situație, conferă acesteia un caracter arbitrar, de natură să creeze dificultăți insurmontabile în legitimarea delegării legislative. S-ar ajunge, astfel, ca un criteriu de constituționalitate — situația extraordinară —, a cărui respectare este prin definiție supusă controlului Curții, să fie, practic, sustras unui atare control, ceea

ce ar fi inadmisibil". Totodată, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 421 din 9 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Curtea Constituțională a statuat că „Urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare”.

50. Mai mult, Curtea a statuat că nu se constituie într-o situație extraordinară cazurile „cu implicații financiare legate de punerea în executare a hotărârilor judecătorești. Aceste aspecte țin de oportunitatea adoptării reglementării” (Decizia nr. 104 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 6 februarie 2009, și Decizia nr. 784 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 7 iulie 2009).

51. Având în vedere jurisprudența sa cu privire la art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea a analizat fiecare dintre aceste motive invocate de Guvern pentru a stabili dacă implicațiile financiare legate de punerea în executare a hotărârilor judecătorești, în situația dată, se circumscriu situației extraordinare sau unor elemente de oportunitate. O atare analiză este necesară pentru a stabili dacă un considerent de principiu rezultat din jurisprudența Curții Constituționale, în speță fiind vorba de Decizia nr. 104 din 20 ianuarie 2009 și Decizia nr. 784 din 12 mai 2009, este aplicabil fără nicio circumstanțiere sau, din contră, în funcție de circumstanțele speței să îi poată fi adăugat un corectiv și să poată fi considerată ca fiind o situație extraordinară.

52. Astfel, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a reținut că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională. Aceasta este premisa de la care Curtea urmează să analizeze relevanța motivelor invocate de Guvern în adoptarea ordonanței de urgență criticate.

53. Primul motiv pentru justificarea situației extraordinare este cel ce vizează dificultățile întâmpinate cu privire la executarea hotărârilor judecătorești având ca obiect drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar. Un atare motiv privit *ut singuli* nu justifică existența unei situații extraordinare, de aceea Curtea va proceda la analiza și a următoarelor două motive invocate de Guvern, respectiv influența negativă pe care executarea titlurilor executorii le-ar avea asupra bugetului de stat și creșterea deficitului bugetar. Aceste ultime două motive sunt susținute de faptul că valoarea titlurilor executorii având ca obiect drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar este foarte mare din moment ce nu este vorba despre titluri executorii singulare sau care afectează un anume domeniu de activitate, ci despre o chestiune sistemică, la nivel statal. Nici aceste motive privite *ut singuli* nu justifică existența unei situații extraordinare, însă, privind toate cele trei motive în mod cumulativ și plecând de la premisa constatată de către Curte prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, Curtea Constituțională ajunge la concluzia că, în cauza de față, există un grad mare de abatere de la obișnuit, și anume de la condițiile concrete în care executarea titlurilor executorii se face cu respectarea Codului de procedură civilă, respectiv a Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2002, după caz, astfel încât consideră că există o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție. Prin urmare, Curtea constată că există o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă și independentă de voința Guvernului care pune în pericol un interes public, respectiv stabilitatea economică a statului român.

54. De asemenea, Curtea a constatat că ordonanța de urgență a fost adoptată în vederea atenuării efectelor unei stări de criză economică generalizată. O atare finalitate economică implica, în mod necesar și neechivoc, o reglementare juridică primară, rapidă, unitară și energică. În consecință, adoptarea măsurii criticate reclama, în mod indubitabil, urgență; or, reglementarea urgentă a situației rezultate în condițiile de criză economică nu putea fi făcută în mod rapid și rezonabil nici prin asumarea răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului asupra unui proiect de lege și nici prin adoptarea unui proiect de lege cu procedura de urgență. În aceste condiții, pentru conservarea stabilității economice a statului, singurul instrument rămas la îndemâna Guvernului a fost adoptarea unei ordonanțe de urgență.

55. Pentru aceste motive, Curtea a constatat că reglementarea criticată îndeplinește exigențele urgenței prevăzute în art. 115 alin. (4) din Constituție.

56. În consecință, Curtea a constatat că, în anumite situații extreme, precum în cea de față, implicațiile financiare legate de punerea în executare a hotărârilor judecătorești se pot constitui într-o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, în măsura în care asemenea măsuri sunt motivate, în mod fundamentat, de apărarea stabilității economice a statului român. O atare situație extraordinară, în mod evident, are un caracter temporar, regula în această materie fiind executarea hotărârilor judecătorești în conformitate cu dreptul comun în materie, respectiv Codul de procedură civilă sau Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, după caz, chiar dacă debitor este statul. Altfel, Guvernul nu poate uza de reglementarea, în viitor, în mod nelimitat, a unor proceduri derogatorii de la dreptul comun atunci când statul este debitor; este sarcina statului să găsească soluții pentru executarea conformă a hotărârilor judecătorești, potrivit dreptului comun. În caz contrar, nu ar mai exista o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, ci, mai degrabă, s-ar pune în evidență elemente de oportunitate legislativă.

57. În cazul de față, Guvernul a motivat situația extraordinară ca fiind determinată de:

— dificultățile întâmpinate până în prezent în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești având ca obiect acordarea contravalorii taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule;

— influența negativă pe care o are executarea silită a titlurilor executorii, în condițiile dreptului comun, atât asupra bugetului Administrației Fondului pentru Mediu, cât și asupra bugetului general consolidat;

— necesitatea menținerii echilibrului bugetare și, în mod implicit, nerespectarea angajamentelor interne și internaționale asumate de Guvernul României, inclusiv în ceea ce privește nivelul deficitului bugetar;

— necesitatea instituirii unor reglementări speciale, cu aplicabilitate limitată în timp, privind executarea silită a hotărârilor judecătorești prin care au fost acordate contravalorile taxei pe poluare pentru autovehicule și taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, întrucât lipsa acestor prevederi ar avea drept consecință imposibilitatea menținerii echilibrului bugetare și, în mod implicit, atât nerespectarea angajamentelor interne asumate de Administrația Fondului pentru Mediu, cât și neîndeplinirea obligațiilor în domeniul protecției mediului pe care România le are în calitate de stat membru al Uniunii Europene.

58. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii sunt valabile și în cauza de față.

59. Referitor la invocarea legislației Uniunii Europene și jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curtea

constată că prin Decizia nr. 668 din 18 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 8 iulie 2011, a statuat că, întrucât Curtea Constituțională nu este nici legiuitor pozitiv și nici o instanță judecătorească cu competența de a interpreta și a aplica dreptul european în litigiile ce antamează drepturile subiective ale cetățenilor, folosirea unei norme de drept european în cadrul controlului de constituționalitate ca normă interpusă celei de referință implică, în temeiul art. 148 alin. (2) și (4) din Constituția României, o condiționalitate cumulativă: pe de o parte, această normă să fie suficient de clară, precisă și neechivocă prin ea însăși sau înțelesul acesteia să fi fost stabilit în mod clar, precis și neechivoc de Curtea de Justiție a Uniunii Europene și, pe de altă parte, norma trebuie să se circumscrie unui anumit nivel de relevanță constituțională, astfel încât conținutul său normativ să susțină posibila încălcare de către legea națională a Constituției — unica normă directă de referință în cadrul controlului de constituționalitate. Într-o atare ipoteză demersul Curții Constituționale este distinct de simpla aplicare și interpretare a legii, competență ce aparține instanțelor judecătorești și autorităților administrative, sau de eventualele chestiuni ce țin de politica legislativă promovată de Parlament sau Guvern, după caz. Prin prisma condiționalității cumulative enunțate, rămâne la aprecierea Curții Constituționale aplicarea în cadrul controlului de constituționalitate a hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene și formularea de către ea însăși de întrebări preliminare în vederea stabilirii conținutului normei europene. O atare atitudine ține de cooperarea dintre instanța constituțională națională și cea europeană, precum și de dialogul judiciar dintre acestea, fără a se aduce în discuție aspecte ce țin de stabilirea unor ierarhii între aceste instanțe.

60. Or, în materia taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, precum și a dobânzilor calculate, până la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2014, Curtea de Justiție a Uniunii Europene s-a pronunțat astfel:

— În Cauza C-402/09 — *Ioan Tatu împotriva Statului român, prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Direcției Generale a Finanțelor Publice Sibiu, Administrației Finanțelor Publice Sibiu, Administrației Fondului pentru Mediu, Ministerului Mediului*, ca urmare a cererii de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulate de Tribunalul Sibiu la 18 iunie 2009, instanța

europeană a arătat că „prevederile art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun ca un stat membru să instituie o taxă pe poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit încât descurajează punerea în circulație, în statul membru menționat, a unor astfel de vehicule de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură ca și cele de pe piața națională”.

— În Cauza C-565/11 — *Mariana Irimie împotriva Administrației Finanțelor Publice Sibiu, Administrației Fondului pentru Mediu* [întrebare preliminară formulată de Tribunalul Sibiu — România], s-a reținut că „dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că, în cazul percepției de către un stat membru a unei taxe incompatibile cu dreptul Uniunii, în speță articolul 110 TFUE, acest stat este obligat să restituie cuantumului acestei taxe și să plătească dobânzile aferente cuantumului acesteia începând de la data plății sale de către contribuabil”.

61. Ca atare, cele reținute prin Decizia nr. 668 din 18 mai 2011, respectiv „În cauză, deși înțelesul normei europene a fost deslușit de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, cerințele rezultate din această hotărâre nu au relevanță constituțională, ele ținând mai degrabă de obligația legislativului de a edicta norme în sensul hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene, în caz contrar găsindu-și eventual aplicarea art. 148 alin. (2) din Constituția României”, se aplică *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

62. Așadar, legiuitorul a respectat hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene tocmai prin emiterea actului normativ, act pe care Curtea Constituțională îl apreciază ca fiind în conformitate cu prevederile Constituției.

63. Referitor la invocarea în susținerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, precum și a principiului neretroactivității legii, Curtea constată că acestea nu pot fi reținute, întrucât, pe de o parte, astfel cum s-a arătat mai sus, prin actul normativ criticat legiuitorul delegat nu refuză aplicarea hotărârilor judecătorești, ci stabilește anumite măsuri pentru punerea în aplicare a acestora, și, pe de altă parte, textele de lege criticate au aplicabilitate exclusiv pentru viitor.

64. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Laig Serv” — S.R.L. din comuna Dumbrava, județul Dâmbovița, în Dosarul nr. 7.012/315/2013 al Judecătoriei Târgoviște și de Andrei Valentin Mincă în Dosarul nr. 7.036/4/2014 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Târgoviște și Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 noiembrie 2014.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 712

din 4 decembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 211—217
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 211—215 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Bobby Hamzo în Dosarul nr. 3.407/296/2014 al Judecătoriei Satu Mare — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 269 D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 7 octombrie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 4 noiembrie 2014, și ulterior, pentru aceleași motive, pentru data de 27 noiembrie 2014. La ședința din 27 noiembrie 2014, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992 și al art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizarea și funcționare a Curții Constituționale, adoptată prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 6/2012, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 3 decembrie 2014, când având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 4 decembrie 2014, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 28 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.407/296/2014, **Judecătoria Satu Mare — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 211—215 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Bobby Hamzo într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de înlocuire a măsurii controlului judiciar formulată de autorul excepției.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 211—215 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale invocate, întrucât nu reglementează un termen rezonabil pentru care să poată fi dispusă măsura controlului judiciar.

5. **Judecătoria Satu Mare — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că măsura controlului judiciar este una neprivativă de libertate, care

poate fi dispusă de procuror, de judecătorul de cameră preliminară sau de instanța de judecată și care presupune îndeplinirea unor condiții expres reglementate referitoare la existența unor probe sau indicii temeinice din care să rezulte suspiciunea rezonabilă că persoana în cauză a săvârșit o infracțiune și că aplicarea măsurii este necesară pentru buna desfășurare a procesului penal sau pentru a-l împiedica pe suspect sau inculpat să comită noi infracțiuni sau să se sustragă de la urmărirea penală sau de la judecată. Se observă, totodată, că art. 160² din Codul de procedură penală din 1969 reglementa liberarea provizorie sub control judiciar, o instituție similară controlului judiciar, care a fost supusă, în numeroase rânduri, controlului de constituționalitate prin raportare la critici similare, instanța de contencios constituțional constatând conformitatea acesteia cu prevederile Legii fundamentale. Se face referire, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 36 din 29 ianuarie 2004, nr. 521 din 9 aprilie 2009, nr. 30 din 18 ianuarie 2011 și nr. 755 din 7 iunie 2011.

6. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Avocatul Poporului** susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, spre deosebire de măsura liberării provizorii sub control judiciar reglementată la art. 160²—160³ din Codul de procedură penală din 1969, de care puteau beneficia persoane private de libertate, măsura controlului judiciar prevăzută la art. 211—215 din Codul de procedură penală este o măsură preventivă de sine stătătoare, persoana în privința căreia este dispusă nefiind eliberată dintr-o stare anterioară de detenție. Se observă că, potrivit art. 202 alin. (1) și alin. (4) lit. b) din Codul de procedură penală, controlul judiciar poate fi dispus dacă există probe și indicii temeinice că o persoană a săvârșit o infracțiune și, dacă este necesar, în scopul bunei desfășurări a procesului penal sau al împiedicării sustragerii suspectului sau inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni; iar, conform art. 211 din același cod, măsura controlului judiciar poate fi luată doar față de inculpat, de către procuror și de către judecătorul de drepturi și libertăți, în cursul urmăririi penale, de către judecătorul de cameră preliminară în procedură de cameră preliminară sau de către instanța de judecată în cursul judecății. Se subliniază faptul că dispozițiile art. 241 din Codul de procedură penală prevăd în mod expres cazurile în care măsurile preventive, deci și măsura controlului judiciar, încetează de drept și că, potrivit art. 242 din Codul de procedură penală, aceste măsuri sunt revocate din oficiu sau la cerere, fiind reglementate expres cazurile de revocare. Pentru aceste motive, se conchide că măsura preventivă a controlului judiciar se dispune, încetează, se revocă sau se înlocuiește în condițiile legii procesual penale și că aplicarea ei presupune o restrângere a drepturilor constituționale invocate de autorul excepției conformă cu prevederile art. 53 din Constituție, respectiv impusă de necesitatea asigurării desfășurării instrucției penale.

8. În subsidiar, se arată că critica formulată de autorul excepției privește lipsa reglementării exprese de către legiuitor, în cuprinsul dispozițiilor art. 211—215 din Codul de procedură penală, a unui termen rezonabil pentru care să poată fi dispusă măsura controlului judiciar, dar că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 211—215 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 211: *Condiții generale*

„(1) În cursul urmăririi penale, procurorul poate dispune luarea măsurii controlului judiciar față de inculpat, dacă această măsură preventivă este necesară pentru realizarea scopului prevăzut la art. 202 alin. (1).

(2) Judecătorul de cameră preliminară, în procedura de cameră preliminară, sau instanța de judecată, în cursul judecării, poate dispune luarea măsurii controlului judiciar față de inculpat, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1).”;

— Art. 212: *Luarea măsurii controlului judiciar de către procuror*

„(1) Procurorul dispune citarea inculpatului aflat în stare de libertate sau aducerea inculpatului aflat în stare de reținere.

(2) Inculpatului prezent i se aduc la cunoștință, de îndată, în limba pe care o înțelege, infracțiunea de care este suspectat și motivele luării măsurii controlului judiciar.

(3) Măsura controlului judiciar poate fi luată numai după audierea inculpatului, în prezența avocatului ales ori numit din oficiu. Dispozițiile art. 209 alin. (6)—(9) se aplică în mod corespunzător.

(4) Procurorul dispune luarea măsurii controlului judiciar prin ordonanță motivată, care se comunică inculpatului.”;

— Art. 213: *Calea de atac împotriva măsurii controlului judiciar dispuse de procuror*

„(1) Împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat măsura controlului judiciar, în termen de 48 de ore de la comunicare, inculpatul poate face plângere la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond.

(2) Judecătorul de drepturi și libertăți sesizat conform alin. (1) fixează termen de soluționare în camera de consiliu și dispune citarea inculpatului.

(3) Neprezentarea inculpatului nu împiedică judecătorul de drepturi și libertăți să dispună asupra măsurii luate de procuror.

(4) Judecătorul de drepturi și libertăți îl ascultă pe inculpat atunci când acesta este prezent.

(5) Asistența juridică a inculpatului și participarea procurorului sunt obligatorii.

(6) Judecătorul de drepturi și libertăți poate revoca măsura, dacă au fost încălcate dispozițiile legale care reglementează condițiile de luare a acesteia.

(7) Dosarul cauzei se restituie procurorului în termen de 48 de ore de la pronunțarea încheierii.”;

— Art. 214: *Luarea măsurii controlului judiciar de către judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată*

„(1) Judecătorul de cameră preliminară în fața căreia se află cauza poate dispune, prin încheiere, luarea măsurii controlului judiciar sau instanța de judecată față de inculpat, la cererea motivată a procurorului sau din oficiu.

(2) Judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată sesizat potrivit alin. (1) dispune citarea inculpatului. Ascultarea inculpatului este obligatorie dacă acesta se prezintă la termenul fixat.

(3) Prezența avocatului inculpatului și participarea procurorului sunt obligatorii.”;

— Art. 215: *Conținutul controlului judiciar*

„(1) Pe timpul cât se află sub control judiciar, inculpatul trebuie să respecte următoarele obligații:

a) să se prezinte la organul de urmărire penală, la judecătorul de cameră preliminară sau la instanța de judecată ori de câte ori este chemat;

b) să informeze de îndată organul judiciar care a dispus măsura sau în fața căruia se află cauza cu privire la schimbarea locuinței;

c) să se prezinte la organul de poliție desemnat cu supravegherea sa de către organul judiciar care a dispus măsura, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat.

(2) Organul judiciar care a dispus măsura poate impune inculpatului ca, pe timpul controlului judiciar, să respecte una sau mai multe dintre următoarele obligații:

a) să nu depășească o anumită limită teritorială, fixată de organul judiciar, decât cu încuviințarea prealabilă a acestuia;

b) să nu se deplaseze în locuri anume stabilite de organul judiciar sau să se deplaseze doar în locurile stabilite de acesta;

c) să poarte permanent un sistem electronic de supraveghere;

d) să nu revină în locuința familiei, să nu se apropie de persoana vătămată sau de membrii familiei acesteia, de alți participanți la comiterea infracțiunii, de martori ori experți sau de alte persoane anume desemnate de organul judiciar și să nu comunice cu acestea direct sau indirect, pe nicio cale;

e) să nu exercite profesia, meseria sau să nu desfășoare activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta;

f) să comunice periodic informații relevante despre mijloacele sale de existență;

g) să se supună unor măsuri de control, îngrijire sau tratament medical, în special în scopul dezintoxicării;

h) să nu participe la manifestări sportive sau culturale ori la alte adunări publice;

i) să nu conducă vehicule anume stabilite de organul judiciar;

j) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte arme;

k) să nu emită cecuri.

(3) În cuprinsul actului prin care se dispune luarea măsurii controlului judiciar sunt prevăzute în mod expres obligațiile pe care inculpatul trebuie să le respecte pe durata acestuia și i se atrage atenția că, în caz de încălcare cu rea-credință a obligațiilor care îi revin, măsura controlului judiciar se poate înlocui cu măsura arestului la domiciliu sau măsura arestării preventive.

(4) Supravegherea respectării de către inculpat a obligațiilor care îi revin pe durata controlului judiciar se realizează de către instituția, organul sau autoritatea anume desemnate de organul judiciar care a dispus măsura, în condițiile legii.

(5) Dacă, în cadrul obligației prevăzute la alin. (2) lit. a), s-a impus inculpatului interdicția de a părăsi țara sau o anumită localitate, câte o copie a ordonanței procurorului ori, după caz, a încheierii se comunică, în ziua emiterii ordonanței sau a pronunțării încheierii, inculpatului, unității de poliție în a cărei circumscripție locuiește, precum și celei în a cărei circumscripție are interdicția de a se afla acesta, serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, Poliției de Frontieră Române și

Inspectoratului General pentru Imigrări, în situația celui care nu este cetățean român, în vederea asigurării respectării de către inculpat a obligației care îi revine. Organele în drept dispun darea inculpatului în consemn la punctele de trecere a frontierei.

(6) Instituția, organul sau autoritatea prevăzute la alin. (4) verifică periodic respectarea obligațiilor de către inculpat, iar în cazul în care constată încălcări ale acestora, sesizează de îndată procurorul, în cursul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară, în procedura de cameră preliminară, sau instanța de judecată, în cursul judecății.

(7) În cazul în care, pe durata măsurii controlului judiciar, inculpatul încalcă, cu rea-credință, obligațiile care îi revin sau există suspiciunea rezonabilă că a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune pentru care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, la cererea procurorului ori din oficiu, poate dispune înlocuirea acestei măsuri cu măsura arestului la domiciliu sau a arestării preventive, în condițiile prevăzute de lege.

(8) În cursul urmăririi penale, procurorul care a luat măsura poate dispune, din oficiu sau la cererea motivată a inculpatului, prin ordonanță, impunerea unor noi obligații pentru inculpat ori înlocuirea sau încetarea celor dispuse inițial, dacă apar motive temeinice care justifică aceasta, după audierea inculpatului.

(9) Dispozițiile alin. (8) se aplică în mod corespunzător și în procedura de cameră preliminară sau în cursul judecății, când judecătorul de cameră preliminară ori instanța de judecată dispune, prin încheiere, la cererea motivată a procurorului sau a inculpatului ori din oficiu, după audierea inculpatului."

12. Autorul excepției susține că textul criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 22 alin. (2) cu privire la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 23 privind libertatea individuală, art. 25 referitor la libera circulație și art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și prevederile art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la libertate și la siguranță.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că măsura controlului judiciar a fost reglementată de Codul de procedură penală intrat în vigoare la 1 februarie 2014 ca o măsură preventivă, alături de reținere, controlul judiciar pe cauțiune, arestul la domiciliu și arestarea preventivă, sediul materiei constituindu-l art. 202 alin. (4) și art. 211—215.

14. Dintr-o perspectivă istorică, Curtea reține că prin Legea nr. 32/1990 pentru modificarea și completarea unor dispoziții ale Codului de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 17 noiembrie 1990, au fost introduse la art. 160¹—160¹⁰ din Codul de procedură penală din 1969 *liberarea provizorie sub control judiciar și liberarea provizorie pe cauțiune*. Acestea însă **nu erau considerate de către legiuitor măsuri preventive, ci modalități prin care învinuitul sau inculpatul arestat preventiv putea cere punerea sa în libertate provizorie**. Abia actualul Cod de procedură penală a **introdus controlul judiciar și controlul judiciar pe cauțiune în categoria măsurilor preventive**.

15. Tot dintr-o perspectivă istorică, Curtea reține că, potrivit art. 136 alin. 1 din **Codul de procedură penală din 1969**, organele de urmărire penală și instanțele de judecată puteau dispune **următoarele patru categorii de măsuri preventive**: reținerea, *obligarea de a nu părăsi localitatea*, *obligarea de a nu părăsi țara* și arestarea preventivă. Dintre acestea, reținerea și arestarea preventivă erau măsuri privative de libertate, iar obligarea de a nu părăsi localitatea și obligarea de a nu părăsi țara restrângeau libertatea de circulație a învinuitului sau a inculpatului, fără a pune în discuție libertatea individuală a persoanei. Potrivit art. 145 alin. 1¹ din Codul de procedură penală din 1969, pe durata măsurii obligării de a nu părăsi localitatea învinuitul sau inculpatul era obligat să respecte

următoarele obligații: a) să se prezinte la organul de urmărire penală sau, după caz, la instanța de judecată ori de câte ori este chemat; b) să se prezinte la organul de poliție desemnat cu supravegherea de organul judiciar care a dispus măsura, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat; c) să nu își schimbe locuința fără încuviințarea organului judiciar care a dispus măsura; și d) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nicio categorie de arme. Iar, conform alin. 1² al aceluiași articol, organul judiciar care a dispus măsura putea impune învinuitului sau inculpatului ca pe durata acesteia să respecte una sau mai multe dintre următoarele obligații: a) să poarte permanent un sistem electronic de supraveghere; b) să nu se deplaseze la anumite spectacole sportive ori culturale sau în orice alte locuri stabilite; c) să nu se apropie de persoana vătămată, membrii familiei acesteia, persoana împreună cu care a comis fapta, martori, experți ori alte persoane, stabilite de organul judiciar, și să nu comunice cu acestea direct sau indirect; d) să nu conducă niciun vehicul sau anumite vehicule stabilite; e) să nu se afle în locuința persoanei vătămate; f) să nu exercite profesia, meseria sau să nu desfășoare activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta. Potrivit art. 145¹ alin. 2 din același cod, obligațiile anterior enumerate erau dispuse cu titlu obligatoriu, în cazul celor prevăzute la art. 145 alin. 11, sau atunci când organul de urmărire penală sau instanța de judecată considera necesar, în cazul celor reglementate la art. 145 alin. 12, și în cazul luării măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara.

16. Analizând măsurile preventive neprivative de libertate ale obligației de a nu părăsi localitatea și obligației de a nu părăsi țara, așa cum ele erau reglementate în Codul de procedură penală din 1969, Curtea reține că obligațiile aferente acestor măsuri preventive se regăsesc în noul Cod de procedură penală, ca obligații ce pot fi impuse învinuitului în cazul dispunerii măsurii preventive a controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune. Au fost introduse, practic, în Codul de procedură penală în vigoare obligațiile suplimentare prevăzute la art. 215 alin. (2) lit. f), g), k), în timp ce obligațiile prevăzute la art. 215 alin. (1) lit. b) și art. 215 alin. (2) lit. a), b), d), h), j) au fost preluate din vechiul Cod de procedură penală cu un conținut asemănător. Însă, potrivit art. 145 alin. 2, coroborate cu cele ale art. 145¹ alin. 2 din Codul de procedură penală din 1969, obligarea de a nu părăsi localitatea și obligarea de a nu părăsi țara *puteau fi dispuse, în cursul urmăririi penale, pentru o durată maximă de 30 de zile, fiecare prelungire neputând depăși 30 zile*. Potrivit aceluiași dispoziții legale, *durata maximă a acestor măsuri nu putea depăși, în cursul urmăririi penale, un an*, și, în mod excepțional, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevedea pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii a cărei limită specială maximă era de 10 ani sau mai mare, doi ani.

17. Potrivit Codului de procedură penală, intrat în vigoare la 1 februarie 2014, măsurile preventive sunt *reținerea, controlul judiciar, controlul judiciar pe cauțiune, arestul la domiciliu și arestarea preventivă* [art. 202 alin. (4) lit. a)—e)], **în cazul controlului judiciar și al controlului judiciar pe cauțiune nefiind reglementate nici termenul și nici durata maximă pentru care aceste măsuri preventive pot fi dispuse**. Măsurile preventive sunt măsuri procesuale ce vizează în mod direct fie starea de libertate a suspectului sau a inculpatului, concretizându-se în privarea acestuia de libertate, în cazul reținerii, al arestării preventive și al arestului la domiciliu (clasificate astfel ca fiind *măsuri preventive privative de libertate*), fie alte drepturi sau libertăți fundamentale, în cazul controlului judiciar și în cel al controlului judiciar pe cauțiune (clasificate ca fiind *măsuri preventive neprivative de libertate*). Măsura controlului judiciar, ca măsură preventivă neprivativă de libertate, poate fi luată de către procuror, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată față de inculpat, dacă există probe sau indicii temeinice

din care rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune și dacă măsura este necesară în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni. **Dar, Codul de procedură penală nu reglementează termenele și durata maximă pentru care poate fi dispusă această măsură.**

18. Conform art. 215 alin. (1) din Codul de procedură penală, **controlul judiciar presupune respectarea de către inculpat a următoarelor obligații:** a) să se prezinte la organul de urmărire penală, la judecătorul de cameră preliminară sau la instanța de judecată ori de câte ori este chemat; b) să informeze de îndată organul judiciar care a dispus măsura sau în fața căruia se află cauza cu privire la schimbarea locuinței; și c) să se prezinte la organul de poliție desemnat cu supravegherea sa de către organul judiciar care a dispus măsura, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat. La acestea, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, **pot fi adăugate, de către organul judiciar care a dispus măsura controlului judiciar, una sau mai multe dintre următoarele obligații:** a) să nu depășească o anumită limită teritorială, fixată de organul judiciar, decât cu încuviințarea prealabilă a acestuia; b) să nu se deplaseze în locuri anume stabilite de organul judiciar sau să se deplaseze doar în locurile stabilite de acesta; c) să poarte permanent un sistem electronic de supraveghere; d) să nu revină în locuința familiei, să nu se apropie de persoana vătămată sau de membrii familiei acesteia, de alți participanți la comiterea infracțiunii, de martori ori experți sau de alte persoane anume desemnate de organul judiciar și să nu comunice cu acestea direct sau indirect, pe nicio cale; e) să nu exercite profesia, meseria sau să nu desfășoare activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta; f) să comunice periodic informații relevante despre mijloacele sale de existență; g) să se supună unor măsuri de control, îngrijire sau tratament medical, în special în scopul dezintoxicării; h) să nu participe la manifestări sportive sau culturale ori la alte adunări publice; i) să nu conducă vehicule anume stabilite de organul judiciar; j) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte arme; și k) să nu emită cecuri.

19. Referitor la liberarea provizorie sub control judiciar și liberarea provizorie pe cauțiune, Curtea reține că acestea au făcut obiectul controlului de constituționalitate, însă criticile *au vizat întotdeauna doar condițiile în care se puteau dispune aceste măsuri* (existența condițiilor legale ce trebuie îndeplinite pentru ca persoana arestată preventiv să poată cere punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cauțiune, existența limitei de 18 ani a pedepsei închisorii, în cazul infracțiunilor săvârșite cu intenție, pentru care s-a dispus arestarea, diferența existentă între infracțiunile săvârșite cu intenție și cele săvârșite din culpă, din perspectiva posibilității de acordare a liberării provizorii sub control judiciar și a liberării provizorii sub cauțiune), *și nu termenele pentru care ele puteau fi dispuse* (a se vedea Decizia nr. 36 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 13 februarie 2004, Decizia nr. 521 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 357 din 27 mai 2009, Decizia nr. 30 din 18 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 15 februarie 2011, și Decizia nr. 755 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 16 septembrie 2011).

20. Analizând, din punct de vedere constituțional, natura măsurilor preventive, Curtea constată că acestea **constituie ingerințe în dreptul fundamental al libertății individuale**, prevăzut de art. 23 din Constituție. Măsura controlului judiciar reprezintă, de asemenea, o **măsură intruzivă ce poate afecta și alte drepturi și libertăți fundamentale**, respectiv **libera circulație** [art. 215 alin. (2) lit. a), b) din Codul de procedură penală], **viața intimă, familială și privată** [art. 215 alin. (1) lit. b) și alin. (2) lit. c), d), f), g) din Codul de procedură penală],

libertatea întrunirilor [art. 215 alin. (2) lit. h) din Codul de procedură penală], **munca și protecția socială a muncii** [art. 215 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală], și **libertatea economică** [art. 215 alin. (2) lit. k) din Codul de procedură penală], reglementate la art. 25, art. 26, art. 39, art. 41, și, respectiv, art. 45 din Constituție.

21. Curtea reține că drepturile fundamentale anterior enumerate nu sunt absolute prin natura lor, ele putând fi supuse unor limitări rezonabile printr-o reglementare etatică. Însă, în cauză, textele legale criticate, prin soluția legislativă promovată, nu reglementează cu privire la configurarea normativă a acestor drepturi, respectiv cu privire la stabilirea conținutului și limitelor acestora, ci se referă la o restrângere a exercitării drepturilor, situație în care Curtea constată incidența în cauză a art. 53 din Legea fundamentală și urmează a analiza dacă această restrângere este conformă cu prevederile acestui text constituțional.

22. Curtea constată că, din analiza acestui text constituțional, reies condițiile care trebuie îndeplinite pentru restrângerea exercițiilor unor drepturi sau libertăți, respectiv: domeniul **să vizeze doar drepturile fundamentale**, și nu orice drepturi subiective de natură legală sau convențională; restrângerea exercițiului acestor drepturi să poată fi înfăptuită **numai prin lege**; restrângerea să poată opera numai dacă **se impune** și doar dacă este **necesară într-o societate democratică**; restrângerea să poată opera numai în una din **ipotezele limitativ enumerate de art. 53 din Constituție**; restrângerea să fie **proporțională cu cauza**; restrângerea să fie **nediscriminatorie**; restrângerea **să nu afecteze substanța dreptului** (a se vedea Decizia nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din data de 28 iunie 2010).

23. Raportând condițiile arătate la prezenta cauză, Curtea reține că ingerința generată de instituția controlului judiciar vizează drepturi fundamentale, respectiv dreptul la libertate individuală, dreptul la liberă circulație, dreptul la viață intimă, familială și privată, libertatea întrunirilor, munca și protecția socială a muncii și libertatea economică, este reglementată prin lege, respectiv art. 211—215 din Codul de procedură penală, are ca scop legitim desfășurarea instrucției penale, fiind o măsură judiciară aplicabilă în cursul urmăririi penale și al judecării, se impune, fiind adecvată *in abstracto* scopului legitim urmărit, este nediscriminatorie și este necesară într-o societate democratică, pentru protejarea valorilor statului de drept.

24. Ingerința analizată nu este însă proporțională cu cauza care a determinat-o. În acest sens, Curtea reține că aceasta nu asigură un just echilibru între interesul public și cel individual, întrucât **poate fi dispusă pentru o perioadă nelimitată de timp**. Principiul proporționalității, astfel cum este reglementat în ipoteza particulară a art. 53 din Constituție, presupune **caracterul excepțional** al restrângerilor exercițiului drepturilor sau libertăților fundamentale, ceea ce implică, în mod necesar, și **caracterul lor temporar**. Din moment ce autoritățile publice pot recurge la restrângerea exercițiului unor drepturi în lipsa unor alte soluții, pentru salvagardarea valorilor statului democratic, este logic ca această măsură gravă să înceteze de îndată ce a încetat și cauza care a provocat-o (a se vedea Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010). Acesta este și sensul dat dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală de către Curtea Constituțională, prin jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional stabilind prin Decizia nr. 139 din 14 decembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 21 decembrie 1994, că este **neconstituțională impunerea pe termen nelimitat a taxei de trecere a frontierei**, iar prin Decizia nr. 6 din 11 noiembrie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 4 martie 1993, că este **neconstituțională interdicția înstrăinării imobilelor trecute în proprietatea statului după 23 august 1944, întrucât operațiunea în cauză era afectată de un termen incert**, respectiv până la adoptarea de către Parlament a unei legi, conform unei dispoziții

din cuprinsul actului normativ criticat. De asemenea, prin Decizia nr. 2 din 30 iunie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 16 iulie 1992, s-a constatat *constituționalitatea restrângerii, la 6 luni anterioare datei alegerilor*, a exercițiului dreptului de a candida pentru funcțiile de prefect, de subprefect și pentru funcții de conducere din cadrul serviciilor publice ale ministerelor și ale autorităților guvernamentale descentralizate. Totodată, prin Decizia nr. 291 din 22 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 7 mai 2007, Curtea Constituțională a constatat ca fiind *constituțională restrângerea la 3 luni a dreptului la liberă circulație în străinătate* a cetățeanului român returnat de un stat străin cu care România a semnat un acord în acest sens. De asemenea, prin deciziile nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, Curtea a reținut constituționalitatea restrângerii exercitării dreptului la muncă a personalului plătit din fonduri publice, măsura fiind conformă cu prevederile art. 53 din Legea fundamentală, numai în condițiile strict și limitativ prevăzute de această normă constituțională.

25. Curtea observă, de asemenea, că art. 241 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală reglementează ca primă modalitate de încetare de drept a măsurilor preventive *expirarea termenelor prevăzute de lege*, urmată de expirarea termenelor stabilite de organele judiciare. Din interpretarea sistematică a normei anterior referite, în contextul dispozițiilor art. 241 din Codul de procedură penală în ansamblul său, reiese necesitatea existenței în cuprinsul legii procesual penale a termenului pentru care poate fi dispusă fiecare măsură preventivă, indiferent de natura sa privativă sau neprivativă de libertate, ceea ce în cazul măsurilor preventive ale controlului judiciar și ale controlului judiciar pe cauțiune legiuitorul nu a prevăzut.

26. Dacă în cazul măsurilor preventive privative de libertate legiuitorul a prevăzut atât termenele pe care pot fi luate, cât și durata maximă pentru care acestea pot fi dispuse, *în cazul măsurii preventive a controlului judiciar, dispozițiile art. 211—215 și 241 din Codul de procedură penală nu prevăd nici termenul pentru care poate fi dispusă și nici durata maximă a acestei măsuri*. Apare astfel ca evident **dreptul organelor judiciare de a dispune controlul judiciar, ca măsură preventivă, pentru perioade nelimitate de timp**, drept ce presupune restrângerea nelimitată temporal a drepturilor și libertăților fundamentale vizate de conținutul acestei măsuri. Or, potrivit standardelor de constituționalitate anterior arătate, *o asemenea restrângere este neconstituțională*, întrucât principiul proporționalității afectează conținutul normativ al drepturilor fundamentale vizate, așadar substanța acestora, nerezumându-se la restrângerea exercițiului

acestora. Pentru acest motiv, Curtea urmează să admită excepția de neconstituționalitate a art. 211—215 din Codul de procedură penală, prin raportare la art. 20, art. 23, art. 25, art. 26, art. 39, art. 41, art. 45 și art. 53 din Constituție, precum și art. 5 din Convenție.

27. Curtea constată că autorul excepției critică doar dispozițiile art. 211—215 din Codul de procedură penală, ce reglementează instituția controlului judiciar, **însă acestea, în mod necesar și evident, nu pot fi disociate de prevederile art. 216 și 217 din Codul de procedură penală**, referitoare la controlul judiciar pe cauțiune, întrucât cele două măsuri formează împreună subcategoria măsurilor preventive neprivative de libertate, urmând aceleași reguli și același regim juridic. Nici pentru controlul judiciar pe cauțiune, Codul de procedură penală, respectiv art. 216 și 217 și art. 241, nu prevăd un termen și o durată maximă pentru care această măsură poate fi dispusă. Pentru acest motiv, potrivit art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, **instanța de contencios constituțional, în caz de admitere a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 211—215 din Codul de procedură penală, urmează a se pronunța și asupra constituționalității dispozițiilor art. 216 și 217 din Codul de procedură penală**, constatând că acestora din urmă le sunt aplicabile *mutatis mutandis* argumentele de neconstituționalitate referitoare la prevederile art. 211—215 din Codul de procedură penală. În consecință, art. 216 și art. 217 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, încalcând art. 23, art. 25, art. 26, art. 39, art. 41 și art. 45 raportate la art. 53 din Legea fundamentală.

28. În privința efectelor deciziilor Curții Constituționale, potrivit art. 147 alin. (1) din Constituție, *„Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.”* În cauză, Curtea reține că remediarea deficienței de reglementare constatate prin prezenta decizie până la data publicării ei în Monitorul Oficial al României determină înlăturarea viciului de neconstituționalitate și menținerea în fondul activ al legislației a dispozițiilor art. 211—217 din Codul de procedură penală, împreună cu corectivele aduse în sensul arătat prin prezenta decizie.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 211—217 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Bobby Hamzo în Dosarul nr. 3.407/296/2014 al Judecătoriai Satu Mare — Secția penală, și constată că prevederile art. 211—217 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Judecătoriai Satu Mare — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Strategiei naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului pentru perioada 2014—2020 și a Planului operațional pentru implementarea Strategiei naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului 2014—2016

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 11 lit. f) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 5 alin. (7) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2014 privind adoptarea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Strategia națională pentru protecția și promovarea drepturilor copilului pentru perioada 2014—2020, denumită în continuare *Strategie*, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Planul operațional pentru implementarea Strategiei naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului 2014 — 2016, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — (1) Se desemnează Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție ca instituție responsabilă cu coordonarea implementării Strategiei.

(2) Pentru implementarea Strategiei, Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție colaborează cu Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, Ministerul Educației Naționale, Ministerul Sănătății, Ministerul Tineretului și Sportului, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor Publice, în conformitate cu atribuțiile legale ale acestora și cu prevederile prezentei Strategii.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Ilie Botoș,

secretar de stat

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Shhaideh Sevil,

secretar de stat

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Rovana Plumb

Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție,

Gabriela Coman

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Darius-Bogdan Vâlcov

Ministrul educației naționale,

Remus Pricopie

Ministrul delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,

Mihnea Cosmin Costoiu

Ministrul sănătății,

Nicolae Bănicioiu

Ministrul tineretului și sportului,

Gabriela Szabo

București, 12 decembrie 2014.

Nr. 1.113.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

REPUBLICĂRI

HOTĂRÂREA CONGRESULUI UNIUNII NAȚIONALE A PRACTICIENILOR ÎN INSOLVENȚĂ DIN ROMÂNIA Nr. 3/2007 privind aprobarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență și a Codului de etică profesională și disciplină ale Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România*)

Art. 1. — Se aprobă Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență, prevăzut în anexa nr. I.

Art. 2. — Se aprobă Codul de etică profesională și disciplină al Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, prevăzut în anexa nr. II.

Art. 3. — Anexele nr. I și II fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

ANEXA Nr. I

STATUTUL

privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență

CAPITOLUL I

Dispoziții generale, obiective și atribuții

Art. 1. — Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România (*UNPIR*), denumită în continuare *Uniune*, este persoană juridică de utilitate publică, autonomă și fără scop lucrativ, din care fac parte practicienii în insolvență, în condițiile stabilite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *O.U.G.*

Art. 2. — (1) Uniunea are patrimoniu propriu, autonomie de decizie și funcțională și competență de autoreglementare, control și supraveghere în conformitate cu art. 48 din *O.U.G.*

(2) Uniunea își asigură resursele financiare din veniturii proprii, donații și sponsorizări din partea persoanelor fizice și juridice din țară și din străinătate, alte venituri conform prevederilor legale.

Art. 3. — Uniunea își exercită autoritatea pe întregul teritoriu al României și poate constitui filiale cu personalitate juridică în municipiul București și în reședințele de județ, în baza art. 47 alin. (2) din *O.U.G.*

Art. 4. — Structura aparatului propriu și bugetul de venituri și cheltuieli se stabilesc în raport cu nevoile Uniunii și în limita posibilităților financiare, de către Consiliul național de conducere, denumit în continuare *CNC*.

Art. 5. — (1) Uniunea are siglă proprie, aprobată de Consiliul național de conducere al Uniunii. Aceasta va figura pe toate documentele emise de Uniune și de filialele sale.

(2) Sediul central al Uniunii este în municipiul București, adresa fiind stabilită de Consiliul național de conducere al Uniunii.

(3) Denumirea Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România, cu specificarea sediului central, sau, după caz, denumirea filialei județene ori a municipiului

București, cu specificarea sediului acesteia, va figura pe toate actele emise de Uniune sau de filialele sale.

Art. 6. — (1) Obiectivele și atribuțiile Uniunii sunt cele definite la art. 49 și 50 din *O.U.G.*

(2) În exercitarea dreptului de autoreglementare, prevăzut la art. 48 din *O.U.G.*, statutul, regulamentele, codul de etică al profesiei și procedura disciplinară se adoptă prin hotărâri ale Congresului Uniunii, iar instrucțiunile și normele interne, prin decizii ale Consiliului național de conducere și ale Adunării reprezentanților permanenți ai *UNPIR*.

CAPITOLUL II

Membrii Uniunii. Drepturile și obligațiile acestora

Art. 7. — Pot fi membri ai Uniunii, având totodată calitatea de practician în insolvență, persoanele fizice române sau străine, în condițiile *O.U.G.* și ale prezentului statut.

Art. 8. — (1) Profesia de practician în insolvență poate fi exercitată în următoarele forme, definite la art. 4—22 din *O.U.G.*:

- a) cabinete individuale, denumite în continuare *CI*;
- b) cabinete asociate, denumite în continuare *CA*;
- c) societate civilă profesională cu răspundere limitată, denumită în continuare *SPRL*;
- d) întreprindere profesională unipersonală cu răspundere limitată, denumită în continuare *IPURL*.

(2) Practicianul în insolvență nu își poate organiza și desfășura activitatea concomitent în mai multe forme de organizare și nu poate avea calitatea de asociat decât într-o societate civilă profesională, cu excepția constituirii de filiale ale *SPRL*, în care este partener.

Art. 9. — (1) Forma de exercitare a profesiei de practician în insolvență poate fi schimbată oricând cu oricare dintre formele menționate la art. 8 alin. (1), cu înștiințarea Uniunii în termen de cel mult 30 de zile de la data la care schimbarea devine efectivă, în condițiile art. 22 din *O.U.G.*

*) Republicată în temeiul art. II din Hotărârea Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2014 pentru modificarea și completarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență, aprobat prin Hotărârea Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2007 privind aprobarea Statutului de organizare și funcționare și a Codului de etică profesională și disciplină ale Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 4 noiembrie 2014, dându-se textelor o nouă numerotare.

Hotărârea Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2007 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 6 octombrie 2010, și a mai fost modificată și completată prin:

— Hotărârea Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 4/2011 pentru modificarea și completarea anexei nr. I la Hotărârea Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2007 privind aprobarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență și a Codului de etică profesională și disciplină ale Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 4 august 2011;

— Hotărârea Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2012 pentru modificarea anexei nr. I la Hotărârea Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2007 privind aprobarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență și a Codului de etică profesională și disciplină ale Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 794 din 26 noiembrie 2012;

— Hotărârea Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Hotărârii Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2007 privind aprobarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență și a Codului de etică profesională și disciplină ale Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 14 martie 2013, rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 253 din 7 mai 2013.

(2) La schimbarea formei de exercitare a profesiei, pentru operațiunile legate de înregistrările în Tabloul practicienilor în insolvență din Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România (denumit în continuare *Tabloul UNPIR*) și cele în Registrul formelor de organizare se va percepe o taxă al cărei quantum va fi stabilit de Congresul Uniunii.

Art. 10. — (1) Persoanele fizice române pot dobândi calitatea de membru al Uniunii, fiind cuprinse în următoarele categorii: practicieni stagiați, practicieni definitiv și persoane incompatibile, în condițiile art. 23, 30 alin. (2) și 33 din O.U.G.

(2) Persoanele juridice române pot fi înregistrate în Registrul formelor de organizare și înscrise în Tabloul UNPIR dacă îndeplinesc condițiile stabilite la art. 7—21 din O.U.G.

(3) Persoanele fizice străine pot dobândi calitatea de membru al Uniunii în condițiile art. 24 din O.U.G.

(4) Persoanele juridice străine pot fi înregistrate în Registrul formelor de organizare și înscrise în Tabloul UNPIR în condițiile art. 24 din O.U.G.

Art. 11. — Practicienii în insolvență compatibili au următoarele drepturi:

a) să desfășoare activitatea de practician în insolvență pe întregul teritoriu al României, după dobândirea calității de practician definitiv și atât timp cât nu se găsesc în vreuna din situațiile de incompatibilitate, nedemnitate sau conflict de interese prevăzute în O.U.G.;

b) să participe la lucrările adunărilor generale ale filialei din care fac parte, precum și la lucrările Congresului Uniunii la care sunt delegați;

c) să aleagă și să fie aleși în organele de conducere ale Uniunii și ale filialelor sale, în condițiile în care nu se găsesc în situații de incompatibilitate;

d) să voteze în Congresul Uniunii și în adunările generale ale filialelor, fiecare membru având dreptul la un singur vot;

e) să participe la activitățile și la manifestările Uniunii și ale filialelor sale;

f) să colaboreze la elaborarea publicațiilor Uniunii;

g) să utilizeze mijloacele de informare și de documentare ale Uniunii și ale filialelor sale;

h) să fie recomandați pentru a face parte din colectivele de studii, expertize, consultanță și instruire profesională;

i) să primească periodicul Uniunii;

j) să folosească în documentele oficiale și personale mențiunea de membru al Uniunii;

k) să primească onorarii conform art. 38 din O.U.G., ținându-se cont de gradul de complexitate al activității.

Art. 12. — (1) Membrii Uniunii aflați în situația de incompatibilitate potrivit art. 26 alin. (1) din O.U.G. pierd dreptul de a desfășura activitatea de practician pe întregul teritoriu al României și dreptul de a fi aleși în organele de conducere ale Uniunii și ale filialelor sale, pe perioada incompatibilității.

(2) Membrii Uniunii care solicită trecerea din secțiunea persoanelor incompatibile în cea a persoanelor compatibile trebuie să facă dovada calității de avocat, expert contabil, contabil autorizat, evaluator, auditor financiar, arbitru, mediator, conciliator, expert financiar sau expert tehnic judiciar cu legitimația vizată la zi a corpului profesional, precum și dovada calității de asociat într-o societate profesională ori într-un cabinet individual sau dovada de angajare în cadrul profesiei prin carte de muncă ori contract.

(3) Membrii Uniunii care au una sau mai multe dintre calitățile prevăzute la art. 26 alin. (2) lit. b) din O.U.G. și nu sunt funcționari publici sunt compatibili cu exercitarea profesiei de

practician în insolvență numai dacă lucrează în interiorul profesiei lor.

(4) În cazul în care intervine încetarea stării de incompatibilitate, prevăzută la alin. (1), cererea de trecere în altă secțiune a Tabloului UNPIR va fi aprobată de Consiliul național de conducere al Uniunii, pe baza documentelor justificative depuse.

(5) Suspendarea la cerere, în condițiile art. 36 lit. d) din O.U.G., duce la înscrierea membrului, persoana fizică, în secțiunea incompatibili. Cererea de suspendare se supune aprobării Consiliului național de conducere al Uniunii.

(6) Durata suspendării este de cel puțin un an de la data aprobării cererii. Persoanele suspendate la cerere au aceleași drepturi și obligații ca cele înscrise în secțiunea membrilor incompatibili.

(7) Reînscrierea în secțiunea membrilor compatibili a Tabloului UNPIR a persoanelor înregistrate ca suspendate la cerere se face la solicitarea acestora, cu aprobarea Consiliului național de conducere al Uniunii.

(8) Pe perioada incompatibilității practicienii în insolvență definitiv pierd calitatea de îndrumător de stagiu.

(9) Cu excepția situației cesionării integrale a părților sociale, trecerea la incompatibili a membrilor Uniunii duce, de drept, la radierea cabinetului sau IPURL din Registrul formelor de organizare al UNPIR. În termen de 10 zile de la emiterea deciziei de trecere la secțiunea membrilor incompatibili, practicianul în insolvență are obligația să informeze instanțele de judecată, precum și debitorii asupra radierii cabinetului sau IPURL în care acesta își desfășura activitatea.

Art. 13. — (1) Asociatul unic din întreprinderea profesională unipersonală cu răspundere limitată, precum și asociatul coordonator al societății profesionale cu răspundere limitată nu pot fi angajați în societățile pe care le coordonează.

(2) Asociatul coordonator poate fi remunerat sau poate primi o indemnizație, dar nu poate fi salarizat.

(3) Asociații care nu au calitatea de asociați coordonatori pot fi angajați cu contract de muncă în propria societate.

Art. 14. — (1) Colaboratorul, ca persoană fizică, care optează pentru această formă de exercitare a profesiei, în conformitate cu art. 4 din O.U.G., nu poate avea raporturi de colaborare simultană cu mai multe societăți profesionale sau cabinete.

(2) Membrii Uniunii înscriși în subsecțiunea IA (practicieni stagiați) pot avea calitatea de angajați sau colaboratori la o singură societate profesională ori cabinet de insolvență.

Art. 15. — (1) Colaborarea este o modalitate de exercitare a profesiei de practician în insolvență prin care un practician consacră activitatea sa unei forme de exercitare a profesiei de practician în insolvență.

(2) Contractul de colaborare se încheie în formă scrisă între practicianul colaborator și forma de organizare, reprezentată prin titularul cabinetului individual sau coordonatorul celorlalte forme de exercitare a profesiei. Contractul va cuprinde în mod obligatoriu și clauze de formare profesională inițială, dacă practicianul colaborator este stagiar. Orice clauză contrară legii sau prezentului statut este socotită nescrisă.

Art. 16. — Practicianul colaborator va lucra exclusiv pentru forma de organizare cu care a încheiat contract, fără a avea dreptul la clientelă personală în afara formei de exercitare a profesiei la care colaborează.

Art. 17. — Practicianul colaborator va fi remunerat în baza convenției prin retrocedare de onorarii.

Art. 18. — (1) În lipsa unor dispoziții contractuale mai favorabile, contractul de colaborare poate fi denunțat de oricare dintre părți, prin înștiințarea celeilalte/celorlalte părți cu cel puțin 3 luni înainte. În cazul în care contractul este încheiat cu un practician stagiar, vor fi respectate dispozițiile din prezentul statut privind formarea profesională inițială.

(2) Desocotirea între părți în cazul denunțării unilaterale a contractului se va realiza potrivit contractului de colaborare.

Art. 19. — (1) Salarizarea în interiorul profesiei este o modalitate de exercitare a profesiei de practician în insolvență prin care un practician consacră activitatea sa unei forme de exercitare a profesiei căreia îi este subordonat în legătură cu determinarea condițiilor concrete de muncă.

(2) Practicianul salarizat va lucra exclusiv pentru forma de organizare cu care a încheiat contract, fără a avea drept la clientelă proprie.

(3) Contractul de salarizare în interiorul profesiei se încheie în formă scrisă între practicianul salarizat și forma de organizare, reprezentată prin titularul cabinetului individual sau coordonatorul celorlalte forme de exercitare a profesiei. Contractul va cuprinde în mod obligatoriu și clauze de formare profesională inițială, dacă practicianul salarizat este stagiar. Orice clauză contrară legii sau prezentului statut este socotită nescrisă.

(4) Salarizarea se efectuează conform celor stabilite prin contract.

Art. 20. — Membrii Uniunii au următoarele obligații:

a) să respecte actele normative care reglementează activitatea de practician în insolvență, precum și hotărârile și deciziile Uniunii;

b) să participe la realizarea obiectivelor Uniunii;

c) să plătească cotizația fixă anuală, în cuantumul aprobat de Congresul Uniunii, până la data de 30 aprilie pentru anul în curs, în caz de neplată aplicându-se prevederile art. 44 alin. (2) din O.U.G.;

d) să plătească contribuția pe tranșe de venituri, calculată conform art. 92 alin. (3) lit. g), până la data de 30 aprilie a anului în curs pentru veniturile realizate în anul anterior, în caz de neplată aplicându-se prevederile art. 44 alin. (2) din O.U.G.;

e) să se asigure profesional, pentru exercitarea profesiei de practician în insolvență, în conformitate cu prevederile art. 42 alin. (2) din O.U.G. și cel puțin în cuantumul minim stabilit de Congresul Uniunii;

f) să comunice conducerii filialei Uniunii, în termen de 30 de zile, numirea ca administrator judiciar sau ca lichidator, termenul menționat raportându-se la data ședinței la care numirea a fost efectuată de un judecător-sindic sau la data depunerii semnăturii în registrul comerțului, după caz;

g) să nu desfășoare activități politice în cadrul sau cu ocazia manifestărilor organizate de Uniune;

h) să completeze formularele statistice și să le transmită filialei Uniunii, astfel:

1. până la data de 30 ianuarie a fiecărui an — pentru situația numirilor ca administrator judiciar, ca lichidator, la finele anului anterior;

2. până la data de 15 martie a fiecărui an — pentru declarația veniturilor realizate în anul anterior și stabilirea contribuției anuale aferente;

i) să comunice filialei Uniunii, în termen de 30 de zile, schimbările intervenite în legătură cu situațiile de incompatibilitate, precum și cele de natură să aducă modificări ale datelor înscrise în Tabloul UNPIR;

j) să furnizeze datele necesare verificării prin sondaj efectuate de către delegatul conducerii filialei, în legătură cu îndeplinirea obligațiilor profesionale;

k) să furnizeze datele necesare comisiei de cenzori a filialei în vederea verificării situației virării către Uniune a procentului de 2% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență.

CAPITOLUL III

Organizarea și conducerea Uniunii

Art. 21. — Organele de conducere ale Uniunii sunt: Congresul Uniunii, Adunarea reprezentanților permanenți, președintele Uniunii și Consiliul național de conducere al Uniunii.

SECȚIUNEA 1

Congresul Uniunii

Art. 22. — (1) Congresul Uniunii se constituie din:

a) membrii Consiliului național de conducere al Uniunii;

b) toți membrii consiliilor de conducere ale filialelor Uniunii și ai instanțelor locale de disciplină, membrii Instanței superioare de disciplină și ai Comisiei centrale de cenzori;

c) delegații, practicienii în insolvență, desemnați de filialele UNPIR.

(2) În stabilirea numărului de delegați ai fiecărei filiale se ia în considerare numărul total al membrilor filialei, din care se scad membrii titulari ai consiliului de conducere și ai instanței de disciplină, iar pentru numărul astfel rezultat se desemnează câte un delegat la fiecare 20 de membri.

Art. 23. — Congresul Uniunii se reunește cel puțin o dată pe an sau ori de câte ori se consideră necesar.

Art. 24. — (1) Conform art. 54 alin. (2) din O.U.G., Congresul Uniunii se convoacă de:

a) Consiliul național de conducere al Uniunii;

b) 25% din numărul membrilor Uniunii.

(2) Convocarea Congresului Uniunii se anunță cel puțin într-un cotidian național de largă circulație, cu minimum 30 de zile înainte de data programată. Secretariatul general al Uniunii va transmite anunțul și direct consiliilor de conducere ale filialelor, pentru afișare la sediul acestora.

Art. 25. — (1) Congresul Uniunii este legal constituit în prezența majorității membrilor prevăzuți la art. 22, prezenți fizic sau mandatați, iar hotărârile sunt valabil adoptate cu votul majorității simple.

(2) Dacă la prima convocare nu se întrunește numărul necesar de membri, congresul se va desfășura la data și ora stabilite prin anunțul pentru a doua convocare, hotărârile urmând a fi luate de majoritatea simplă a membrilor prezenți.

Art. 26. — Congresul Uniunii adoptă hotărâri. Hotărârile vor fi numerotate în ordinea adoptării lor. În cazul în care într-un an calendaristic se convoacă mai multe congrese, hotărârile acestora vor fi numerotate în continuare pentru anul respectiv. Hotărârile vor fi semnate de secretarul general și de președintele Uniunii.

Art. 27. — Pe lângă atribuțiile prevăzute la art. 55 din O.U.G., Congresul Uniunii are și următoarele atribuții:

a) stabilește, în funcție de forma de exercitare a profesiei, limitele minime ale valorilor polițelor de asigurare profesională (limitele minime ale valorilor polițelor de asigurare profesională sunt prevăzute în anexa nr. 5);

b) stabilește cuantumul cotizației anuale, contribuția pe tranșe de venit pentru venitul brut realizat în anul anterior, nivelul taxei de participare la examenul de acces în profesie și la cel pentru dobândirea calității de practician definitiv, cuantumul taxei de înscriere în Tabloul UNPIR și în Registrul formelor de organizare, precum și taxele percepute pentru operațiuni legate de Registrul formelor de organizare;

c) alege organele de conducere ale Uniunii dintre candidații desemnați de adunările generale ale filialelor și de CNC;

d) poate suspenda hotărâri ale adunărilor generale ale filialelor dacă acestea contravin prevederilor legislative privind organizarea activității practicienilor în insolvență sau se constată nereguli în ceea ce privește organizarea activității filialei;

e) poate decide organizarea Institutului Național de Pregătire a Practicienilor în Insolvență, care dobândește personalitate juridică la data constituirii lui, în condițiile legii și ale prezentului statut.

SECȚIUNEA a 2-a

Adunarea reprezentanților permanenți

Art. 28. — Adunarea reprezentanților permanenți are următoarele atribuții:

a) examinează și aprobă execuția bugetului pe anul anterior și proiectul privind bugetul de venituri și cheltuieli pe anul următor, precum și situațiile financiare anuale ale Uniunii certificate de Comisia centrală de cenzori, sub condiția ratificării de proximal congres al Uniunii;

b) aprobă nivelul taxelor, cotizațiilor, precum și plafoanele minime de asigurare profesională, sub condiția ratificării de proximal congres al Uniunii;

c) aprobă, modifică și completează tarifele și standardele de cost pentru cheltuielile de procedură ce se plătesc din fondul de lichidare constituit conform art. 39 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență;

d) coordonează activitatea Institutului Național pentru Pregătirea Practicienilor în Insolvență și a Consiliului de conducere al acestuia.

Art. 29. — (1) Congresul Uniunii poate delega și alte atribuții ale sale Adunării reprezentanților permanenți.

(2) Delegarea de atribuții se stabilește prin hotărâri ale Congresului.

(3) Întrunirile adunărilor reprezentanților permanenți și ordinea de zi a acestora se stabilesc de către președintele Uniunii.

SECȚIUNEA a 3-a

Președintele Uniunii

Art. 30. — (1) Președintele Uniunii este ales de Congresul Uniunii dintre membrii Uniunii pentru un mandat de 4 ani. Președintele Uniunii este și președintele Consiliului național de conducere al Uniunii.

(2) În cazul în care președintele nu își mai poate îndeplini atribuțiile, mandatul este preluat de prim-vicepreședinte.

Art. 31. — Președintele Uniunii reprezintă Uniunea în fața autorităților publice, precum și în raporturile cu persoanele fizice și juridice din țară și din străinătate. Acesta poate delega atribuțiile de reprezentare, pe timp limitat, de regulă prim-vicepreședintelui sau unuia dintre vicepreședinți.

Art. 32. — Președintele Uniunii angajează personalul Uniunii potrivit structurii organizatorice și în limitele de salarizare aprobate de Consiliul național de conducere al Uniunii.

SECȚIUNEA a 4-a

Consiliul național de conducere al Uniunii

Art. 33. — (1) Consiliul național de conducere al Uniunii este format din 17 membri titulari, dintre care un președinte, un prim-vicepreședinte, 2 vicepreședinți, 13 membri, precum și 5 membri supleanți, aleși de Congresul Uniunii dintre membrii Uniunii pentru un mandat de 4 ani.

(2) În cazul în care un membru titular nu își mai poate îndeplini atribuțiile înăuntrul mandatului de 4 ani din motive de sănătate sau este demisionar, sancționat ori incompatibil, va elibera locul din cadrul Consiliului național de conducere al Uniunii, loc ce va fi ocupat de un membru supleant, desemnat de către consiliu prin vot secret.

(3) Membrii supleanți pot fi invitați la ședințele Consiliului național de conducere al Uniunii fără a avea însă drept de vot la adoptarea deciziilor.

(4) Alegerea membrilor Consiliului național de conducere se face prin vot secret, dintre candidații desemnați de adunările generale ale filialelor UNPIR sau de Consiliul național de conducere în exercițiu, calitatea de membru titular și, respectiv, de membru supleant fiind dobândită pe baza numărului de voturi obținute. În cazul numărului egal de voturi, departajarea se va face pe criteriul vechimii în Uniune (data înscrierii în Tabloul UNPIR) sau prin consens.

Art. 34. — Consiliul național de conducere al Uniunii se întrunește cel puțin o dată pe lună sau ori de câte ori este necesar, la propunerea președintelui sau a cel puțin unei treimi din numărul membrilor, și adoptă decizii privind activitatea Uniunii.

Art. 35. — (1) În afară de atribuțiile prevăzute la art. 58 din O.U.G., Consiliul național de conducere al Uniunii are următoarele atribuții:

a) acordă aviz pentru înființarea filialelor județene și urmărește funcționarea acestora;

b) desființează o filială constituită în cazul în care numărul practicienilor în insolvență definitiv și compatibili din cadrul filialei respective scade sub cel stabilit la art. 53 alin. (3) sau/și în cazul în care majoritatea membrilor filialei solicită aceasta. Membrii filialei astfel desființate, precum și cei ai filialelor care nu au primit aviz vor fi rearondați unei filiale învecinate stabilite de Consiliul național de conducere. Patrimoniul filialelor care sunt desființate trece, de drept, la filiala învecinată în care vor fi înscrși membrii;

c) aprobă înscrierea/radierea practicienilor în insolvență, membri ai Uniunii, în/din Tabloul UNPIR, precum și publicarea acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I bis;

d) aprobă înscrierea/radierea cabinetelor individuale de insolvență, cabinetelor asociate, societăților profesionale, precum și a filialelor acestora în/din Registrul formelor de organizare;

e) aprobă înscrierea/radierea formelor de organizare ale practicienilor în insolvență în/din Tabloul UNPIR;

f) organizează examenele de acces în profesie și aprobă regulamentul de organizare și desfășurare a examenului de definitivat;

g) asigură participarea unui membru al Consiliului național de conducere sau al instanței superioare de disciplină la adunările generale de constituire ale filialelor sau la orice altă adunare generală, dacă acest lucru este solicitat de conducerea filialei respective;

h) soluționează contestațiile împotriva respingerii cererii de înscriere la examenul pentru dobândirea calității de practician în insolvență și, respectiv, în Tabloul UNPIR;

i) soluționează contestațiile împotriva hotărârilor instanței superioare de disciplină pronunțate în fond privind membrii titulari ai instanțelor locale de disciplină ale filialelor, precum și membrii titulari ai consiliilor de conducere ale filialelor;

j) hotărăște afilierea la organizații profesionale similare din alte țări și supune spre ratificare hotărârea la proximal congres al Uniunii;

k) organizează alegerile pentru organele de conducere ale Uniunii;

l) aprobă normele pe baza cărora se desfășoară adunările generale ale filialelor și se fac nominalizările pentru organele de conducere ale Uniunii;

m) face propuneri pentru alegerea prin vot secret a președintelui Uniunii, a membrilor titulari și a celor supleanți ai Consiliului național de conducere al Uniunii, precum și pentru alegerea prin vot secret a membrilor Instanței superioare de disciplină și a cenzorilor;

n) stabilește nivelul diurnei pentru deplasările în interesul Uniunii și modul de decontare a cheltuielilor aferente;

o) poate convoca reprezentanții filialelor Uniunii pentru analizarea activității filialei în cazul în care se constată nerespectarea deciziilor Consiliului național de conducere sau a circularelor emise de Secretariatul general al Uniunii.

(2) Pentru unele activități nepermanente Consiliul național de conducere al Uniunii poate angaja colaboratori externi.

(3) Pe lângă Consiliul național de conducere al Uniunii funcționează Comisia centrală de cenzori, formată din 5 membri, în conformitate cu prevederile art. 60 din O.U.G.

(4) Deciziile disciplinare pronunțate de Consiliul național de conducere al Uniunii cu privire la membrii instanțelor de disciplină ale filialelor și ai consiliilor de conducere ale filialelor pot fi atacate la Curtea de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare.

Art. 36. — (1) Litigiul dintre practicienii în insolvență cu privire la relațiile profesionale, precum cele care se nasc din contracte de colaborare sau de salarizare, cele dintre asociați sau care privesc conlucrarea între diferitele forme de exercițiu al profesiei, poate fi soluționat, la cererea părții interesate, pe calea concilierii.

(2) Conciliatorul va fi ales de președintele Consiliului național de conducere al Uniunii dintre practicienii cu ținută morală și profesională deosebită.

Art. 37. — (1) Conciliatorul poate proceda la consultarea părților fie împreună, fie separat pentru a constata punctele asupra cărora există divergență și modalitățile în care interesele părților pot fi conciliate.

(2) La sfârșitul concilierii, conciliatorul va redacta un proces-verbal semnat și de părți în care va consemna concilierea acestora.

(3) În caz de eșec parțial sau total al concilierii, procesul-verbal va cuprinde pretențiile asupra cărora părțile au convenit sau, după caz, punctele asupra cărora părțile au opinii diferite și vor fi comunicate președintelui CNC.

Art. 38. — (1) Când litigiul dintre practicienii în insolvență nu a putut fi soluționat prin conciliere, partea interesată poate declanșa procedura arbitrajului.

(2) Petentul va sesiza președintele Consiliului național de conducere al Uniunii printr-o cerere în care va expune obiectul litigiului, situația de fapt și temeiul de drept.

(3) Cererea de arbitraj va cuprinde numele sau denumirea părților, obiectul litigiului, situația de fapt, probele, temeiurile de drept și numele arbitrilor propus.

(4) Cererea, precum și înscrisurile care o însoțesc vor fi depuse în atâtea exemplare câte părți sunt și unul pentru președintele Uniunii.

Art. 39. — (1) Primind cererea de arbitraj, președintele Uniunii o va comunica părții reclamate, care va fi invitată să își precizeze, în scris, punctul de vedere.

(2) În cazul în care părătul este o formă asociativă de exercitare a profesiei, comunicarea se face către reprezentantul acesteia.

(3) Părătul, în termen de 15 zile de la primirea cererii, va depune întâmpinare în care va arăta punctul său de vedere asupra faptelor expuse în cererea de arbitraj. În același termen poate formula cerere reconvențională care va îndeplini aceleași condiții de formă ca și cererea de arbitraj.

Art. 40. — (1) În cazul în care părțile nu se înțeleg asupra persoanei arbitrilor, președintele Uniunii va desemna un membru al Uniunii care se bucură de o autoritate profesională și morală deosebită.

(2) Activitatea arbitrilor poate fi remunerată potrivit regulilor stabilite de președintele Uniunii.

(3) Practicianul în insolvență desemnat ca arbitru poate refuza această însărcinare fără o justificare întemeiată, președintele urmând a desemna o altă persoană.

Art. 41. — (1) În procedura arbitrală, părțile pot fi asistate de un avocat sau un consilier juridic, angajat al societății profesionale respective.

(2) În toate cazurile arbitrajul va respecta principiul contradictorialității. În acest sens o copie a tuturor actelor depuse de una dintre părți va fi comunicată celeilalte părți.

(3) Ședințele de arbitraj nu sunt publice.

Art. 42. — Dacă părțile nu convin altfel, litigiul se va soluționa exclusiv în drept. În toate cazurile se vor avea în vedere uzanțele profesionale și regulile deontologice.

Art. 43. — (1) Fiecărei părți i se va comunica o copie a hotărârii arbitrale.

(2) Executarea hotărârii arbitrale se realizează în condițiile art. 614 și 615 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 44. — În situația în care președintele Uniunii este implicat într-un litigiu arbitral de natura celui prevăzut la articolele de mai sus, atribuțiile prevăzute la art. 38, 39 și 40 din prezentul statut vor fi exercitate de prim-vicepreședintele CNC.

SECȚIUNEA a 5-a

Instanța superioară de disciplină a Uniunii

Art. 45. — (1) Instanța superioară de disciplină a Uniunii funcționează pe lângă Consiliul național de conducere al Uniunii și este compusă din 9 membri titulari (un președinte și 8 membri) și 3 membri supleanți, aleși de Congresul Uniunii, prin vot secret, pentru un mandat de 4 ani dintre practicienii în insolvență aflați în evidența Uniunii care se bucură de autoritate profesională și morală deosebită. Mandatul poate fi reînnoit.

(2) În afara atribuțiilor prevăzute de art. 661 din O.U.G., instanța superioară de disciplină a Uniunii are următoarele atribuții:

a) asigură respectarea de către membrii Uniunii a principiilor fundamentale de etică profesională, conform Codului de etică profesională și disciplină al Uniunii;

b) elaborează și supune aprobării Consiliului național de conducere al Uniunii norme privind procedura disciplinară, cu precizarea competențelor instanțelor de disciplină locale;

c) asigură instruirea periodică a instanțelor de disciplină locale și controlul activității acestora;

d) urmărește respectarea regulilor deontologice privind concurența neloială și acționează prin măsuri disciplinare aplicate în baza analizării sesizărilor primite sau prin autosesizare;

e) soluționează, în complet de 3 membri, cererile de suspendare formulate împotriva hotărârilor definitive și executorii pronunțate de instanțele locale de disciplină;

f) asigură instruirea periodică a instanțelor locale de disciplină și controlul activității acestora;

g) urmărește respectarea regulilor deontologice privind concurența neloială și acționează prin măsuri disciplinare aplicate în baza analizării sesizărilor primite sau a unor anchete efectuate prin autosesizare;

h) dispune strămutarea plângerilor disciplinare, în condițiile stabilite de Regulamentul privind procedura disciplinară și aplicarea sancțiunilor, sau orice alte măsuri necesare îndeplinirii justiției disciplinare.

(3) Sesizările privind abaterile comise de membri ai Instanței superioare de disciplină a Uniunii se analizează de către Consiliul național de conducere al Uniunii, propunerile de sancționare disciplinară urmând a fi supuse hotărârii Congresului Uniunii.

(4) În intervalul cuprins între data formulării propunerilor de sancționare a unor membri ai Consiliului național de conducere al Uniunii și, respectiv, ai Instanței superioare de disciplină a Uniunii și data întrunirii primului Congres al Uniunii, persoanele în cauză sunt suspendate din funcție, locul lor fiind ocupat de unul dintre membrii supleanți ai respectivului organ.

Art. 46. — (1) Deciziile disciplinare pronunțate de instanța superioară de disciplină împotriva hotărârilor instanțelor locale de disciplină pot fi atacate în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 15 de zile de la comunicare.

(2) Deciziile disciplinare pronunțate de instanța superioară de disciplină în primă instanță în plângerile formulate împotriva membrilor titulari ai consiliilor de conducere și ai instanțelor locale de disciplină pot fi atacate la Consiliul național de conducere al UNPIR, în termen de 15 de zile de la comunicare. Hotărârile Instanței superioare de disciplină sunt definitive și executorii. Executarea poate fi suspendată, la cerere, prin hotărâre a Consiliului național de conducere al UNPIR.

(3) Deciziile disciplinare pronunțate de Instanța superioară de disciplină prin care sunt respinse plângerile formulate împotriva membrilor Consiliului național de conducere al UNPIR, precum și deciziile disciplinare pronunțate de Consiliul național de conducere prin care sunt respinse plângerile formulate împotriva membrilor instanței superioare de disciplină pot fi contestate în termen de 15 zile de la comunicare și se judecă de Curtea de Apel București, conform procedurii contenciosului administrativ.

(4) Contestațiile împotriva sancțiunilor hotărâte de Congresul UNPIR cu privire la membrii Instanței superioare de disciplină, precum și a membrilor Consiliului național de conducere pot fi formulate în termen de 15 zile de la data comunicării hotărârii și se judecă de către Curtea de Apel București, conform procedurii contenciosului administrativ.

SECȚIUNEA a 6-a

Secretariatul general al Uniunii

Art. 47. — Secretariatul general al Uniunii are în principal următoarele atribuții:

a) coordonează activitatea curentă a Uniunii prin compartimentele:

- Secretariat-evidență-comunicare;
- Financiar-contabilitate, resurse umane;
- Juridic-contencios;
- Relații cu membrii;
- Registrul formelor de organizare, Tabloul UNPIR;

b) poate constitui, în condițiile asigurării resurselor financiare necesare, compartimente distincte pentru activitățile profesionale, de organizare și control, relații externe etc., subordonate vicepreședinților de resort;

c) asigură păstrarea documentelor Uniunii și arhivarea acestora;

d) efectuează operațiunile tehnice de evidență a membrilor în vederea întocmirii și actualizării Tabloului UNPIR, precum și a Registrului formelor de organizare;

e) asigură editarea legitimațiilor și a atestatelor de membru;

f) eliberează certificatele de înregistrare și, la cerere, certificate constatatoare și alte documente oficiale opozabile terților, pe baza documentelor înscrise în Registrul formelor de organizare;

g) urmărește încasarea de către filiale a taxelor, cotizațiilor și contribuțiilor membrilor și emite anual legitimația sau atestatul de membru al Uniunii, eliberat de filiale după încasarea cotizațiilor;

h) centralizează datele statistice referitoare la activitatea membrilor Uniunii;

i) primește de la filialele Uniunii cererile și documentele de înscriere ale candidaților la examenul de dobândire a calității de practician în insolvență, precum și ale celor care solicită înscrierea fără examen;

j) participă la ședințele Consiliului național de conducere al Uniunii și asigură redactarea documentelor acestuia;

k) îndeplinește orice alte atribuții stabilite de Consiliul național de conducere al Uniunii și de președintele acesteia;

l) asigură publicarea anunțurilor în presă;

m) angajează, cu acordul președintelui Uniunii, colaboratori externi pentru unele activități nepermanente.

Art. 48. — Secretariatul general al Uniunii este condus de un secretar general, al cărui salariu se stabilește de președintele Uniunii.

SECȚIUNEA a 7-a

Institutul Național pentru Pregătirea Practicienilor în Insolvență

Art. 49. — (1) Institutul Național pentru Pregătirea Practicienilor în Insolvență (denumit în continuare *I.N.P.P.I.*) este persoană juridică de drept privat, nonprofit, aflată sub autoritatea Adunării reprezentanților permanenți ai UNPIR, care nu face parte din sistemul național de învățământ și nu este supus procedurilor de autorizare și acreditare.

(2) I.N.P.P.I. are personalitate juridică și buget propriu, care se aprobă anual de către Adunarea reprezentanților permanenți ai UNPIR.

(3) Adunarea reprezentanților permanenți ai UNPIR adoptă și modifică statutul I.N.P.P.I., prin care se stabilește organizarea și funcționarea acestuia.

(4) Conducerea I.N.P.P.I. este asigurată de Consiliul de conducere al I.N.P.P.I., denumit în continuare *Consiliul Institutului*.

(5) Consiliul Institutului este format din 5 membri, desemnați pentru o perioadă de 4 ani de către Adunarea reprezentanților permanenți ai UNPIR, conform statutului I.N.P.P.I.

(6) Președintele Consiliului Institutului este ales de Adunarea reprezentanților permanenți prin vot deschis cu majoritatea simplă a voturilor exprimate.

(7) Președintele I.N.P.P.I. este și președintele Consiliului de conducere.

(8) Conducerea executivă a I.N.P.P.I. este asigurată de un director executiv numit de Adunarea reprezentanților permanenți ai UNPIR.

(9) Veniturile I.N.P.P.I. provin din:

- a) resurse provenite de la bugetul UNPIR;
- b) donații, sponsorizări sau legate;
- c) venituri realizate din activități didactice;
- d) alte venituri prevăzute de statutul I.N.P.P.I.

Art. 50. — (1) În temeiul legii, al prezentului statut și al statutului său de organizare și funcționare, I.N.P.P.I. are următoarele atribuții:

- a) organizează formarea profesională inițială și perfecționarea profesională a practicienilor în insolvență;
- b) elaborează programele de studiu ale practicienilor în insolvență stagiar;
- c) organizează examenul de definitivat, în conformitate cu regulamentul de organizare și desfășurare aprobat de Consiliul național de conducere.

(2) În afară de atribuțiile prevăzute la art. 55² din O.U.G., I.N.P.P.I. are următoarele atribuții:

- a) organizează pregătirea și formarea profesională continuă a practicienilor în insolvență definitiv;
- b) orice alte activități compatibile cu scopul, obiectivele și statutul I.N.P.P.I.

Art. 51. — (1) I.N.P.P.I. organizează examenul pentru dobândirea calității de practician în insolvență definitiv, la nivel național, de regulă în două sesiuni anuale, în conformitate cu regulamentul de organizare și desfășurare, data acestuia fiind adusă la cunoștința candidaților cu cel puțin 60 de zile înainte.

(2) Practicianul în insolvență stagiar care la data promovării examenului pentru dobândirea calității de practician în insolvență stagiar se afla în situația de incompatibilitate prevăzută de art. 26 alin. (1) lit. a) din O.U.G. va trebui să facă dovada încetării situației de incompatibilitate în timpul stagiului complet de pregătire profesională cu durata de 2 ani.

Art. 52. — (1) La examenul de definitivat pot participa numai practicienii în insolvență stagiar care au efectuat stagiul complet de pregătire profesională și care au urmat numărul minim de ore de pregătire profesională stabilite prin statutul I.N.P.P.I.

(2) Pierd dreptul de a susține examenul de definitivat practicienii în insolvență stagiar care nu îl susțin și nu îl promovează în cel mult 5 ani de la dobândirea calității de practician în insolvență stagiar, cu excepția celor care în această perioadă au fost incompatibili.

(3) Nota minimă de promovare a examenului este 7.

(4) Candidații la examenul de definitivat vor plăti o taxă de înscriere aprobată de Congresul Uniunii.

CAPITOLUL IV

Organizarea și conducerea filialelor

SECȚIUNEA 1

Constituire

Art. 53. — (1) Filialele județene și a municipiului București se constituie cu avizul Consiliului național de conducere al Uniunii, cu un număr minim de 12 membri persoane fizice compatibile. La data îndeplinirii numărului minim de membri este obligatorie constituirea filialei Uniunii.

(2) În cazul constituirii filialelor conform alin. (1), Consiliul național de conducere va asigura un ajutor financiar destinat achiziționării dotărilor necesare funcționării.

(3) În cazul scăderii numărului minim de membri ai filialei prevăzut la alin. (1), filiala se desființează prin hotărâre a

membrilor rămași, urmând ca aceștia să fie rearondați în baza deciziei Consiliului național de conducere la o altă filială.

SECȚIUNEA a 2-a

Adunarea generală

Art. 54. — (1) Organele de conducere ale filialei sunt: adunarea generală și consiliul de conducere.

(2) Adunarea generală a filialei este formată din membrii acesteia, practicieni în insolvență, care își au domiciliul sau sediul social, după caz, în raza de competență a filialei.

Art. 55. — Adunările generale ale filialelor se reunesc o dată pe an sau ori de câte ori se consideră necesar.

Art. 56. — (1) Adunarea generală a filialei se convoacă de:

- a) consiliul de conducere al filialei;
- b) 25% din numărul membrilor filialei.

(2) Filialele vor convoca adunările generale cu minimum 15 zile înainte de data programată, publicând anunțul în presa locală, și vor informa Secretariatul general al Uniunii. Consiliul de conducere al filialei va putea anunța și direct membrii filialei județene, respectiv a municipiului București.

Art. 57. — (1) Adunarea generală a filialei este legal constituită în prezența majorității membrilor compatibili ai acesteia, prezenți fizic sau mandatați, iar hotărârile sunt valabile adoptate cu votul majorității simple a celor prezenți fizic sau reprezentați prin mandat.

(2) Dacă la prima convocare nu se întrunește numărul necesar de membri, adunarea generală se va desfășura la data și ora stabilite prin anunțul pentru a doua convocare, hotărârile urmând a fi luate de majoritatea simplă a membrilor prezenți.

(3) Adunarea generală a filialei, în conformitate cu dispozițiile art. 63 lit. d) din O.U.G., desemnează delegații la Congresul UNPIR din rândul practicienilor în insolvență compatibili.

SECȚIUNEA a 3-a

Consiliul de conducere al filialei

Art. 58. — (1) Consiliul de conducere al filialei este format din 3 membri titulari pentru filialele ce au sub 100 de membri și poate crește până la 5 în cazul filialelor cu peste 100 de membri, dintre care un președinte, precum și 3 membri supleanți, aleși de adunarea generală pentru o perioadă de 4 ani. Pentru președintele și membrii consiliului de conducere al filialei se aplică prevederile art. 59 alin. (1) și (2) din O.U.G.

(2) Alegerea președintelui și a membrilor Consiliului de conducere al filialei se face prin vot secret, din rândul membrilor compatibili, calitatea de membru titular și, respectiv, de membru supleant fiind dobândită pe baza numărului de voturi obținute. În cazul numărului egal de voturi, departajarea se va face pe criteriul vechimii în Uniune (data înscrierii în Tabloul UNPIR) sau prin consens.

(3) În cazul în care un membru titular nu își mai poate îndeplini atribuțiile în cadrul mandatului de 4 ani din motive de sănătate sau este demisionar, sancționat ori incompatibil, va elibera locul din cadrul consiliului de conducere al filialei, loc ce va fi ocupat de un membru supleant, desemnat prin vot secret de consiliu. În cazul în care membrul titular este președintele consiliului de conducere al filialei, funcția acestuia va fi ocupată de membrul consiliului care a obținut cel mai mare număr de voturi la precedentele alegeri.

(4) În cazul în care, din diverse motive, se constată imposibilitatea constituirii numărului minim de membri titulari ai Consiliului de conducere sau ai instanței de disciplină, membrii rămași vor convoca adunarea generală în vederea completării organelor de conducere sus-menționate.

(5) Consiliul de conducere al filialei se va întruni la solicitarea președintelui sau la cererea a cel puțin 2 membri, obligatoriu trimestrial și ori de câte ori se consideră necesar. Deciziile Consiliului în exercitarea atribuțiilor statutare se iau cu majoritatea celor prezenți. În caz de paritate decide președintele Consiliului. Convocarea va fi transmisă prin secretariatul filialei și va fi însoțită de ordinea de zi și o scurtă informare privitoare la discuțiile ce se vor purta. Convocatorul va fi transmis cu minimum 5 zile înainte de ședință sau, cu acordul tuturor membrilor consiliului, acesta se va transmite și într-un termen mai scurt. Oricare dintre membrii Consiliului va putea completa ordinea de zi în termen de cel mult 24 de ore de la transmitere. Cu ocazia ședinței secretariatul filialei va asigura întocmirea unui proces-verbal de ședință în care se vor consemna deciziile. Punerea în aplicare a deciziilor se va face de către președinte sau un membru desemnat al Consiliului, personal sau prin personalul salarizat al filialei. Răspunde de respectarea acestor formalități președintele Consiliului.

Art. 59. — Consiliul de conducere al filialei are următoarele atribuții:

a) supune spre avizare Consiliului național de conducere al Uniunii actul de înființare a filialei și orice modificări ale acestuia;
b) asigură desfășurarea activității filialei;
c) transmite Consiliului național de conducere al Uniunii orice modificare în legătură cu membrii săi, în vederea actualizării Tabloului UNPIR;

d) convoacă și organizează adunarea generală a filialei;
e) propune adunării generale candidații pentru instanța de disciplină și comisia de cenzori;

f) analizează și avizează documentația de înscriere la examenul de dobândire a calității de practician în insolvență, precum și a solicitanților pentru acces fără examen și cu scutire de stagi;

g) comunică Secretariatului general al Uniunii, la cererea acestuia, numirile ca administrator judiciar sau lichidator ale membrilor filialei;

h) angajează personalul executiv al secretariatului filialei;

i) comunică Secretariatului general, până la 1 martie a fiecărui an, evoluția numărului de dosare de insolvență pentru anul anterior, precum și domeniile de activitate ale societăților aflate în insolvență;

j) înaintează, în termen de 15 zile de la data adunării generale, Secretariatului general al Uniunii o caracterizare a candidatului/candidaților desemnat/ desemnați de adunare pentru organele centrale de conducere ale Uniunii, relevând: calitățile morale și profesionale, realizările din activitatea de practician în insolvență, implicarea în acțiunile întreprinse de consiliul de conducere al filialei, precum și în cele de pregătire profesională etc.

SECȚIUNEA a 4-a

Instanțele locale de disciplină

Art. 60. — (1) În localitățile în care își desfășoară activitatea curțile de apel funcționează instanțele locale de disciplină ale UNPIR.

(2) Instanțele locale de disciplină analizează și soluționează plângerile formulate împotriva practicienilor în insolvență membri ai filialelor care își desfășoară activitatea în raza tribunalelor aparținând curților de apel respective.

(3) Instanțele locale de disciplină sunt compuse din 7 membri titulari (un președinte și 6 membri) aleși de adunările generale ale filialelor, prin vot secret, pentru o perioadă de 4 ani, dintre membrii practicieni în insolvență definitiv și compatibili, care se

bucură de o autoritate profesională și morală deosebite. Mandatul poate fi reînnoit.

Art. 61. — (1) Alegerea persoanelor pentru funcția de membru al instanței locale de disciplină de către filialele UNPIR se face din rândul membrilor practicieni în insolvență compatibili care se bucură de autoritate profesională și morală deosebite pe baza ponderii numărului de membri afiliați fiecărei filiale raportat la numărul total al practicienilor arondați instanței locale de disciplină.

(2) La calculul numărului de membri aleși se va lua în considerare rotunjirea procentului în plus pentru intervalul 1,5—1,9 și în minus pentru intervalul 1,1—1,4. În cazul în care după acest calcul rezultă un număr mai mare de 7 membri ai instanței se va lua în considerare și a doua zecimală a cifrei calculate conform alin. (1).

(3) Aplicarea formulei de calcul privind desemnarea membrilor instanțelor locale de disciplină revine în sarcina Secretariatului general al UNPIR.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2), conducerea unei filiale UNPIR poate decide cedarea unei funcții de membru titular în instanța locală de disciplină către un alt județ/filială arondate aceleiași instanțe locale de disciplină.

Art. 62. — (1) Instanțele locale de disciplină au următoarele atribuții:

a) asigură aplicarea măsurilor prevăzute la art. 45 alin. (2) lit. a) și d);

b) soluționează în primă instanță și în complet de 3 membri abaterile disciplinare săvârșite de membrii arondați și aplică sancțiunile prevăzute la art. 74 alin. (1) din O.U.G., potrivit limitelor stabilite în prezentul statut;

c) comunică Secretariatului general al Uniunii sancțiunile aplicate potrivit art. 74 alin. (1) din O.U.G. și prezentului statut.

(2) Hotărârile instanței locale de disciplină sunt definitive și executorii. Executarea poate fi suspendată, la cerere, prin decizie a instanței superioare de disciplină.

(3) Contestațiile împotriva hotărârilor instanței locale de disciplină se depun la instanța locală de disciplină care a pronunțat hotărârea disciplinară, în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii, sub sancțiunea decăderii, și se soluționează de instanța superioară de disciplină.

(4) Se exceptează de la prevederile alin. (1) lit. b) membrii titulari ai Consiliului de conducere al filialei, precum și membrii titulari ai instanței locale de disciplină, ale căror abateri disciplinare se judecă în primă instanță de instanța superioară de disciplină, în complet de 3 membri.

CAPITOLUL V

Accesul în profesia de practician în insolvență

SECȚIUNEA 1

Accesul în profesie în baza unui examen

Art. 63. — Primirea în profesie se face pe baza unui examen organizat de Uniune, cu excepția persoanelor care pot solicita înscrierea în profesie beneficiind de scutirea de examen și de perioadă de stagi, în condițiile art. 30 alin. (2) din O.U.G.

Art. 64. — (1) Examenul pentru dobândirea calității de practician în insolvență stagiar se organizează în mod unitar, la nivel național, de către Consiliul național de conducere al Uniunii.

(2) Examenul pentru dobândirea calității de practician în insolvență stagiar se va desfășura, de regulă, anual, dacă Consiliul național de conducere al Uniunii nu decide altfel.

(3) Secretariatul general al Uniunii va anunța cu cel puțin 60 de zile înainte, într-un cotidian național, precum și pe site-ul Uniunii data începerii sesiunii de examen și data-limită pentru depunerea documentației de înscriere conținând cererea de înscriere și documentele care dovedesc îndeplinirea condițiilor stabilite la art. 23 din O.U.G.

(4) Documentația de înscriere se va depune la consiliul de conducere al filialei, care va asigura analizarea îndeplinirii condițiilor și transmiterea acesteia la Secretariatul general al Uniunii.

(5) Documentația de înscriere va fi verificată prin grija Secretariatului general al Uniunii, care va afișa la sediul central și va transmite filialelor, cu cel puțin 7 zile înaintea datei examenului, lista cuprinzând candidații care îndeplinesc condițiile pentru susținerea examenului.

(6) Consiliul național de conducere al Uniunii va desemna comisiile de analizare a contestațiilor și de supraveghere a desfășurării examenului. Președintele comisiei de supraveghere a examenului este, de regulă, vicepreședintele Consiliului național de conducere al Uniunii, responsabil cu organizarea. Președintele comisiei de analizare a contestațiilor este, de regulă, prim-vicepreședintele Consiliului național de conducere al Uniunii.

Art. 65. — (1) Documentația de înscriere la examenul pentru dobândirea calității de practician în insolvență stagiar va conține:

- a) cererea de înscriere;
- b) curriculum vitae și copie de pe cartea/buletinul de identitate;
- c) copie legalizată de pe diploma de licență în drept sau științe economice;
- d) certificatul de cazier judiciar sau declarație notarială pe propria răspundere că nu se află în niciuna din situațiile de nedemnitate;
- e) dovada experienței de cel puțin 3 ani de la data obținerii diplomei de studii superioare de lungă durată;
- f) certificat de căsătorie/hotărâre de divorț (unde este cazul).

(2) Dovada se face, de regulă, cu copia carnetului de muncă, adeverința pentru cei care au activat în instituții care nu au întocmit cartele de muncă, convenție civilă înregistrată la camera de muncă ori adeverință eliberată de baroul de avocați, copii ale unor diplome sau atestate [diploma de masterat și/sau de doctorat, atestat de expert contabil sau contabil autorizat, auditor, evaluator autorizat, membru al Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România (UNEAR) etc.].

(3) Adeverința pentru persoanele care au desfășurat activități practice economice va avea obligatoriu forma agreată de Uniune.

Art. 66. — (1) Examenul pentru dobândirea calității de practician în insolvență stagiar constă într-o probă scrisă, sub forma unui test-grilă.

(2) Regulile de desfășurare a examenului sunt prezentate în anexa nr. 1.

(3) Candidații vor plăti o taxă de înscriere la examen. În cazul în care candidatul își retrage cererea de înscriere cu cel puțin 7 zile lucrătoare înainte de data desfășurării examenului, acesta va beneficia de restituirea taxei de înscriere. Candidații care solicită retragerea cererii de înscriere după împlinirea acestui termen, precum și cei care nu se prezintă la examen la data și ora începerii desfășurării acestuia pierd dreptul de restituire a taxei de înscriere.

(4) Membrii comisiei de pregătire a subiectelor, ai comisiei de analizare a contestațiilor și ai celei de supraveghere a desfășurării examenului pot fi remunerați pentru activitatea

depusă, potrivit criteriilor stabilite de Consiliul național de conducere al Uniunii.

Art. 67. — (1) Persoanele care au promovat examenul pentru dobândirea calității de practician în insolvență vor solicita înscrierea în Tabloul UNPIR în termen de 6 luni de la data promovării examenului.

(2) Persoanele care nu solicită înscrierea în termenul prevăzut la alin. (1) pierd dreptul de a mai solicita înscrierea în Tabloul UNPIR.

Art. 68. — (1) Persoanele fizice române care au dobândit calitatea de practician în insolvență definitiv pot opta pentru oricare dintre formele de exercitare a profesiei precizate la art. 8 din prezentul statut.

(2) Sunt scutite de stagiul de pregătire profesională persoanele care au exercitat timp de 10 ani o profesie juridică sau economică, cu normă întreagă de 8 ore, precum și persoanele care au fost deputați sau senatori, în comisiile de specialitate juridică sau economică, fără ca acestea să depășească jumătate din durata celor 10 ani.

(3) Sunt scutite de stagiul persoanele care anterior promovării examenului de admitere în profesie au avut calitatea de angajat, cu normă întreagă de 8 ore, pe o funcție economică sau juridică, într-un cabinet individual de insolvență, într-o SPRL sau într-o IPURL cel puțin 3 ani.

(4) Calculul activității practice economice sau juridice se va realiza prin luarea în considerare a unei norme integrale de lucru de 8 ore sau suma normelor parțiale care însumate să reprezinte normă întreagă.

(5) Documentația ce trebuie depusă de persoanele prevăzute la alin. (2) și (3) va conține:

- a) cererea de dobândire a calității de practician în insolvență definitiv;
- b) dovada experienței de cel puțin 10 ani, pentru persoanele prevăzute la art. 33 alin. (1) din O.U.G. ori 3 ani, pentru persoanele prevăzute la art. 33 alin. (11) din O.U.G., de la data obținerii diplomei de învățământ superior de lungă durată;
- c) dovada achitării taxei de verificare a cererii și a documentelor doveditoare în valoare de 1.500 lei.

(6) Activitatea practică economică se calculează după data obținerii diplomei de licență, începând cu prima zi a angajării pe o funcție economică, exclusiv pentru persoanele care dețin o diplomă de studii de învățământ superior în științe economice.

(7) Activitatea practică juridică se calculează după data obținerii diplomei de licență, începând cu prima zi a angajării pe o funcție juridică, exclusiv pentru persoanele care dețin o diplomă de studii de învățământ superior în științe juridice.

(8) Se consideră activitate practică economică exercitarea profesiei de expert contabil, evaluator, auditor financiar, consultant fiscal, care lucrează în interiorul profesiei.

(9) Se consideră activitate practică economică, în condițiile legii, și exercitarea funcțiilor de economist, administrator de societate, director general, director, șef secție producție, șef serviciu sau șef birou cu activitate economică (cost, planificare, marketing, salarizare, comercial), precum și activitatea desfășurată de salariații unor departamente economice.

(10) Se consideră activitate practică juridică, în condițiile legii, exercitarea profesiei de avocat, judecător, procuror, notar, executor judecătoresc, precum și consilier juridic.

(11) Dovada exercitării unei profesii economice sau juridice se face, de regulă, cu copia carnetului de muncă, extras din Revisal, contract de muncă înregistrat la inspectoratul teritorial de muncă ori adeverință eliberată de angajator pentru cei care nu au deținut sau nu dețin carnet de muncă. Adeverința pentru

persoanele care au desfășurat activități practice economice va avea obligatoriu forma agreată de Uniune.

(12) Dovada exercitării profesiei de avocat se face cu adeverință eliberată de baroul de avocați.

(13) În situația persoanelor care au activat sau activează în instituții care nu au întocmit carnet de muncă, dovada se face prin adeverință.

(14) Adeverința pentru persoanele care au desfășurat activități practice economice sau juridice, cu excepția persoanelor care au activat în instituții cu regim special, va avea obligatoriu forma agreată de Uniune.

SECȚIUNEA a 2-a

Accesul în profesie pe bază de cerere

Art. 69. — Persoanele care doresc primirea în profesie cu scutire de examen și de perioadă de stagiu, în condițiile art. 30 alin. (2) din O.U.G., vor depune la filiala la care sunt arondați teritorial o cerere prin care solicită primirea în profesie.

Art. 70. — (1) Documentația de înscriere în Uniune cu scutire de examen și de perioadă de stagiu pentru persoanele care doresc dobândirea calității de practician în insolvență va conține:

- a) cererea de înscriere;
- b) curriculum vitae;
- c) copie de pe cartea/buletinul de identitate;
- d) copie legalizată de pe diploma de licență în drept;
- e) certificatul de cazier judiciar sau declarație notarială pe propria răspundere că nu se află în niciuna dintre situațiile de nedemnitare;

f) extras de pe carnetul de muncă sau adeverință din care să rezulte dovada exercitării funcției de judecător-sindic de cel puțin 5 ani sau 10 ani pentru judecător, notar ori avocat;

g) certificat de căsătorie/hotărâre de divorț (unde este cazul).

(2) Înscrierea în Tabloul UNPIR în una dintre secțiunile membrilor compatibili este condiționată de prezentarea dovezii eliberării din funcția de magistrat sau notar în termen de cel mult 1 an de la eliberarea din funcție.

Art. 71. — Cererile persoanelor care solicită dobândirea calității de practician în insolvență cu scutire de examen și stagiu vor fi analizate de Consiliul național de conducere.

Art. 72. — Consiliul național de conducere are următoarele atribuții:

- a) verifică cererea și documentele doveditoare;
- b) face toate investigațiile necesare privind moralitatea și demnitatea solicitantului, în temeiul art. 25 din O.U.G.;
- c) poate verifica cunoștințele solicitantului cu privire la organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență;
- d) emite decizia de admitere în profesie, refuzul de autorizare sau, după caz, necesitatea completării dovezilor impuse de lege.

Art. 73. — Înscrierea în Tabloul UNPIR se face prin decizie a Consiliului național de conducere al Uniunii. Decizia de înscriere în Tabloul UNPIR se transmite la filială, care are obligația de a o comunica persoanei care a solicitat primirea în profesie. Înscrierea în Tabloul UNPIR devine efectivă și este efectuată de Secretariatul general numai după:

- a) completarea și depunerea la filială a cererii de înscriere, precum și a cererii-opțiune;
- b) depunerea jurământului scris în forma prevăzută la art. 30 alin. (4) din O.U.G.;
- c) depunerea deciziei de înființare a cabinetului individual sau a unui act doveditor prin care solicitantul devine asociat, angajat ori colaborator al unei societăți profesionale (contract de societate, contract de muncă, contract de prestări servicii etc.);

d) achitarea taxei de înscriere în Tabloul UNPIR și a cotizației pe anul în curs în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de admitere;

e) încheierea poliței de asigurare profesională la plafonul minim prevăzut în statut în cazul persoanelor compatibile.

Art. 74. — (1) Persoanele care au calitatea de avocat și care solicită primirea în profesie cu scutire de examen și de perioadă de stagiu vor solicita înscrierea în Tabloul UNPIR în termen de 3 luni de la primirea deciziei de admitere în profesie.

(2) Persoanele care nu solicită înscrierea în termenul prevăzut la alin. (1) pierd dreptul de a mai solicita înscrierea în Tabloul UNPIR.

SECȚIUNEA a 3-a

Accesul în profesie pentru persoanele fizice străine

Art. 75. — (1) Persoanele fizice străine pot dobândi calitatea de membru al Uniunii, putând activa astfel ca practician în insolvență, dacă în statul în care își au domiciliul ele au această specialitate, certificată de organismele profesionale recunoscute sau de autoritățile publice care le autorizează și în condițiile stabilite prin convenții bilaterale, conform prevederilor art. 24 din O.U.G.

(2) Pentru practicienii în insolvență din statele membre ale Uniunii Europene nu este necesară existența unor convenții bilaterale.

(3) Documentația de evaluare pentru dobândirea calității de membru al Uniunii va conține:

- a) cererea de evaluare;
- b) curriculum vitae și copie a pașaportului;
- c) certificatul (atestatul) profesional, în copie legalizată și traducere autorizată, în termen de 3 luni de la eliberarea lui;
- d) dovada studiilor superioare de cel puțin 3 ani;
- e) certificat de onorabilitate;
- f) declarația de compatibilitate;
- g) solicitarea unui stagiu de adaptare de un an;
- h) declarație privind exercitarea temporară sau ocazională a activității de practician în insolvență.

(4) Exercițarea temporară a activității constă în desfășurarea activității pe o perioadă limitată de timp ce trebuie indicată de solicitant. Exercițarea ocazională reprezintă desfășurarea activității de practician în insolvență pentru un singur debitor de la deschiderea procedurii și până la închiderea acesteia.

(5) Etapele necesare dobândirii calității de membru al Uniunii și documentele aferente sunt cele cuprinse în metodologia prezentată în anexa nr. 2.

(6) Convențiile bilaterale încheiate de Uniune cu organismele similare din statele din care provin practicienii în insolvență, altele decât statele membre ale Uniunii Europene, vor conține în principal elemente din metodologia prezentată în anexa nr. 2, precum și condiții privind soluționarea unor litigii în legătură cu activitatea practicienilor în insolvență.

(7) Calitatea de practician definitiv se obține numai după efectuarea unei perioade de stagiu de adaptare de un an. Stagiul de adaptare se va efectua sub supravegherea unui coordonator de stagiu.

SECȚIUNEA a 4-a

Înregistrarea în Registrul formelor de organizare a persoanelor juridice străine

Art. 76. — (1) Persoanele juridice străine care nu au sediul profesional în România pot dobândi calitatea de membru al Uniunii, putând activa astfel ca practician în insolvență, dacă în statul în care își au sediul profesional desfășoară această

activitate și au statutul de societate profesională, certificată de organisme profesionale recunoscute sau de autoritățile publice care le autorizează și în condițiile stabilite prin convenții bilaterale, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din O.U.G.

(2) Pentru societățile profesionale de insolvență din statele membre ale Uniunii Europene nu este necesară existența unor convenții bilaterale.

(3) Documentația de evaluare pentru dobândirea calității de membru al Uniunii va conține:

a) cererea de evaluare, semnată de reprezentantul legal al societății;

b) copia pașaportului reprezentantului legal al societății (în cazul în care acesta nu a dobândit anterior calitatea de membru al Uniunii, persoana fizică străină);

c) certificatul (atestatul) profesional emis de autoritatea competentă, în copie legalizată și traducere autorizată, în termen de 3 luni de la eliberarea lui;

d) contractul de societate al societății civile profesionale de insolvență;

e) declarație privind exercitarea temporară sau ocazională a activității de practician în insolvență.

(4) Exercițarea temporară a activității constă în desfășurarea activității pe o perioadă limitată de timp ce trebuie indicată de solicitant. Exercițarea ocazională reprezintă desfășurarea activității de practician în insolvență pentru un singur debitor de la deschiderea procedurii și până la închiderea acesteia.

(5) Cererea de evaluare, cu documentele aferente, se supune aprobării Consiliului național de conducere al Uniunii, care va hotărî cu privire la înscrierea societății în Tabloul UNPIR.

CAPITOLUL VI

Pregătirea profesională

Art. 77. — (1) Fiecare practician în insolvență definitiv și compatibil are obligația să urmeze în decursul unui an calendaristic cursurile de formare profesională organizate sub patronajul I.N.P.P.I., sub sancțiunea suspendării din profesie.

(2) Structura cursurilor de formare profesională, precum și numărul orelor de pregătire profesională se aprobă prin hotărârea Consiliului I.N.P.P.I.

(3) Practicienii în insolvență incompatibili pot participa la programul de pregătire profesională, acesta devenind însă obligatoriu de la data încetării situației de incompatibilitate.

(4) Seminarele de pregătire profesională vor fi conduse de formatori (lectori) selecționați pe baza criteriilor stabilite de Consiliul I.N.P.P.I. Selecția și coordonarea activității formatorilor vor fi asigurate de Consiliul științific al I.N.P.P.I.

(5) Cheltuielile aferente desfășurării programului de pregătire profesională se suportă, în principal, din taxele de participare. Consiliul Institutului poate alocă unele fonduri în limita sumelor prevăzute anual în bugetul de venituri și cheltuieli.

CAPITOLUL VII

Îndrumătorii de stagi

Art. 78. — (1) Persoanele fizice române care au dobândit calitatea de practician în insolvență stagiar, ca urmare a promovării examenului organizat de Uniune, au obligația efectuării stagiului de pregătire profesională cu durata de 2 ani.

(2) Persoanele fizice străine, practicieni în insolvență în țara în care își au domiciliul și care doresc să activeze în România, pot opta pentru efectuarea unui stagi de adaptare cu durata de 2 ani.

(3) Stagiul de pregătire profesională, precum și stagiul de adaptare se desfășoară sub îndrumarea unui coordonator de stagi, practician în insolvență definitiv, stagiarul având calitatea

de salariat sau colaborator. Pe perioada stagiului practicianul în insolvență stagiar va fi remunerat de forma de organizare cu care are relații contractuale cu echivalentul a cel puțin un salariu minim lunar pe economie stabilit pentru anul în curs. Contractul de stagi se încheie cu forma de organizare, stagiul desfășurându-se sub îndrumarea unui coordonator de stagi nominalizat, practician în insolvență în cadrul formei de organizare.

(4) Raporturile dintre stagiar și practicianul îndrumător de stagi vor fi consemnate într-un document scris, reprezentând înțelegerea dintre părți, care va fi solicitat de Uniune numai în situații litigioase.

Art. 79. — (1) CNC al Uniunii va reactualiza anual lista cu îndrumătorii de stagi pe baza unor criterii de selecție, care vor lua în considerare, în principal, următoarele:

a) să aibă vechime de cel puțin 5 ani de la data înscrierii în Tabloul UNPIR;

b) să nu fi suferit nicio sancțiune disciplinară de natura celor prevăzute la cap. XIII;

c) venitul brut din activitatea de practician în insolvență.

(2) În funcție de volumul de activitate al îndrumătorului de stagi, pe baza unei grile întocmite în funcție de veniturile realizate în anul anterior atestării, de către cabinetul sau societatea profesională în care își exercită profesia, Consiliul național de conducere al Uniunii va stabili numărul de stagieri. Veniturile realizate de coordonatorul de stagi nu se pot situa sub valoarea de 50.000 lei.

(3) Lista îndrumătorilor de stagi va fi actualizată anual, pe baza declarației de venit pentru veniturile din activitatea de practician în insolvență realizate în anul anterior, și se va publica pe site-ul Uniunii.

CAPITOLUL VIII

Registrul formelor de organizare.

Conținut, înscriere

Art. 80. — (1) În Registrul formelor de organizare sunt înregistrate societățile civile profesionale cu personalitate juridică, filialele acestora și cabinetele individuale de insolvență, precum și celelalte forme asociative de organizare profesională, prevăzute și constituite în conformitate cu dispozițiile din O.U.G.

(2) Elementele supuse înregistrării în Registrul formelor de organizare computerizat pentru societățile profesionale cu personalitate juridică și filialele acestora sunt cele prevăzute la art. 71 alin. (1) din O.U.G.

(3) Elemente supuse înregistrării în Registrul formelor de organizare computerizat pentru cabinetele individuale de insolvență sau cabinetele asociate sunt cele prevăzute la art. 71 alin. (2) din O.U.G.

(4) Se depun spre menționare următoarele:

a) dovada vărsămintelor privind aportul social;

b) cereri de îndreptare de erori materiale privind modificarea elementelor menționate la alin. (2);

c) oricare alt act prevăzut de O.U.G. sau de prezentul statut, depus ulterior înregistrării în Registrul formelor de organizare;

d) informații financiare, prezentate anual, care trebuie să conțină veniturile realizate din activitatea de insolvență;

e) mențiuni cu privire la schimbarea formei de exercitare a profesiei;

f) durata societății;

g) modul de transformare, reorganizare, dizolvare și lichidare.

(5) Dovada înregistrării în Registrul formelor de organizare computerizat se face prin emiterea unui certificat de înregistrare a societății, cabinetului individual sau a cabinetelor asociate, al

cărui format și conținut vor fi stabilite prin decizie a Consiliului național de conducere al Uniunii.

(6) Taxele de înregistrare pentru emiterea de certificate de înregistrare, certificate constatatoare, pentru preschimbări, copii certificate și alte operațiuni efectuate de departamentul specializat din cadrul Secretariatului general al Uniunii vor fi stabilite anual prin hotărâre a Congresului Uniunii.

(7) Este interzis ca în același sediu social să funcționeze două sau mai multe forme de organizare profesională de practicieni în insolvență. Prin *sediu social* se înțelege unitatea locativă distinctă din punct de vedere funcțional, deținută în baza unui titlu locativ propriu. Filiala Uniunii unde este înscrisă forma de organizare profesională va desemna dintre membri un raportor care să verifice și să ateste întrunirea condițiilor de desfășurare a activității într-un spațiu locativ distinct care să asigure independența funcțională și păstrarea confidențialității cu privire la activitatea desfășurată.

(8) Este interzisă înscrierea în Registrul formelor de organizare a unei societăți cu denumire identică sau asemănătoare cu a uneia deja înregistrată, atât în denumirea întregă, cât și în cuvintele ce o compun, inclusiv cele care sugerează o prescurtare sau inițiale, cu excepția sintagmelor utilizate în profesie (insolvență, insolvent, judiciar, expert etc.). Filialele constituite de către o societate profesională, conform prevederilor prezentului statut, vor fi înscrise în Registrul formelor de organizare cu o denumire care va îngloba denumirea societății profesionale constitutive și cuvântul „filiala”, urmat de denumirea județului pe raza căruia se constituie aceasta.

(9) Cabinetele individuale se înregistrează cu numele titularului, urmat de sintagma „cabinet individual de insolvență”, iar cabinetele asociate se individualizează cu numele tuturor titularilor și sintagma „cabinete asociate de insolvență”.

(10) Denumirea societăților profesionale se individualizează printr-o denumire specifică, care poate cuprinde numele unuia sau mai multor asociați, sau o denumire personalizată, urmată de acronimul SPRL sau IPURL. Denumirea formei de exercitare a profesiei, individualizată potrivit alin. (1), poate fi păstrată și după decesul sau plecarea unuia dintre asociați, cu acordul acestuia sau, după caz, al tuturor moștenitorilor celui decedat, exprimat în formă autentică.

(11) Nu pot fi înregistrate sucursale, puncte de lucru sau alte dezmembrăminte fără personalitate juridică ale societății.

(12) Formatul Registrului formelor de organizare este prevăzut în anexa nr. 7.

Art. 81. — Normele privind înregistrările în Registrul formelor de organizare sunt stabilite de CNC.

CAPITOLUL IX

Înregistrarea în Registrul formelor de organizare

Art. 82. — (1) SPRL se constituie, în baza unui contract de societate, prin asocierea a cel puțin 2 practicieni în insolvență compatibili, în condițiile art. 7 din O.U.G. Contractul de societate, în formă scrisă, se înregistrează la Uniune în Registrul formelor de organizare, la data aprobării cererii de înscriere în Tabloul UNPIR de către Consiliul național de conducere al Uniunii. Contractul de societate poate dobândi dată certă și în condițiile dreptului comun.

(2) Contractul de societate al SPRL va cuprinde în mod obligatoriu elementele prevăzute la art. 10 alin. (2) din O.U.G.

(3) Lipsa din contract a oricărei clauze obligatorii atrage refuzul înregistrării la Uniune în Registrul formelor de organizare. Asociații, împreună sau oricare dintre ei, precum și persoana desemnată de aceștia să reprezinte societatea în

raporturile cu terții pot complini lipsa clauzei obligatorii din contract.

(4) Filialele societăților profesionale cu răspundere limitată au regimul juridic al societății-mamă. Acestea sunt obligate să achite taxa anuală și să se asigure profesional pentru plafonul minim de asigurare profesională. Contribuția anuală pe tranșe de venituri se plătește la filiala Uniunii pe raza căreia funcționează. Veniturile societății profesionale constitutive care provin din excedentul de numerar al filialei sau filialelor pe care le-a constituit nu se vor supune contribuției pe tranșe de venituri la filiala Uniunii în care cea dintâi este înscrisă.

(5) Filiala constituită cu aportul integral al unei societăți profesionale poate fi înființată prin hotărâre a adunării generale. Înființarea filialei se va face printr-un contract, semnat în numele societății profesionale de către asociatul coordonator al acesteia, împuternicit prin hotărârea adunării generale a societății prin care s-a decis constituirea filialei.

(6) Filiala va putea fi constituită și prin asocierea unei societăți profesionale cu răspundere limitată cu unul sau mai mulți practicieni în insolvență, persoane fizice. Asociații persoane fizice trebuie să fie practicieni în insolvență compatibili. Pentru a exista filiala, o societate profesională cu răspundere limitată trebuie să dețină cel puțin 50%+1 din capitalul social necesar constituirii filialei.

(7) Este interzisă înscrierea în Registrul formelor de organizare a societăților profesionale constituite prin asocierea cu practicienii în insolvență incompatibili sau persoane care nu au calitatea de practician în insolvență.

Art. 83. — (1) O întreprindere profesională unipersonală se constituie fie prin actul de voință al unui singur practician în insolvență compatibil, fie ca urmare a decesului, incompatibilității, retragerii sau excluderii unuia ori mai multor asociați dintr-o SPRL, care are ca efect reducerea asociaților la unul singur, dacă acest din urmă asociat optează pentru organizarea activității sale sub forma IPURL.

(2) În măsura compatibilității lor, contractul IPURL va cuprinde aceleași elemente cu cele menționate pentru SPRL la art. 82 alin. (2).

Art. 84. — (1) Radierea din Registrul formelor de organizare se realizează în următoarele situații:

a) la cererea practicianului în insolvență, în cazul cabinetului individual și IPURL, la cererea formulată în baza hotărârii AGA conform contractului de societate, în cazul SPRL;

b) în cazul prevăzut la art. 12 alin. (5);

c) în cazul prevăzut la art. 74 alin. (1) lit. d) din O.U.G.;

d) în cazul prevăzut la art. 20 din O.U.G.;

e) în cazul fuziunii sau divizării (ce are ca efect încetarea existenței unei forme de exercitare a profesiei).

(2) Radierea din Registrul formelor de organizare nu duce automat la radierea cabinetului individual, IPURL sau SPRL de la organele fiscale, reprezentanții formelor de organizare având obligația de a realiza demersurile în vederea radierii acestora din evidențele Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

CAPITOLUL X

Tabloul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România

Art. 85. — Activitatea de practician în insolvență poate fi desfășurată, pe întregul teritoriu al României, numai de persoanele care au această calitate dobândită în condițiile legii și care sunt înscrise în Tabloul UNPIR în secțiunile membrilor compatibili.

Art. 86. — Tabloul UNPIR are 7 secțiuni, definite în anexa nr. 7.

Art. 87. — (1) La înscrierea în Tabloul UNPIR fiecare practician în insolvență va primi un cod numeric netransmisibil acordat de Secretariatul general al Uniunii, prin înregistrarea cererilor de înscriere în ordine alfabetică, pe filiale. În cazul reînscrierii unei persoane fizice sau juridice, se atribuie același cod numeric deținut anterior radierii.

(2) Înscrierea în Tabloul UNPIR a practicienilor în insolvență se face, la cererea solicitanților care îndeplinesc condițiile necesare și achită taxa de înscriere, astfel:

a) persoanele fizice române compatibile depun cererea de înscriere la filiala Uniunii pe a cărei rază teritorială își vor desfășura activitatea;

b) persoanele fizice române incompatibile depun cererea de înscriere la filiala Uniunii pe a cărei rază teritorială își au domiciliul stabil;

c) persoanele fizice și juridice străine depun la Secretariatul general al Uniunii cererile și documentele necesare, cu respectarea condițiilor stabilite prin O.U.G. și prin prezentul statut.

(3) Cererea de înscriere se supune aprobării Consiliului național de conducere al Uniunii. Secretariatul general al Uniunii eliberează decizia de înscriere, care va conține principalele date de identificare ale practicianului în insolvență, precum și codul numeric din Tabloul UNPIR și, respectiv, numărul de înregistrare din Registrul formelor de organizare.

(4) Codul numeric al practicianului în insolvență este personalizat și are două componente, una formată dintr-o cifră sau o cifră și o literă, reprezentând apartenența la una dintre secțiunile ori subsecțiunile Tabloului Uniunii (1A, 1B, 1C, 1D, 2A, 2B, 3, 4, 5 și 6), iar cea de-a doua formată din 4 cifre care reprezintă numărul alocat persoanei înregistrate.

(5) Formele asociative permise de O.U.G. vor fi înscrise la rubrica „Mențiuni” din subsecțiunea corespunzătoare fiecărei forme de organizare profesională parte a contractului de asociere.

Art. 88. — (1) Respingerea cererii de înscriere în Tabloul UNPIR poate fi contestată în termen de 30 de zile de la data primirii comunicării. Comunicarea se face de către Secretariatul general al Uniunii prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(2) Contestația se depune în termenul menționat mai sus la Secretariatul general al Uniunii și se soluționează de Consiliul național de conducere al Uniunii, în condițiile art. 69 alin. (3) din O.U.G.

Art. 89. — Tabloul Uniunii se reactualizează lunar pe site-ul oficial al Uniunii și se publică periodic în Monitorul Oficial al României, Partea I bis, prin grija Secretariatului general al Uniunii.

Art. 90. — Legitimația de practician în insolvență și, respectiv, atestatul pentru persoanele juridice și cabinetele individuale vor fi emise anual de Secretariatul general al Uniunii, vor avea înscris codul numeric din Tabloul UNPIR și se vor elibera numai după achitarea cotizației pe anul respectiv. Forma și conținutul legitimației și ale atestatului vor fi aprobate de Consiliul național de conducere al Uniunii.

CAPITOLUL XI

Patrimoniul și veniturile Uniunii

Art. 91. — Patrimoniul Uniunii și al filialelor acesteia este constituit din totalitatea bunurilor mobile și imobile dobândite de

Uniune și este gestionat de Consiliul național de conducere al Uniunii și, respectiv, de comitetele de conducere ale filialelor.

Art. 92. — (1) Veniturile Uniunii se constituie din taxe, cotizații, penalități pecuniare, donații, sponsorizări și din alte venituri, potrivit legii.

(2) Nivelul taxelor, cotizațiilor și contribuțiilor anuale ale membrilor Uniunii se aprobă pentru anul calendaristic următor de către Congresul Uniunii, la propunerea Consiliului național de conducere al Uniunii.

(3) Taxele, cotizațiile și contribuțiile sunt următoarele:

a) taxa de înscriere la examenul de dobândire a calității de practician în insolvență;

b) taxa de susținere a examenului de definitivat în profesie;

c) taxele de operare a înscrierilor în Tabloul UNPIR;

d) taxa de verificare a cererii și a documentelor privind dobândirea calității de practician în insolvență, fără examen și cu scutire de stagiu;

e) taxele percepute pentru operațiuni legate de Registrul formelor de organizare, în cuantumul prevăzut în anexa nr. 4;

f) cotizația anuală;

g) contribuția anuală pe tranșe de venituri, reprezentând cota-parte din venitul brut realizat din activitatea membrilor, conform art. 1 din O.U.G., exclusiv TVA, calculată pe intervale de venit:

— pentru venituri de până la 50.000 lei: 0,5%;

— pentru venituri între 50.000 lei și 100.000 lei: 0,3% din sumele ce depășesc 50.000 lei + 250 lei (nivelul maxim al contribuției variabile calculate pentru intervalul inferior);

— pentru venituri între 100.000 lei și 1.000.000 lei: 0,3% din sumele ce depășesc 100.000 lei + 410 lei;

— pentru venituri între 1.000.000 lei și 10.000.000 lei: 0,3% din sumele ce depășesc 1.000.000 lei + 3.100 lei;

— pentru venituri de peste 10.000.000 lei: 0,3% din sumele care depășesc 10.000.000 lei + 30.100 lei.

h) taxa de analizare și verificare a îndeplinirii condițiilor privind scutirea de stagiu în baza art. 33 din O.U.G.;

i) taxa de eliberare privind istoricul membrilor UNPIR sau al formelor de exercitare a profesiei.

(4) Taxele, cotizațiile și contribuțiile menționate la alin. (3) sunt scutite de TVA conform art. 141 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Contribuția anuală pe tranșe de venituri se determină de fiecare cotizant, pe baza unei declarații scrise, transmisă Secretariatului general al Uniunii până la data de 15 martie a anului în curs pentru anul anterior. Realitatea declarației este supusă verificării, prin sondaj, de către cenzorii filialelor. Cenzorul delegat cu verificarea poate solicita orice document de la practician, inclusiv declarația de venituri depusă de acesta la organul fiscal.

(6) În cazul în care societățile profesionale sau cabinetele individuale își schimbă sediul social, plata cotizației variabile datorate Uniunii va fi împărțită pe 4 trimestre și se va achita filialelor în funcție de durata cât a activat pe raza respectivei filiale.

(7) Nivelul taxelor, cotizațiilor, precum și plafonul minim de asigurare profesională sunt prevăzute în anexa nr. 5.

(8) Prin *venit brut realizat* se înțelege totalitatea sumelor încasate de practician ca onorarii fixe, onorarii de succes sau o combinație a acestora.

Art. 93. — Neplata cotizațiilor și a contribuțiilor anuale până la data de 30 aprilie atrage sancționarea conform art. 44 alin. (2) din O.U.G. Eliberarea atestatelor și legitimațiilor pentru anul în

curs de către filialele Uniunii este condiționată de plata cotizației și a contribuției.

Art. 94. — (1) Repartizarea veniturilor între Uniune și filialele sale se efectuează astfel:

a) taxele de înscriere la examen și de verificare a cererii și a documentelor privind dobândirea calității de practician în insolvență fără examen și cu scutire de stagiul se constituie venit la bugetul Uniunii;

b) taxele de înscriere în Tabloul UNPIR se repartizează astfel: 30% se constituie venit la bugetul filialei, iar 70% se virează către Uniune până la data de 10 a lunii în curs pentru luna anterioară, când a fost efectuată plata;

c) veniturile realizate din încasarea cotizațiilor și contribuțiilor se repartizează astfel: 50% se constituie venit la bugetul filialei, iar 50% se virează către Uniune, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna anterioară, când a fost efectuată plata;

d) veniturile realizate din încasarea taxelor pentru operațiunile legate de Registrul formelor de organizare se constituie venit la bugetul Uniunii;

e) sumele rezultate din vânzarea publicațiilor proprii, editate de Consiliul național de conducere al Uniunii, se constituie venit la bugetul Uniunii;

f) sumele provenite din penalitățile pecuniare se constituie venit la bugetul Uniunii sau al filialei, după caz;

g) filialele Uniunii își vor deschide un cont la o sucursală sau o filială a băncii la care este deschis și contul Uniunii;

h) liberalitățile, donațiile, sponsorizările etc. vor fi acceptate de Uniune sau de filialele sale cu acordul Consiliului național de conducere al Uniunii.

(2) Filialele au obligația să depună un exemplar din situațiile financiare, certificate și aprobate, la Secretariatul general al Uniunii, până la data de 30 aprilie a anului în curs pentru exercițiul contabil al anului anterior.

Art. 95. — (1) În baza bugetului de venituri și cheltuieli aprobat, Consiliul național de conducere al Uniunii efectuează cheltuieli pentru:

a) inițierea, organizarea și desfășurarea acțiunilor prevăzute în planul de activitate al Uniunii;

b) organizarea și funcționarea structurilor Uniunii pentru îndeplinirea obiectivelor Uniunii;

c) extinderea bazei materiale a Uniunii;

d) promovarea cunoștințelor tehnice și a punctelor de vedere ale Uniunii;

e) sprijinirea funcționării comisiilor permanente și temporare ale Uniunii;

f) asigurarea relațiilor cu celelalte organizații similare din țară și din străinătate, plata cotizațiilor, în cazul afilierei la organizații interne sau internaționale, și a cheltuielilor de reprezentare și de participare a delegațiilor Uniunii;

g) recompensarea, pentru activități permanente, a unor persoane care îndeplinesc funcții eligibile;

h) întreținerea patrimoniului Uniunii și alte cheltuieli administrative, gospodărești sau de reprezentare;

i) asigurarea unui abonament permanent la periodicul de informare al Uniunii și participarea la manifestările organizate de Uniune pentru toți membrii acesteia.

(2) Soldul bugetar la sfârșitul anului calendaristic se reportează în anul următor.

Art. 96. — (1) Contabilitatea patrimoniului și a activităților desfășurate de Uniune și de filiale se organizează și se conduce potrivit reglementărilor legale în vigoare.

(2) Uniunea, având statut de persoană juridică autonomă și fără scop lucrativ, își constituie veniturile din sursele stabilite conform art. 66 din O.U.G., completate cu prevederile art. 92. Din aceste venituri își acoperă în întregime cheltuielile.

(3) Contabilitatea sintetică și analitică a veniturilor și cheltuielilor se organizează distinct, potrivit bugetului de venituri și cheltuieli. Prin bugetul de venituri și cheltuieli se vor asigura fondurile necesare desfășurării în bune condiții a activității Uniunii, fiind determinate resursele de acoperire pe categorii de cheltuieli. Proiectul bugetului de venituri și cheltuieli se întocmește și se supune aprobării Congresului Uniunii.

(4) Normativele de cheltuieli pentru protocol, deplasări în țară și în străinătate, organizări de evenimente, dotări cu inventar gospodăresc și cu mijloace de transport se aprobă de președintele Uniunii. Sumele lunare reprezentând cheltuieli curente ale Uniunii se aprobă de secretarul general al Uniunii pe bază de referat.

(5) Filialele Uniunii, având personalitate juridică conform art. 47 alin. (2) din O.U.G., au obligația organizării și conducerii contabilității proprii la sediile declarate de pe teritoriul României, în conformitate cu prevederile reglementărilor legale în vigoare.

(6) Uniunea și filialele au obligația de a întocmi situațiile financiare anuale și în cazul încetării activității, potrivit legii. Situațiile financiare ale Uniunii, certificate de cenzori, se supun aprobării Adunării reprezentanților permanenți ai Uniunii, urmând a fi ratificate de Congres. Situațiile financiare ale filialelor UNPIR, certificate de cenzori, se supun aprobării adunărilor generale ale filialelor.

CAPITOLUL XII

Procedura de administrare a fondului de lichidare constituit conform art. 4 din Legea nr. 85/2006*) privind procedura insolvenței

Art. 97. — (1) Uniunea va constitui, în baza art. 39 alin. (9) din Legea nr. 85/2014, un subcont special în care vor fi virate sumele prevăzute la art. 39 alin. (7) din aceeași lege.

(2) Sumele virate de Oficiul Național al Registrului Comerțului în contul Uniunii vor fi redistribuite în conturile deschise la filialele Uniunii, conform încasărilor înregistrate pe raza teritorială a filialelor respective.

(3) Comisiunile bancare pentru operațiunile de redistribuire conform alin. (2) se suportă din fondul de lichidare.

Art. 98. — (1) Distribuirea către practicienii în insolvență de către filialele Uniunii a sumelor colectate în fondul de lichidare se va face pe baza următoarelor criterii:

a) cheltuieli de procedură pentru dosare deschise în baza Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 85/2014, sau cheltuieli de procedură pentru dosare deschise în baza Legii nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ordinea cronologică a înregistrării documentelor la filială;

*) Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014.

b) onorarii stabilite prin hotărâre judecătorească pentru dosarele deschise în baza Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 85/2014, sau onorarii stabilite pentru procedura prevăzută de Legea nr. 359/2004, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ordinea cronologică a înregistrării documentelor la filială.

(2) Ținând cont de criteriile principale enunțate la alin. (1), Consiliul de conducere al filialei poate stabili criterii secundare de distribuire a sumelor, ținând seama de situații speciale.

(3) În cazul în care un practician este numit de directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau de persoana ori de persoanele desemnate din cadrul registrului într-un dosar în temeiul Legii nr. 359/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau al Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiindu-i fixat un onorariu și, ulterior, prin trecerea la procedura simplificată prevăzută de Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau Legea nr. 85/2014, îi mai este stabilit un onorariu, fie aceluiași practician, fie altuia, eventual și cheltuieli de procedură de către judecătorul-sindic, se va solicita un singur onorariu din fondul de lichidare de până la 3.000 lei, respectiv cel al practicianului care a finalizat dosarul, la care se adaugă cheltuielile făcute de acesta din urmă. Această plată se va face pentru deconturile înaintate în dosarul trecut în procedura simplificată prevăzută de legea privind procedura insolvenței.

(4) În situația în care un practician în insolvență a fost desemnat într-o procedură în baza art. 19 alin. (2) sau (2¹) din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau în baza art. 57 alin. (2) sau (3) din Legea nr. 85/2014, pe baza ofertei sale financiare, iar ulterior se constată că în averea debitorului nu există disponibilități, acesta nu poate cere decontarea din fondul de lichidare, constituit conform art. 39 din Legea nr. 85/2014, a unui onorariu mai mare decât cel pe baza căruia a fost desemnat.

Art. 99. — (1) Pentru decontarea din fondul de lichidare, filiala Uniunii solicită următoarele documente justificative:

a) sentința/încheierea/rezoluția, în original sau copie conformă cu originalul, prin care judecătorul-sindic/judecătorul-delegat/directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoana desemnată din cadrul registrului comerțului stabilește onorariul de achitat, respectiv cheltuielile de procedură;

b) orice document din care rezultă că debitoarea nu deține bunuri sau sume de bani în patrimoniu sau că acestea sunt insuficiente și a fost închisă procedura în temeiul art. 131 din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau art. 174 din Legea nr. 85/2014;

c) factură fiscală;

d) hotărârea creditorului majoritar privind desemnarea practicianului în insolvență în procedură în baza art. 19 alin. (2) sau (2¹) din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau în baza art. 57 alin. (2) sau (3) din Legea nr. 85/2014, pe baza ofertei sale financiare.

(2) În cazul în care, conform practicii locale, instanțele consideră că nu este necesară aprobarea pentru decontarea din fondul de lichidare, aceasta este de competența filialei UNPIR care va dispune aprobarea conform criteriilor stabilite de O.U.G. și ale prezentului statut.

(3) Pentru decontarea din fondul de lichidare, în situația în care din sentință sau din încheiere nu rezultă în mod expres faptul că debitoarea deține bunuri sau sume de bani în averea sa, filiala Uniunii poate solicita orice raport întocmit pe parcursul procedurii (de observație, administrare sau lichidare), bilanțul de la începutul lichidării, inventarul bunurilor societății debitoare,

adeverință eliberată de serviciile de impozite și taxe, eventual certificatul de radiere și/sau orice alte documente justificative.

(4) În situația avansării unor sume din fondul de lichidare, în cazul în care în sentință/încheiere nu se prevede în mod expres că suma urmează a fi returnată, solicitantul, pe lângă documentele prevăzute la alin. (1), va da și o declarație pe propria răspundere prin care se obligă să restituie avansul, în termen de 10 zile lucrătoare de la valorificarea activului debitoarei.

(5) Decontarea cheltuielilor din fondul de lichidare, în condițiile în care în averea debitoarei existau bunuri ce puteau fi valorificate sau sume de bani, constituie abatere, cu excepția cazurilor când bunurile sau sumele de bani sunt insuficiente și a fost cerută închiderea procedurii în temeiul art. 131 din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau în baza art. 174 din Legea nr. 85/2014.

(6) Obligația privind plata sumelor din fondul de lichidare către practicienii în insolvență aparține filialei Uniunii pe raza căreia își are sediul debitoarea.

(7) Decontul final prevăzută de art. 2¹ alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2010, cu modificările ulterioare, se aprobă de către Consiliul de conducere al filialei UNPIR pe raza căreia se află sediul debitoarei.

(8) Forma cererii de decont final se stabilește de fiecare filială UNPIR în parte.

Art. 100. — (1) Plata onorariilor practicienilor în insolvență ce sunt achitate din fondul de lichidare constituit conform art. 39 din Legea nr. 85/2014 se va face, pe toată perioadă desfășurării procedurii, în ordinea vechimii, la următoarele tarife:

a) până la 3.000 lei, stabilit în baza hotărârii judecătorești pentru procedurile de insolvență deschise în baza Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau a Legii nr. 85/2014. Pentru practicienii în insolvență înregistrați cu vector fiscal de TVA onorariul va fi de până la 3.000 lei, exclusiv TVA;

b) 1.000 lei, prevăzută la art. 2¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2010, cu modificările ulterioare, pentru procedurile de lichidare derulate în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 359/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare. Pentru practicienii în insolvență înregistrați cu vector fiscal de TVA onorariul va fi de 1.000 lei, exclusiv TVA;

c) în cazul procedurilor de insolvență deschise în baza Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau a Legii nr. 85/2014, dar provenite din proceduri deschise în temeiul Legii nr. 359/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau al Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, onorariul va fi de 1.000 lei dacă complexitatea procedurii rămâne la stadiul prezentat în raportul privind situația economică a societății întocmit în conformitate cu art. 260 alin. (4) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Cheltuielile de procedură admise la plata din fondul de lichidare sunt constituite din cheltuielile necesare pentru taxe, timbre, notificări, convocări și comunicări ale actelor aferente procedurii.

(3) Constituie de asemenea cheltuieli de procedură admise la plata din fondul de lichidare cheltuielile de deplasare impuse

de necesitatea prezentării practicianului în insolvență la termenele de judecată fixate în litigii în care debitoarea este parte, în cazul acelor litigii aflate pe rolul instanțelor de judecată din afara localității unde se află tribunalul care judecă dosarul de insolvență. Cheltuielile de transport astfel efectuate se justifică pe baza decontului de deplasare vizat de instanță, la care sunt atașate tichetele de transport sau bonul fiscal, în limita unui consum de combustibil de 7,5 l/100 km.

(4) Sunt de asemenea cheltuieli de procedură admise la plata din fondul de lichidare cheltuielile de arhivare a documentelor debitoarei. Standardul de cost pentru decontarea operațiunilor de verificare, selecționare, inventariere și legare este echivalentul a 35 euro/ml, iar pentru depozitare 1 euro/ml/lună.

(5) Cheltuielile de procedură efectuate conform alin. (4), în procedurile de insolvență reglementate de Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau de Legea nr. 85/2014, sunt achitate din fondul de lichidare numai în măsura în care sunt aprobate de instanța de judecată prin încheiere/sentință sau în condițiile art. 99 alin. (2).

(6) În conformitate cu art. 2¹ alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2010, decontul final al cheltuielilor de procedură efectuate în legătură cu lichidarea unei societăți comerciale, în temeiul dispozițiilor Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 359/2004, cu modificările și completările ulterioare, se face de către filiala Uniunii pe raza căreia se află sediul debitoarei, pe baza documentelor justificative atașate cererii de plată depuse de lichidator.

(7) Nu sunt decontate din fondul de lichidare următoarele: cheltuielile de transport [altele decât cele prevăzute la alin. (3)], cheltuielile de funcționare a sediului profesional, consumabile, abonamente, cotizatii profesionale, asigurări de răspundere, comisioanele bancare, onorariile de executare și alte cheltuieli indirecte.

(8) Nu sunt decontate din fondul de lichidare expertizele contabile întocmite în situația debitorilor fără bunuri, precum și expertizele întocmite după închiderea procedurii de insolvență, în situația disjungerii cererii de atragere a răspunderii conform art. 138 din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau art. 169 din Legea nr. 85/2014.

(9) Nu sunt decontate din fondul de lichidare evaluările întocmite în situația debitorilor în care valoarea bunurilor nu acoperă cheltuielile de procedură.

Art. 101. — (1) Evidența operațiunilor contabile legate de fondul de lichidare se va ține centralizat pe filială, pe baza monografiei contabile aprobate de Consiliul național de conducere al Uniunii.

(2) Justificarea plății sumelor din fondul de lichidare, operată de către filialele Uniunii, se va face în conformitate cu legislația în vigoare.

(3) Cheltuielile de administrare a fondului de lichidare, atât la nivel central, cât și la nivelul filialelor, vor fi suportate din fondul de lichidare numai pe bază de documente justificative. Nivelul maxim de salarizare al personalului angajat pentru această activitate, precum și cheltuielile de birotică vor fi stabilite de Consiliul național de conducere al Uniunii, pe baza propunerilor primite de la filiale.

(4) La nivel central va fi constituită o comisie de analiză a sesizărilor, având și atribuții de control. Cheltuielile legate de activitatea comisiei de analiză a sesizărilor se vor suporta din bugetul Uniunii.

(5) În cazul schimbării formei de exercitare a profesiei, sumele restante din fondul de lichidare se transferă, după caz,

către noi forme de organizare, pe bază de declarații scrise, în 3 exemplare, dintre care un exemplar pentru filiala din care fac parte membrii. Declarația scrisă va fi însoțită de documente justificative.

Art. 102. — (1) Procentul de 2% colectat conform prevederilor art. 39 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 85/2014 se aplică oricărei sume încasate în contul debitoarei, după data deschiderii procedurii, aceasta fiind considerată sumă recuperată, și se evidențiază în raportul lunar. Prin excepție, în cazul reorganizării procentul de 2% se aplică doar la sumele obținute prin recuperări de creanțe sau prin vânzări de active.

(2) Sumele colectate prin plata procentului de 2% se virează în proporție de 75% la filiala Uniunii în care își are sediul forma de exercitare a profesiei și 25% la filiala UNPIR pe raza căreia își are sediul societatea debitoare. În cazul în care un membru al unei filiale a unei societăți profesionale este numit prin încheiere într-un dosar, aceasta va vira sumele colectate prin plata procentului de 2% în proporție de 75% la filiala Uniunii unde își are sediul filiala societății profesionale și 25% la filiala în care își are sediul societatea debitoare.

(3) În situația constituirii unui consorțiu de practicieni în insolvență procentul de 2% se varsă de fiecare practician în insolvență la filiala din care face parte, potrivit dispozițiilor alin. (2), în funcție de aportul stabilit fiecărei părți din consorțiu.

(4) Procentul de 2% se calculează la data încasării, sumele obținute astfel virându-se la fondul de lichidare în primele 10 zile ale lunii pentru încasările din luna anterioară.

(5) Procentul de 2% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență nu se calculează și virează la UNPIR în situația achitării datoriilor debitoarei de terțe persoane sau în situația operațiunilor noncash în cadrul planului de reorganizare, precum și în situația debitorilor al căror obiect de activitate este valorificarea de apartamente sau alte imobile.

(6) În cazul în care un creditor solicită atribuirea bunului ce face obiectul garanției în contul creanței, prin compensare totală sau parțială, acesta din urmă va achita toate cheltuielile de procedură, însă cota de 2% se va aplica numai asupra părții din preț care se achită în numerar (fondurile obținute).

(7) Practicianul are obligația depunerii la sediul filialei UNPIR de care aparține, odată cu depunerea la dosarul cauzei, a unui exemplar din raportul asupra fondurilor obținute și a unui plan de distribuție.

(8) Sumele colectate se distribuie conform Procedurii de administrare a fondului de lichidare prevăzute în Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență.

(9) Filiala Uniunii, pe baza tabelelor întocmite și transmise de membrii filialei, va comunica Secretariatului general, la datele de 1 și 15 ale lunii, un tabel centralizator privind sumele virate.

(10) Filiala Uniunii are obligația să comunice Secretariatului general situația centralizată cu suma totală încasată la fondul de lichidare.

(11) Comisia de cenzori a filialei poate verifica, prin sondaj, preluarea cotei de 2% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență de către forma de exercitare a profesiei. Practicienii în insolvență au obligația să pună la dispoziția comisiei de cenzori actele necesare verificării cotei de 2%.

Art. 103. — (1) La nivel central se constituie Fondul de solidaritate.

(2) Fondul de solidaritate se alimentează în contul constituit în acest scop, cu 10% din sumele lunare colectate de registrul comerțului, conform art. 39 alin. (7) lit. a) din Legea nr. 85/2014, precum și cu 10% din procentul de 2% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență, conform art. 39 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 85/2014.

(3) Procentul de 10% din sumele colectate de registrul comerțului se reține direct de către Secretariatul general al UNPIR din totalul sumelor lunare virate de Oficiul Național al Registrului Comerțului și se varsă în contul Fondului de solidaritate. Procentul de 10% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență, conform art. 39 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 85/2014, se reține de filialele UNPIR, cu prioritate, și se virează în contul Fondului de solidaritate în primele 10 zile ale lunii pentru încasările din luna anterioară.

(4) Distribuirea sumelor colectate conform alin. (2) se face de către Consiliul național de conducere al Uniunii către filialele Uniunii pe baza criteriilor stabilite de Adunarea reprezentanților permanenți.

CAPITOLUL XIII Abateri și sancțiuni

Art. 104. — Constituie abateri următoarele fapte:

1. îndeplinirea de activități specifice profesiei pentru persoane cu interese contrare;
2. divulgarea secretului profesional, cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege;
3. nerespectarea obligației de asigurare de răspundere profesională, prevăzută la art. 42 alin. (8) din O.U.G.;
4. neplata primei de asigurare prevăzute la art. 42 alin. (9) din O.U.G. privind neîndeplinirea obligației de asigurare profesională până la expirarea perioadei de suspendare;
5. încălcarea principiilor fundamentale de etică profesională, definite de Codul de etică profesională și disciplină al Uniunii;
6. desfășurarea de activități politice în cadrul Uniunii și cu ocazia manifestărilor organizate de aceasta;
7. neparticiparea fără motive temeinice a membrilor Congresului Uniunii la două congrese succesive la care au fost delegați;
8. neparticiparea fără motive temeinice a membrilor filialelor la două adunări generale succesive la care au fost convocați;
9. neplata cotizației anuale și a contribuției pe tranșe de venituri în condițiile art. 44 alin. (2) din O.U.G.;
10. neplata cotizației anuale și a contribuției pe tranșe de venituri sau numai a uneia dintre acestea, până la expirarea perioadei de suspendare de 3 luni;
11. declararea incorectă a veniturilor obținute ca urmare a desfășurării activității de practician în insolvență și implicit plata unei contribuții anuale pe tranșe de venituri neconforme cu realitatea;
12. necomunicarea în termen de 30 de zile a schimbărilor intervenite în legătură cu datele înscrise în Tabloul UNPIR și în Registrul formelor de organizare;
13. intrarea în una dintre situațiile de nedemnitate prevăzute la art. 25 din O.U.G.;
14. deschiderea împotriva practicianului în insolvență, prin hotărâre irevocabilă, a procedurii falimentului;
15. necalcularea și nevirarea, în primele 10 zile ale lunii pentru încasările din luna anterioară, a procentului de 2% prevăzut de art. 4 din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență;
16. declanșarea de către practicianul în insolvență a unor măsuri asigurătorii sau a procedurii de executare silită asupra fondului de lichidare;
17. exercitarea de către practicianul în insolvență incompatibilă cu oricărei activități prevăzute la art. 11 din O.U.G. în competența practicienilor în insolvență compatibili;
18. solicitarea decontării din fondul de lichidare a unui onorariu mai mare decât cel din propria ofertă financiară în baza căruia a fost desemnat într-o procedură conform art. 19 alin. (2) sau (2¹) din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare;

19. neîndeplinirea oricărei altei obligații, neprecizate mai sus, prevăzute expres de O.U.G. și de prezentul statut.

Art. 105. — Se sancționează cu avertisment scris faptele prevăzute la art. 104 pct. 1 și 6.

Art. 106. — Se sancționează cu suspendarea calității de practician în insolvență pe o perioadă cuprinsă între 3 luni și un an faptele prevăzute la art. 104 pct. 2, 3, 5, 9, 15 și 18.

Art. 107. — (1) Se sancționează pecuniar, cu amendă, faptele prevăzute la art. 104 pct. 7, 8, 12 și 19.

(2) Cuantumul amenzilor se stabilește între 1.000 lei și 5.000 lei. Sumele obținute din sancțiunile pecuniare se fac venit la bugetul filialei sau al Uniunii, după caz.

(3) Neplata amenzii în termen de 30 de zile de la data aplicării sancțiunii duce la excluderea definitivă din Uniune.

Art. 108. — (1) Membrul Uniunii sancționat cu suspendarea calității de practician în insolvență are următoarele interdicții pe perioada suspendării:

- a) nu poate activa ca practician în insolvență;
- b) nu are drept de vot în adunarea generală a filialei și nu poate participa la Congresul Uniunii;
- c) nu poate fi ales în organele de conducere ale filialei sau ale Uniunii;
- d) nu poate reprezenta filiala sau Uniunea.

(2) Membrii Uniunii sancționați cu suspendarea calității de practician în insolvență sunt obligați ca în termen de cel mult 10 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii de suspendare să prezinte la conducerea filialei dovada că au solicitat înlocuirea lor cu un alt practician în insolvență pe perioada suspendării.

(3) Dacă suspendarea îl privește pe unul dintre membrii organelor de conducere alese ale Uniunii sau ale filialelor, acesta va fi înlocuit pe perioada suspendării de către unul dintre membrii supleanți ai organului de conducere respectiv.

(4) Necomunicarea în termenul prevăzut la alin. (2) a dovezii de înlocuire cu un alt practician se sancționează cu excluderea definitivă din Uniune, însoțită de pierderea calității de practician în insolvență.

Art. 109. — Cumularea a două sancțiuni de suspendare a calității de practician în insolvență duce la excluderea din Uniune.

Art. 110. — (1) Se sancționează pecuniar cu amendă, care se face venit la bugetul Uniunii, fapta prevăzută la art. 104 pct. 11.

(2) Amenda este egală cu suma neachitată Uniunii conform veniturilor reale realizate.

Art. 111. — Se sancționează cu excluderea definitivă din Uniune, însoțită de pierderea calității de practician în insolvență, faptele prevăzute la art. 104 pct. 4, 10, 13, 14, 16 și 17.

Art. 112. — Sancțiunea de excludere definitivă din Uniune determină radierea din Tabloul UNPIR și pierderea calității de practician în insolvență.

Art. 113. — (1) Membrii instanțelor disciplinare nu pot fi trași la răspundere pentru hotărârile de sancționare adoptate, decât în cazul în care se dovedește că și-au exercitat însărcinarea cu rea-credință sau gravă neglijență.

(2) Regulamentul privind procedura disciplinară este prevăzut în anexa nr. 3.

CAPITOLUL XIV

Dispoziții finale

Art. 114. — Anexele nr. 1—8 fac parte integrantă din prezentul statut.

REGULI**de desfășurare a examenului pentru dobândirea calității de practician în insolvență stagiar**

Examenul constă într-o probă scrisă, sub forma unui test-grilă.

În funcție de numărul candidaților, comisia de pregătire a examenului va putea decide desfășurarea examenului în mai multe serii. Organizatorii examenului vor putea pune la dispoziția candidaților, la intrarea în sală, unele detalii privind desfășurarea acestuia.

Lucrările vor fi notate de la 1 la 10, proporțional cu punctajul obținut. Nota minimă de promovare a examenului este 7.

Rezultatele examenului vor fi afișate la sediul Uniunii și al fiecărei filiale, pentru candidații respectivi, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data susținerii acestuia.

Contestațiile asupra rezultatelor examenului vor putea fi depuse la Secretariatul general al Uniunii, în termen de cel mult

două zile lucrătoare de la afișarea lor, prin fax sau având data poștei în acest termen. Transmiterea contestațiilor prin poștă se va efectua doar prin poșta rapidă sau prioripost.

Contestațiile vor fi analizate în cel mult 15 zile de la data expirării termenului de depunere a contestațiilor, de către o comisie formată din 3 membri desemnați de Consiliul național de conducere al Uniunii. Pentru toate contestațiile primite se va proceda la reprocesarea grilelor. Activitatea Comisiei de analizare a contestațiilor încetează la data semnării procesului-verbal.

Președintele Comisiei de analizare a contestațiilor este, de regulă, prim-vicepreședintele Consiliului național de conducere al Uniunii.

Rezultatele contestațiilor vor fi afișate la sediul Uniunii.

METODOLOGIE**de atestare a calificării de practician în insolvență și a calității de membru al Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România (Uniune)**

Aprobarea cererii privind exercitarea în România a profesiei de practician în insolvență și dobândirea calității de membru al Uniunii se realizează potrivit următoarelor 3 etape, în conformitate cu prevederile Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare, și în temeiul art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *O.U.G.*

A. Etapa de informare

Scrisoarea de informare adresată Uniunii de către solicitant se transmite Secretariatului general al Uniunii, care va furniza datele cu privire la mijloacele de pregătire (cerere-tip de solicitare a accesului la profesie, cu lista documentelor care trebuie să însoțească cererea, tematica și bibliografia orientativă pentru proba de aptitudini).

B. Etapa de evaluare:

1. cererea de solicitare a accesului la profesia de practician în insolvență (formular-tip), în care sunt menționate documentele necesare ce se anexează;

2. fotografie tip pașaport;

3. curriculum vitae — original semnat;

4. pașaport — copie xerox (fără legalizare);

5. certificatul (atestatul) organismului profesional sau al autorității publice din statul al cărui cetățean este solicitantul sau, după caz, unde acesta își are domiciliul ori sediul profesional, cu legalizarea în original efectuată în statul respectiv și cu traducere autorizată (efectuată de un notar public din România), ambele prezentate în termen de 3 luni de la data eliberării lor;

6. diploma emisă de o universitate sau de un colegiu universitar, prin care se certifică încheierea de către titular a unui ciclu de studii superioare cu durata minimă de 3 ani, în copie legalizată, cu legalizarea în original efectuată în statul respectiv și cu traducere autorizată (efectuată de un notar public din România) — ambele prezentate în termen de 3 luni de la data eliberării lor;

7. certificat de onorabilitate eliberat de autoritățile competente sau declarație dată în fața unei autorități competente din statul de origine sau de proveniență al solicitantului, în copie legalizată, cu legalizarea în original efectuată în statul membru al Uniunii Europene și cu traducere autorizată (efectuată de un notar public din România), ambele prezentate în termen de 3 luni de la data eliberării lor;

8. declarație pe propria răspundere dată la un birou notarial din România, reprezentând angajamentul de a nu desfășura alte activități în afara celei de practician în insolvență, ceea ce i-ar atrage situația de incompatibilitate cu practicarea profesiei;

9. efectuarea unui stagiu de adaptare de un an.

C. Etapa înscrierii în Tabloul UNPIR:

1. cererea de înscriere în Tabloul UNPIR;

2. depunerea jurământului scris, cu textul prevăzut de art. 30 alin. (4) din O.U.G.;

3. atestatul de asigurare profesională, conform art. 24 din O.U.G. (copie, cu legalizarea în original);

4. achitarea taxei de înscriere în Tabloul UNPIR.

NOTĂ:

Pentru practicienii în insolvență din statele care nu aparțin Uniunii Europene, documentația va conține și convenția bilaterală încheiată de Uniune cu organismul profesional similar din țara în care solicitantul are domiciliul.

REGULAMENT
privind procedura disciplinară

1. Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Protecția onoarei și a prestigiului profesiei, respectarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *O.U.G.*, a Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență și a deciziilor obligatorii ale organelor profesiei sunt încredințate organelor constituite potrivit dispozițiilor legale.

(2) Fapta săvârșită de membrul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România (*Uniune*), prin care se încalcă dispozițiile *O.U.G.*, ale Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență, hotărârile obligatorii ale organelor profesiei, și care este de natură să prejudicieze onoarea ori prestigiul profesiei sau al corpului practicienilor în insolvență, constituie abatere disciplinară și se sancționează.

(3) Constituie abatere disciplinară grava încălcare a dispozițiilor *O.U.G.* și ale Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență ce prevăd expres o astfel de calificare.

Art. 2. — (1) Răspunderea disciplinară a membrului Uniunii nu exclude răspunderea civilă, penală, contravențională sau administrativă.

(2) Acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult un an de la data săvârșirii abaterii.

(3) Repetarea unei abateri disciplinare constituie o circumstanță agravantă, care va fi luată în considerare la aplicarea sancțiunii.

Art. 3. — Instanțele de disciplină ale Uniunii sunt obligate să țină evidența sancțiunilor disciplinare aplicate fiecărui membru al acesteia și să comunice situația disciplinară a practicianului, la cererea organelor profesiei, constituite potrivit legii.

Art. 4. — Instanțele de disciplină sunt:

- a) instanța locală de disciplină;
- b) instanța superioară de disciplină;
- c) Consiliul național de conducere al Uniunii;
- d) Congresul Uniunii.

2. Organizarea și funcționarea instanțelor disciplinare

Art. 5. — (1) În localitățile în care își desfășoară activitatea curțile de apel se organizează și funcționează o instanță locală de disciplină. Instanței locale de disciplină îi vor fi arondate filialele ale căror membri își desfășoară activitatea pe raza tribunalelor aparținând curților de apel respective.

(2) Instanța locală de disciplină este constituită din 7 membri, un președinte și 6 membri aleși în funcție de criteriile stabilite în statut.

(3) Instanțele locale de disciplină împreună cu filialele UNPIR arondate sunt:

Nr.	Instanța locală de disciplină	Județe arondate
1.	Alba	Alba
		Hunedoara
		Sibiu
2.	Bacău	Bacău
		Neamț
3.	Brașov	Brașov
		Covasna

Nr.	Instanța locală de disciplină	Județe arondate
4.	București	București
		Ilfov
		Ialomița
		Călărași
		Teleorman
5.	Cluj	Cluj
		Bistrița-Năsăud
		Maramureș
		Sălaj
6.	Constanța	Constanța
		Tulcea
7.	Craiova	Dolj
		Gorj
		Mehedinți
		Olt
8.	Galați	Galați
		Braïla
		Vrancea
9.	Iași	Iași
		Vaslui
10.	Oradea	Bihor
		Satu Mare
11.	Pitești	Argeș
		Vâlcea
12.	Ploiești	Prahova
		Buzău
		Dâmbovița
13.	Suceava	Suceava
		Botoșani
14.	Timișoara	Timiș
		Arad
		Caraș-Severin
15.	Târgu Mureș	Mureș
		Harghita

(4) În situația în care se constituie o nouă filială UNPIR, prin avizul Consiliului național de conducere privind înființarea filialei se va dispune și arondarea acesteia către o instanță locală de disciplină.

Art. 6. — (1) Instanța locală de disciplină și/sau superioară, după caz, precum și Consiliul național de conducere al Uniunii, respectiv Congresul Uniunii, atunci când acestea funcționează ca instanțe disciplinare, sunt coordonate de un președinte ales de către și dintre membrii instanțelor disciplinare locale și/sau superioare, după caz, sau de drept de către președintele Uniunii în cazul Consiliului național de conducere al Uniunii, respectiv Congresul Uniunii.

(2) Instanța locală de disciplină și/sau superioară, după caz, precum și Consiliul național de conducere al Uniunii, respectiv Congresul Uniunii, atunci când acestea funcționează ca instanțe disciplinare, vor desemna un raportor care îndeplinește funcția de grefier, calitate în care păstrează, ține evidențele și efectuează lucrările necesare în vederea desfășurării activității instanțelor, sub îndrumarea președintelui.

(3) Alcătuirea instanței locale de disciplină și/sau superioare ale Uniunii, programarea ședințelor, organizarea evidențelor și a activităților cu caracter administrativ ale acesteia sunt în sarcina președintelui.

Art. 7. — Instanța locală de disciplină soluționează, în primă instanță, în complet de 3 membri, abaterile disciplinare săvârșite de membrii Uniunii înscrși în cadrul filialelor arondate acesteia pe raza curții de apel aferente, cu excepția abaterilor săvârșite de membrii titulari ai instanței locale de disciplină sau membrii consiliului de conducere al filialei.

Art. 8. — Instanța superioară de disciplină:

a) soluționează ca instanță de fond, în complet de 3 membri, abaterile membrilor instanțelor locale de disciplină, precum și ale membrilor consiliilor de conducere ale filialei;

b) soluționează, în complet de 3 membri, plângerile disciplinare formulate împotriva membrilor Consiliului național de conducere;

c) soluționează în contestație, în complet de 3 membri, contestațiile declarate de partea interesată împotriva deciziilor pronunțate de instanțele locale de disciplină;

d) suspendă, la cerere, executarea deciziilor disciplinare pronunțate de instanțele locale de disciplină;

e) soluționează cererile de strămutare privind soluționarea plângerilor disciplinare sau orice alte măsuri necesare înlăptuirii justiției profesionale.

Art. 9. — Instanța superioară de disciplină face propuneri de sancționare disciplinară a membrilor Consiliului național de conducere al UNPIR, pe care le supune aprobării Congresului Uniunii.

Art. 10. — Consiliul național de conducere al Uniunii, constituit ca instanță disciplinară, în plenul său, cu votul majorității membrilor prezenți:

a) soluționează plângerile disciplinare formulate împotriva membrilor instanței superioare de disciplină, urmând ca acestea să fie supuse hotărârii Congresului Uniunii;

b) soluționează contestațiile formulate împotriva deciziilor disciplinare pronunțate de instanța superioară de disciplină cu privire la plângerile formulate împotriva membrilor titulari ai consiliilor de conducere și ai instanțelor locale de disciplină;

c) suspendă, la cerere, executarea deciziilor disciplinare pronunțate de instanța superioară de disciplină împotriva membrilor titulari ai consiliilor de conducere și ai instanțelor locale de disciplină.

Art. 11. — Congresul Uniunii, în plenul său, pe baza propunerilor formulate de instanța de disciplină competentă, hotărăște sancționarea disciplinară a membrilor Consiliului național de conducere al Uniunii, precum și ai instanței superioare de disciplină.

Art. 12. — (1) Membrul instanței de disciplină care știe că există un motiv de recuzare în privința sa sau se află în conflict de interese cu vreuna dintre părți trebuie să se abțină de la soluționarea pricinii.

(2) Nu poate lua parte la soluționarea pricinii membrul instanței locale de disciplină care a fost desemnat administrator judiciar sau lichidator, avocat, consilier juridic, expert contabil, evaluator, auditor financiar, cenzor, arbitru, mediator, conciliator, expert financiar al unei părți din dosar, decât dacă a trecut o perioadă de minimum 2 ani.

(3) De asemenea, nu poate lua parte la soluționarea plângerii membrul instanței de disciplină, dacă soțul (soția), o rudă ori afin până la gradul al III-lea inclusiv a fost desemnat/desemnată administrator judiciar/lichidator sau a reprezentat o parte în cadrul procedurii în care s-a comis fapta supusă analizei, decât dacă a trecut o perioadă de minimum 2 ani.

(4) Prevederile alin. (2) se extind și asupra asociațiilor/acționarilor, angajaților sau colaboratorilor societății profesionale de insolvență în care membrul instanței de disciplină își desfășoară activitatea.

Art. 13. — (1) Când una dintre părți are două rude sau afini până la gradul al III-lea inclusiv printre membrii instanței locale de disciplină, cealaltă parte poate să ceară strămutarea sesizării disciplinare.

(2) Strămutarea pricinii se mai poate cere și pentru motive de bănuială legitimă. Bănuiala se socotește legitimă ori de câte ori se poate presupune că nepărtinirea membrilor comisiei de disciplină ar putea fi știrbită din cauza conflictului de interese, împrejurărilor pricinii, calității părților sau conflictelor locale.

(3) Strămutarea se poate dispune și pentru imposibilitatea constituirii completului de analizare a plângerii disciplinare.

(4) Cererea de strămutare se depune la instanța superioară de disciplină.

(5) În caz de admitere, soluționarea sesizării disciplinare se trimite unei alte instanțe locale de disciplină de același grad.

(6) Hotărârea de strămutare se dă fără motivare și nu este supusă niciunei căi de atac.

Art. 14. — Niciodată instanța locală de disciplină nu va funcționa cu un număr mai mic de 3 membri. În cazul în care, din cauza abținerii sau din alte motive, instanța locală de disciplină va fi nevoită să soluționeze cauza cu un număr mai mic de 3 membri, președintele va convoca un alt membru.

Art. 15. — În intervalul cuprins între data formulării propunerilor de sancționare a unor membri ai Consiliului național de conducere al Uniunii și, respectiv, ai instanței superioare de disciplină și data întrunirii primului Congres al Uniunii, persoanele în cauză sunt suspendate din funcție, locul lor fiind ocupat de unul dintre membrii supleanți ai respectivului organ.

3. Sesizarea comisiei de disciplină a filialei Uniunii

Art. 16. — (1) Procedura disciplinară se declanșează la cererea oricărei persoane fizice sau juridice interesate din punct de vedere al interesului juridic.

(2) Orice cerere adresată instanței locale de disciplină trebuie să fie făcută în scris, să cuprindă numele, domiciliul sau reședința părților, după caz, denumirea și sediul societății, abaterea săvârșită de membrul Uniunii și semnătura. Lipsa numelui, domiciliului sau reședinței părților poate duce la respingerea reclamației formulate.

(3) Cererile, precum și toate celelalte înscrisuri de care părțile înțeleg să se folosească în cauza disciplinară se depun în atâtea exemplare câte părți sunt, la care se adaugă un exemplar instanței disciplinare.

Cererile și înscrisurile însoțitoare se comunică între părți, sub sancțiunea suspendării procedurii disciplinare.

Dacă obligația comunicării cererilor nu este îndeplinită, instanța disciplinară poate dispune suspendarea cercetării disciplinare.

(4) Lipsa calității de membru al Uniunii a persoanei reclamate duce la respingerea acțiunii.

(5) Plângerea îndreptată împotriva unui membru al Uniunii se adresează instanței locale de disciplină la care acesta este arondat.

(6) Instanțele de disciplină ale Uniunii pot fi sesizate de președintele Uniunii, Consiliul național de conducere al Uniunii, consiliul de conducere al filialei sau se pot autosesiza.

Art. 17. — (1) Cercetarea abaterii disciplinare se va face cu celeritate.

(2) Cercetările se efectuează după convocarea în scris, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, a membrului Uniunii cercetat, trimisă la domiciliul/sediul său profesional înscris în Tabloul UNPIR. Convocarea se poate face și prin înștiințare în scris printr-un mijloc de comunicare ce asigură conservarea dovezii și a datei la care s-a făcut înștiințarea, prin luarea la cunoștință prin semnătură, afișarea convocării pe site-ul www.unpir.ro sau afișarea la ușa instanței disciplinare.

(3) Cercetarea se efectuează numai după efectuarea demersurilor menționate la alin. (2). Membrul Uniunii cercetat poate da explicații scrise.

(4) Refuzul de a da curs convocării nu împiedică desfășurarea acțiunii disciplinare.

(5) În cursul cercetărilor, președintele instanței de disciplină a Uniunii, prin grija raportorului, va convoca în vederea ascultării persoana care a formulat plângerea, precum și orice alte persoane ale căror declarații pot elucida cazul, va dispune efectuarea de verificări de înscrisuri și va culege informații prin mijloacele prevăzute de lege.

(6) La primul termen de soluționare a plângerii disciplinare la care părțile sunt legal convocate, instanța de disciplină, din oficiu, își va verifica competența generală, materială și teritorială să soluționeze cauza.

(7) Dacă se constată necompetența soluționării cauzei disciplinare, instanța de disciplină va declina cauza disciplinară, raportat la prevederile din O.U.G. și din prezentul statut, către organul cu activitate jurisdicțională din cadrul UNPIR competent.

4. Desfășurarea ședințelor instanțelor de disciplină

Art. 18. — Soluționarea sesizării disciplinare de către instanțele de disciplină ale Uniunii se desfășoară după cum urmează:

- se ascultă părțile și se administrează probele;
- în caz de amânare a soluționării cauzei, se redactează o încheiere, arătându-se motivele care au determinat amânarea. Încheierea se semnează de către președintele completului.

Art. 19. — (1) În fața instanței de disciplină membrul Uniunii se va înfățișa personal sau prin reprezentantul legal. Membrul Uniunii poate fi asistat de un apărător ales.

(2) Ședința instanței de disciplină nu este publică.

(3) Lipsa părților regulat citate nu împiedică soluționarea cauzei, instanța de disciplină putându-se pronunța pe baza actelor și a dovezilor administrate în cauză.

(4) Instanța de disciplină hotărăște cu majoritate de voturi și pronunță o decizie disciplinară. Decizia se semnează de către președintele completului.

(5) La stabilirea sancțiunii se va ține seama de gravitatea faptei, de cauzele și împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, de gradul de vinovăție a practicianului, dacă acesta a avut și alte abateri în trecut, precum și de urmările abaterii.

Art. 20. — (1) Decizia disciplinară este obligatorie față de părți și de organele profesiei, de la data pronunțării sau comunicării, dacă partea nu a fost prezentă la data pronunțării.

(2) Decizia instanței de disciplină a filialei Uniunii se va comunica părților în cauză.

(3) Contestațiile declarate împotriva măsurilor luate de instanța locală de disciplină se depun la instanța locală care a aplicat sancțiunea, în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii, sub sancțiunea decăderii. După declararea contestației, instanța locală de disciplină care a pronunțat hotărârea va înainta contestația, împreună cu dosarul cauzei, instanței de disciplină superioare.

(4) Hotărârile instanțelor de disciplină produc efecte juridice din momentul pronunțării, dacă partea a fost prezentă sau din momentul comunicării, dacă partea nu a fost prezentă la momentul pronunțării. Simpla exercitare a căii de atac nu suspendă efectele hotărârii atacate în lipsa unei decizii de suspendare a efectelor hotărârii atacate.

(5) Hotărârile instanțelor de disciplină pot face obiectul revizuirii sau contestației în anulare de organul care le-a pronunțat, la cererea părților interesate, în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

5. Suspendarea. Perimarea. Reabilitarea

Art. 21. — (1) Instanța de disciplină va suspenda soluționarea sesizării:

- a) când ambele părți o cer;
- b) dacă niciuna dintre părți nu se înfățișează la termenul stabilit pentru soluționarea sesizării.

(2) Cu toate acestea, pricina se soluționează dacă una dintre părți a cerut în scris acest lucru în lipsă.

Art. 22. — (1) Instanța de disciplină poate dispune suspendarea sesizării:

- a) când dezlegarea pricinii depinde, în totul sau în parte, de existența ori neexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți;
- b) când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se pronunțe.

(2) Suspendarea va dăinui până când hotărârea pronunțată în pricina care a motivat suspendarea a devenit irevocabilă.

Art. 23. — Soluționarea sesizării disciplinare reîncepe prin cererea de redeschidere făcută de una dintre părți.

Art. 24. — Reclamantul poate oricând să renunțe la soluționarea sesizării, fie verbal, în ședința comisiei, fie prin cerere scrisă.

Art. 25. — (1) Orice sesizare disciplinară se perimă de drept dacă a rămas în nelucrare, din vina părții, timp de un an.

(2) Cursul perimării este suspendat atât timp cât dănuiește suspendarea pronunțată în baza art. 21 alin. (1).

(3) În cazul art. 22 alin. (1), cursul perimării este suspendat până la 3 luni de la data când s-au soluționat cererile ce au făcut obiectul judecății sau pronunțării soluției penale.

(4) Perimarea se constată din oficiu sau la cererea părții interesate.

Art. 26. — Cu excepția sancțiunii excluderii din UNPIR, practicianul în insolvență sancționat disciplinar se reabilitează de drept în termen de un an de la terminarea executării sancțiunii.

*ANEXA Nr. 4
la statut*

**NIVELUL TAXELOR
pentru operațiunile legate de Registrul formelor de organizare**

Se vor percepe taxe pentru operațiunile legate de Registrul formelor de organizare pentru:

- A. Societățile profesionale:**
1. cerere disponibilitate denumire/opțiune denumire 50 lei
 2. cerere înregistrare societate profesională/filială a societății 400 lei
 3. eliberare certificat de înregistrare 200 lei
 4. cerere de îndreptare eroare materială/operare/dovada 60 lei
 5. a) cerere de eliberare extras registru (pentru membrii Uniunii Naționale
a Practicienilor în Insolvență din România) 100 lei
 5. b) cerere de eliberare certificat constatator (pentru cei care nu sunt membri
ai Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România) 200 lei
 6. cereri de furnizare informații:
 6. a) cerere de furnizare informații (conform model) se taxează fiecare poziție cu 40 lei
 6. b) cerere de eliberare copii simple de pe acte aflate la dosar 30 lei/pagină
 6. c) cerere de eliberare copii certificate de pe acte aflate la dosar 50 lei/pagină
 7. cerere de preschimbare certificat de înregistrare 100 lei
 8. cerere eliberare istoric societate 200 lei.
- B. Cabinetele individuale și cabinetele asociate:**
1. cerere înregistrare cabinet individual/cabinete asociate 200 lei
 2. eliberare certificat de înregistrare 100 lei
 3. cerere de îndreptare eroare materială/operare/dovada..... 30 lei
 4. a) cerere de eliberare extras registru (pentru membrii Uniunii Naționale
a Practicienilor în Insolvență din România) 50 lei
 4. b) cerere de eliberare certificat constatator (pentru nemembri) 200 lei
 5. cereri de furnizare informații:
 5. a) cerere de furnizare informații (conform model) se taxează fiecare poziție cu 40 lei
 5. b) cerere de eliberare copii simple de pe acte aflate la dosar 30 lei/pagină
 5. c) cerere de eliberare copii certificate de pe acte aflate la dosar 50 lei/pagină
 6. cerere de preschimbare certificat de înregistrare 50 lei
 7. cerere eliberare istoric cabinet sau cabinete asociate 200 lei.

*ANEXA Nr. 5
la statut*

**NIVELUL TAXELOR ȘI COTIZAȚIILOR,
precum și plafonul minim de asigurare profesională**

CAPITOLUL I

Nivelul taxelor și cotizațiilor

Art. 1. — Taxa de înscriere la examenul de dobândire a calității de practician în insolvență va fi de 1.200 lei.

Art. 2. — Taxa de verificare a cererii și a documentelor doveditoare pentru persoanele care cer înscrierea în Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România fără examen și cu scutire de stagiu va fi de 1.000 lei.

Art. 3. — Taxa de înscriere în Tabloul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România va fi de:

a) 1.200 lei pentru persoanele fizice care au promovat examenul de acces în profesie;

b) 10.000 lei pentru persoanele fizice care beneficiază de înscrierea în profesie cu scutire de examen și stagiu de pregătire profesională;

c) 1.500 lei pentru persoane juridice.

Art. 4. — (1) Cotizația anuală este de:

a) 650 lei pentru persoane fizice compatibile;

b) 433 lei pentru persoane fizice incompatibile.

(2) Taxa anuală pentru persoanele juridice este de 2.000 lei.

Art. 5. — Taxa de susținere a examenului de definitivare în profesie, încasată de I.N.P.P.I., este de 1.500 lei.

Art. 6. — Taxa de verificare a cererii și a documentelor doveditoare îndeplinirii scutirii de stagiu în baza art. 33 din O.U.G. va fi de 1.500 lei.

Art. 7. — Taxa de eliberare privind istoricul calității de membru al UNPIR va fi de 100 lei.

CAPITOLUL II

Plafonul minim de asigurare profesională

Art. 8. — Plafonul minim de asigurare profesională pentru persoanele fizice române, înscrise în subsecțiunile IB și IC ale Tabloului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, este de 100.000 lei.

Art. 9. — Plafonul minim de asigurare profesională pentru persoane juridice, înscrise în subsecțiunea IIA a Tabloului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, este de 500.000 lei.

Art. 10. — Plafonul minim de asigurare profesională pentru persoanele fizice străine, înscrise în subsecțiunea a III-a a Tabloului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, este de 100.000 lei.

Art. 11. — Plafonul minim de asigurare profesională pentru persoanele juridice străine, înscrise în subsecțiunea a IV-a a Tabloului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, este de 500.000 lei.

A C T E
de constituire a cabinetelor individuale, contracte de societate,
contracte de asociere cabinete

(modele)

DECIZIE DE ÎNFIINȚARE
a cabinetului individual de practician în insolvență

.....

— model —

Subsemnatul, numele purtat anterior,
B.I./C.I. seria nr., eliberat/eliberată de la data de,
cod numeric personal, domiciliat în,
str. nr., bl., et., ap., sectorul, județul,
practician în insolvență definitiv, înscris în Tabloul UNPIR sub nr. din data de,
în calitate de practician în insolvență titular,

înființez,

în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență,

cabinetul individual de practician în insolvență cu:

1. Denumirea

2. Sediul profesional al cabinetului este în,
str. nr., bl., et., ap., sectorul, județul,
cod poștal, telefon

3. Aportul la constituirea patrimoniului de afecțiune profesională necesar cabinetului constă în (se descriu aportul, valoarea, actul sau modalitatea de dobândire):

.....
.....
.....

4. Practicieni în insolvență colaboratori:

— domnul/doamna....., practician în insolvență, definitiv/stagiar,
înscris/înscrisă în Tabloul UNPIR sub nr. din data de

— domnul/doamna, practician în insolvență, definitiv/stagiar,
înscris/înscrisă în Tabloul UNPIR sub nr. din data de

— domnul/doamna, practician în insolvență, definitiv/stagiar,
înscris/înscrisă în Tabloul UNPIR sub nr. din data de

Mă angajez să achit întocmai și la termen taxele, cotizațiile și contribuțiile profesionale ce îmi revin, precum și să închei asigurarea profesională conform legislației în vigoare.

Data

Semnătura

CONTRACTUL DE SOCIETATE
al societății profesionale cu răspundere limitată

— model —

Subsemnații:

— domnul/doamna, numele purtate anterior,
B.I./C.I. seria nr., eliberat/eliberată de la data de, cod numeric personal,
născut/născută în la data de, domiciliat/domiciliată în, înscris/înscrisă în Tabloul UNPIR
în data de și practician în insolvență definitiv din data de

— domnul/doamna, numele purtate anterior,
B.I./C.I. seria nr., eliberat/eliberată de la data de, cod numeric personal,
născut/născută în la data de, domiciliat/domiciliată în, înscris/înscrisă în Tabloul UNPIR
în data de și practician în insolvență definitiv din data de

au convenit constituirea unei societăți profesionale cu răspundere limitată, supusă reglementărilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *O.U.G.*, și de Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență, denumit în continuare *Statut*, după cum urmează:

TITLUL I

**Denumire, sediu, formă, emblemă, obiect,
scop, durată**

ARTICOLUL 1

Denumire

În concordanță cu Dovada de rezervare denumire nr. /, societatea este denumită societate profesională cu răspundere limitată (SPRL, IPURL).

În toate actele, scrisorile, publicațiile și alte documente emise de societate, denumirea societății va fi urmată de inițialele societate profesională cu răspundere limitată (SPRL, IPURL).

ARTICOLUL 2

Sediu

Sediul principal al societății este situat în

Societatea își poate constitui filiale care se înregistrează în Registrul formelor de organizare.

ARTICOLUL 3

Formă

Prezenta societate este înființată ca o societate profesională de practicieni în insolvență, cu răspundere limitată, compusă din subsemnații practicieni în insolvență înscrși în Tabloul UNPIR, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I bis, nr. din, ca practicieni în insolvență definitiv:

— — asociat;
— — asociat;
— — asociat.

ARTICOLUL 4

Emblemă

Emblema societății reprezintă (descrierea elementelor componente ale desenului): și este redată în anexa la prezentul act constitutiv.

ARTICOLUL 5

Obiect

Societatea are ca obiect unic de activitate exercitarea în comun a profesiei de practician în insolvență conform O.U.G. și Statutului.

ARTICOLUL 6

Scop profesional

Fiecare asociat, practician colaborator și practician salarizat în interiorul profesiei își angajează răspunderea profesională numai în limitele aportului social subscris și vărsat.

ARTICOLUL 7

Durăta

Societatea se constituie pentru o durată de ani din momentul înscrierii sale în Registrul formelor de organizare, ținut de Secretariatul general al Uniunii.

TITLUL II

Aport social

ARTICOLUL 8

Compunerea patrimoniului social

1. Aportul social de minimum 3.500 lei este constituit din numerar și în natură, evaluat la lei.

2. Aportul social este compus după cum urmează:

— domnul/doamna, aport în bunuri/numerar/
clientelă/industrie: lei;

— domnul/doamna, aport în bunuri/numerar/
clientelă/industrie: lei;

— societatea, aport în bunuri/numerar/
clientelă/industrie: lei.

3. Aporturile în bunuri/clientelă/industrie ale asociaților sunt constituite din următoarele:

—, evaluat de către evaluatorul autorizat, domnul, membru ANEVAR, conform Raportului de evaluare nr. din data de, la valoarea de lei;

—, evaluat de către evaluatorul autorizat, domnul, membru ANEVAR, conform Raportului de evaluare nr. din data de, la valoarea de lei;

—, evaluat de către evaluatorul autorizat, domnul....., membru ANEVAR, conform Raportului de evaluare nr. din data de, la valoarea de lei.

ARTICOLUL 9

Repartizare

Aportul social este divizat în părți sociale a câte lei fiecare, integral subscrise și vărsate de către asociați, potrivit aporturilor menționate la art. 8, astfel:

— domnul — părți sociale, reprezentând% din părțile sociale;

— domnul — părți sociale, reprezentând% din părțile sociale.

ARTICOLUL 10

Patrimoniul social a fost vărsat integral la data constituirii societății.

TITLUL III

Adunarea generală

ARTICOLUL 11

Adunările generale

1. Adunarea generală reprezintă totalitatea asociațiilor și deciziile luate sunt obligatorii pentru toți asociații.

2. Fiecare parte socială subscrisă și vărsată dă dreptul la un vot.

3. Asociații nu pot fi reprezentați în adunarea generală decât de alți asociați.

4. Adunările generale se convoacă de oricare dintre asociați prin orice mijloace care să poată proba realizarea convocării cu minimum 5 zile înainte de data ținerii lor.

5. Adunarea generală se va întruni la sediul principal al societății sau, cu acordul unanim al asociațiilor, în orice alt loc.

6. Hotărârile adunărilor generale se iau prin votul asociațiilor reprezentând majoritatea părților sociale/sau

7. Pentru hotărârile având ca obiect modificarea actelor de constituire este necesar acordul unanim al asociațiilor.

ARTICOLUL 12

Atribuțiile adunării generale

Principalele atribuții ale adunării generale sunt:

- repartizarea venitului net al societății;
- mărirea sau reducerea aportului social;
- fuziunea;
- schimbarea denumirii societății;
- schimbarea sediului principal;
- crearea sau anularea părților de industrie;
- primirea de noi asociați;
- excluderea asociatului/asociaților;
- alegerea asociatului practician în insolvență coordonator al societății;
- desemnarea lichidatorului/lichidatorilor;
- orice modificare a statutului societății.

ARTICOLUL 13

Procedura adunării generale și procesele-verbale

1. Adunările generale sunt prezidate de asociatul coordonator.

2. Procesul-verbal va fi întocmit de secretarul adunării generale, desemnat dintre asociați, și va cuprinde: data, locul, prezența, ordinea de zi, rezumatul dezbaterilor, hotărârile luate, voturile exprimate pentru fiecare hotărâre. Procesul-verbal va fi semnat de asociații prezenți.

3. Lucrările adunării generale se consemnează într-un registru numerotat și parafat de coordonatorul societății.

TITLUL IV

Coordonarea activității

ARTICOLUL 14

Coordonarea

1. Societatea este coordonată de un asociat sau asociați practicieni în insolvență coordonatori, membri compatibili. Aceștia sunt numiți prin hotărârea asociațiilor ce dețin împreună mai mult de jumătate din aportul social pentru un mandat de 4 ani, care poate fi reînnoit.

2. Societatea poate fi coordonată de mai mulți asociați coordonatori care formează un consiliu de coordonare pentru un mandat de 4 ani, care poate fi reînnoit.

3. Mandatul asociatului/Consiliului de coordonare este de ani.

4. Calitatea de practician în insolvență coordonator încetează prin revocare, deces, demisie, retragere voluntară din societate sau pentru motive temeinice, cu aprobarea adunării asociațiilor.

ARTICOLUL 15

Desemnarea asociatului practician în insolvență coordonator

Domnul/Doamna este desemnat/desemnata începând cu data de ca fiind asociatul practician în insolvență coordonator al societății, membru compatibil.

ARTICOLUL 16

Drepturile și obligațiile practicianului în insolvență coordonator

1. Practicianul în insolvență coordonator reprezintă societatea în raporturile cu terții.

2. Actele de înstrăinare cu privire la drepturile și bunurile societății se încheie numai cu autorizarea prealabilă a asociațiilor conform art. 11. Asociații pot fixa un plafon maximal al valorii bunurilor care pot fi înstrăinate de către asociatul coordonator fără a fi necesară autorizarea prealabilă.

3. Raporturile dintre practicianul în insolvență coordonator și ceilalți practicieni în insolvență ai societății nu implică nicio subordonare în plan profesional.

ARTICOLUL 17

Remunerare

Practicianul în insolvență coordonator poate fi remunerat potrivit hotărârii adunării generale.

ARTICOLUL 18

Drepturile și obligațiile Consiliului de coordonare

Consiliul de coordonare reprezintă societatea în relațiile cu terții.

TITLUL V

**Conturile și informarea asociaților
cu privire la rezultatele obținute de societate**

ARTICOLUL 19

Exercițiul financiar

Exercițiul financiar începe la data de 1 ianuarie și se sfârșește la data de 31 decembrie ale fiecărui an, cu excepția primului an, când începe la data înființării și durează până la 31 decembrie.

ARTICOLUL 20

Conturile și informarea asociaților

Operațiunile în conturile bancare ale societății sunt efectuate de practicianul în insolvență coordonator, singur, alături sau împreună cu alte persoane desemnate prin hotărârea adunării generale.

ARTICOLUL 21

Repartizarea venitului

1. Venitul net al societății va fi stabilit după scăderea din totalul veniturilor a cheltuielilor deductibile, în conformitate cu prevederile legale, urmând a fi repartizat către asociați.

2. După deducerea tuturor celorlalte obligații și contribuții care pot greva venitul net al societății, repartizarea rezultatelor financiare rămase se va face astfel:

- cota alocată deținătorilor părților sociale în numerar
- cota alocată deținătorilor părților sociale în natură
- cota alocată deținătorilor părților de industrie
- cota alocată pentru constituirea unor fonduri alte alocări (premiere, provizioane de risc, rezervă, investiții etc.)

TITLUL VI

Cesiunea și transmiterea părților sociale

ARTICOLUL 22

Cesiunea părților sociale

1. Cesiunea părților sociale poate fi făcută numai către practicieni în insolvență definitivă, în condițiile O.U.G. și ale Statutului.

2. Cesiunea între asociați este liberă.

3. Părțile sociale pot fi cesionate numai cu acordul unanim și exprimat în scris al asociaților.

4. Oricare asociat își poate exercita dreptul de preempțiune în termen de 30 de zile de la primirea notificării ofertei de cesiune. În caz de concurs între asociați, la preț egal, este preferat asociatul care dorește să achiziționeze numărul total de părți sociale ofertate sau, în lipsă, după caz, asociații vor achiziționa părțile sociale proporțional cu cotele deținute la părțile sociale.

5. În cazul transmiterii părților sociale, al retragerii sau decesului unui asociat, toate bunurile împreună cu orice drepturi, inclusiv clientelă, aduse ca aport social la patrimoniul societății de respectivul asociat, rămân proprietatea societății sau

ARTICOLUL 23

Notificarea cesiunii

1. Asociatul care intenționează să cedeze părțile sociale este obligat să notifice intenția sa, cu minimum 30 de zile anterior transmiterii, către toți asociații.

2. În caz de neexercitare a dreptului de preempțiune, cesiunea poate fi făcută către practician/practicienii neasociați/neasociați, fără ca ceilalți asociați să se poată opune, dispozițiile art. 22 pct. 2 nefiind aplicabile.

3. Oferta notificată este irevocabilă pe toată durata ei de valabilitate.

ARTICOLUL 24

Retragerea asociaților

1. Asociatul se poate retrage oricând din societate, cu condiția de a notifica, în scris, celorlalți asociați și filialei Uniunii din care face parte intenția de retragere cu cel puțin 3 luni înainte.

2. La împlinirea termenului prevăzut în notificare, Registrul formelor de organizare va lua act de retragerea asociatului, operând modificările corespunzătoare în evidențele sale.

3. În caz de neînțelegere cu privire la desocotirea consecutivă a retragerii, se aplică corespunzător următoarele prevederi ale prezentului contract.

4.
5.
6.

ARTICOLUL 25

Încetarea calității de asociat

1. Asociatul care din orice motiv pierde dreptul de exercitare a profesiei de practician în insolvență, asociatul exclus din societate, asociatul care s-a retras din societate sau asociatul pus sub interdicție are la dispoziție un termen de 3 luni pentru cesionarea părților sociale, în condițiile prevăzute în prezentul titlu.

2. În cazul în care, la expirarea acestui termen, cesiunea nu a avut loc, părțile sociale se vor anula, iar contractul se va modifica corespunzător.

ARTICOLUL 26

Decesul asociatului

1. La data decesului unui asociat, părțile sociale deținute de acesta se anulează.

2. Părțile semnatare convin că desocotirea dintre asociați și succesorii asociatului decedat se va face potrivit următoarelor reguli:

-
-
-

3. În termen de maximum 3 luni de la data anulării părților sociale, asociații vor proceda după cum urmează:

- a) reducerea corespunzătoare a patrimoniului social;
- b) emiterea de noi părți sociale, în vederea reconstituirii patrimoniului social la valoarea existentă la momentul decesului;
- c) încetarea formei de exercitare a profesiei.

ARTICOLUL 27

Alte dispoziții

Cesionarii sunt obligați să depună la Registrul formelor de organizare un exemplar original al actului de cesiune.

(Se pot introduce clauze specifice privind retragerea forțată, retragerea voluntară etc.)

TITLUL VII

Exercitarea profesiei

ARTICOLUL 28

Activitatea și răspunderea profesională

1. Asociații, practicienii colaboratori și practicienii salariați în interiorul profesiei exercită profesia de practician în insolvență în numele societății.

2. Fiecare practician în insolvență răspunde pentru actele profesionale pe care le îndeplinește.

3. Societatea va încheia contracte de asigurare profesională în nume propriu și pentru fiecare practician în insolvență care își exercită profesia în cadrul acesteia.

ARTICOLUL 29

Suspendarea asociațiilor

.....

ARTICOLUL 30

Intervenirea cazurilor de incapacitate de exercitare a profesiei

.....

TITLUL VIII

Dizolvarea și lichidarea

ARTICOLUL 31

Dizolvarea

Societatea se dizolvă în următoarele situații:

- a) prin hotărârea luată în unanimitate de asociați;

- b) prin hotărâre judecătorească;

- c) prin radierea din profesie a tuturor asociațiilor;

- d) prin decesul simultan al tuturor asociațiilor;

- e) prin dobândirea tuturor părților sociale de către un singur asociat și păstrarea lor de către acesta o perioadă mai mare de 3 luni;

- f) la cererea simultană de retragere din societate formulată de toți asociații.

ARTICOLUL 32

Lichidarea

1. Societatea intră în lichidare din momentul dizolvării sale. În toate actele sale se va menționa „în lichidare”.

2. Asociații vor desemna un lichidator cu votul cerut pentru numirea practicianului în insolvență coordonator. În caz contrar, acesta va fi numit de către președintele filialei Uniunii de care aparține societatea.

3. Asociații vor fi convocați pentru a decide cu privire la rezultatele obținute de lichidatori, repartizarea activului net și pentru a constata încheierea lichidării.

4. În situațiile în care în societate rămâne un singur asociat pentru o perioadă mai mare de 3 luni, societatea intră în lichidare, cu excepția cazului în care asociatul rămas decide reorganizarea acesteia.

TITLUL IX

Condiția suspensivă și publicitate

ARTICOLUL 33

Condiția suspensivă

1. Societatea este constituită între asociați de la data semnării contractului, sub condiția suspensivă a înscrierii sale în Registrul formelor de organizare, ținut de Secretariatul general al Uniunii.

2. După înscrierea societății, asociatul practician în insolvență coordonator va convoca o adunare generală extraordinară pentru a se constata îndeplinirea tuturor condițiilor cerute pentru începerea activității.

ARTICOLUL 34

Publicitate

1. Acest contract va fi prezentat Secretariatului general al Uniunii în vederea înscrierii în Registrul societăților profesionale.

2. Prezentul contract a fost redactat astăzi,, în localitatea, într-un număr de exemplare.

Semnături:

Asociat:

Asociat:

Asociat:

CONVENȚIE
de asociere a cabinetelor individuale de practicieni în insolvență
(cabinete asociate)

— model —

Între:

1. Cabinetul individual, reprezentat prin, practician în insolvență titular;
2. Cabinetul individual, reprezentat prin, practician în insolvență titular,
în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *O.U.G.*, și a Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență, denumit în continuare *Statut*, s-a convenit asocierea în scopul exercitării în comun a profesiei sub formă de cabinete asociate de practicieni în insolvență.

Pe durata existenței prezentei asocieri, cabinetele individuale au convenit că exercită profesia în numele prezentei asocieri.

ARTICOLUL 1

Denumirea asocierii

Asocierea este denumită, urmată de sintagma „cabinete asociate de practicieni în insolvență”.

ARTICOLUL 2

Sediul și durata asocierii

1. Sediul asocierii este stabilit în, str. nr., bl., et., ap., sectorul, județul, cod poștal, telefon, fax., e-mail

2. Asocierea se încheie pe o durată de ani (nedeterminată).

ARTICOLUL 3

Aporturi în bunuri pentru asociere

Pentru funcționarea asocierii cabinetele individuale își aduc aporturi în bunuri, după cum urmează:

1. Cabinetul individual aporțează:
a) în natură (cu titlu de patrimoniu de afectațiune profesională) următoarele bunuri:, în valoare de lei (valoarea de înregistrare în evidențele financiar-contabile ale asocierii, pentru fiecare bun);
b) în numerar lei, depuși în contul profesional, deschis la

2. Cabinetul individual aporțează:
a) în natură (cu titlu de patrimoniu de afectațiune profesională) următoarele bunuri:, în valoare de lei (valoarea de înregistrare în evidențele financiar-contabile ale asocierii, pentru fiecare bun);
b) în numerar lei, depuși în contul profesional, deschis la

ARTICOLUL 4

Cota de participare la asociere

1. Cota de participare la asociere convenită de părți este:
Cabinetul individual — %;
Cabinetul individual — %.

Aporturile prevăzute la art. 3, aporturile în clientelă și activitatea profesională concretă au reprezentat criteriile de stabilire a cotei prevăzute la pct. 1.

2. Toate cheltuielile necesare asocierii (remunerațiile pentru practicienii în insolvență salariați, salariile, retrocedările de onorarii pentru practicienii în insolvență colaboratori, cheltuielile de întreținere, chirii, amortizări, taxe și impozite aferente bunurilor folosite în interesul asocierii, costul materialelor, consumabile, investiții, utilități și dotări, precum și orice alte cheltuieli) sunt suportate de către asociere din veniturile realizate de către aceasta.

3. După deducerea cheltuielilor prevăzute la pct. 2 venitul rămas se distribuie între asociați conform cotelor convenite la pct. 1.

4. Asociații pot conveni înainte de distribuirea prevăzută la pct. 3 constituirea unui fond de rezervă al asocierii.

5. Cota de participare la asociere conferă asociaților dreptul și obligația de a încasa venitul și de a suporta pierderea.

ARTICOLUL 5

Conducerea și coordonarea asocierii

1. Organul de conducere al asocierii este adunarea generală, formată din titularii cabinetelor individuale asociate.

2. Se vor menționa clauze convenite privind conducerea și coordonarea asocierii, cu respectarea prevederilor O.U.G. și ale Statutului.

—
—

ARTICOLUL 6

Exercitarea profesiei

1. Fiecare asociat exercită profesia de practician în insolvență în numele asocierii. În actele sale profesionale va indica denumirea (forma) asocierii.

2. Asociații vor consacra în beneficiul asocierii întreaga lor activitate profesională și se vor informa reciproc în legătură cu aceasta.

3. Pot fi incluse clauze convenite privind organizarea exercitării profesiei, pentru cazul incapacității temporare de exercitare a profesiei, privind răspunderea profesională etc., cu respectarea O.U.G. și a Statutului.

ARTICOLUL 7

Încetarea asocierii. Lichidarea asocierii

(Pot fi incluse clauze convenite, cu respectarea O.U.G. și a Statutului.)

—
—

ARTICOLUL 8

Alte clauze

—
—

ARTICOLUL 9

Dispoziții finale

1. Prezentul contract va fi înregistrat la Uniune.
2. Încheiat astăzi,, la, în exemplare, câte unul pentru fiecare parte, iar unul spre a fi înregistrat la Uniune.

Semnăturile practicienilor în insolvență titulari și ștampila fiecărui cabinet individual:

1.
2.

Formatul Tabloului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România**SECȚIUNEA I: Persoane fizice române — date de identificare***SUBSECȚIUNEA I A — Practiceni stagiați*

Nr. crt.	Numele și prenumele	Număr matricol	Data înscrierii în Tabloul UNPIR	Situații de suspendare a stagiului (perioada)	Domiciliul, telefon, fax, e-mail
0	1	2	3	4	5

SUBSECȚIUNEA I B — Practiceni definitiv organizați în cabinete individuale

Nr. crt.	Numele și prenumele	Număr matricol	Data înscrierii în Tabloul UNPIR	Data înregistrării cabinetului	Domiciliul, telefon, fax, e-mail	Mențiuni
0	1	2	3	4	5	6

SUBSECȚIUNEA I C — Practiceni definitiv asociați în societăți profesionale

Nr. crt.	Numele și prenumele	Număr matricol	Data înscrierii în Tabloul UNPIR	Asociat la societatea	Din data de	Domiciliul, telefon, fax, e-mail	Mențiuni
0	1	2	3	4	5	6	7

SUBSECȚIUNEA I D — Practiceni definitiv angajați sau colaboratori ai formelor de exercitare a profesiei

Nr. crt.	Numele și prenumele	Număr matricol	Data înscrierii în Tabloul UNPIR	Angajat/ Colaborator în societatea	Din data de	Domiciliul, telefon, fax, e-mail	Mențiuni
0	1	2	3	4	5	6	7

SECȚIUNEA a II-a: Societăți profesionale — date de identificare*SUBSECȚIUNEA a II-a A — Societăți profesionale cu personalitate juridică*

Nr. crt.	Denumirea societății	Sediul social, numărul de telefon, fax, e-mail	Numărul de înregistrare în Registrul formelor de organizare	Număr matricol	Data înscrierii în Tabloul UNPIR	Mențiuni
0	1	2	3	4	5	6

Formatul Registrului formelor de organizare

Tip societate	SPRL, IUPRL		Modificare, data							
Contract societate	număr		Act adițional	număr						
	data			data						
Sediul social	judet/ sector	oraș	str.	nr.	bl.	sc.	et.	ap.	cod poștal	din data
schimbare sediu										
Adrese contact	Telefon	Fax	E-mail	web						
modificări										

Nr.	Lista asociațiilor	Domiciliu										Alte informații			Tabloul UNPIR	
		Nume	Prenume	oraș	str.	nr.	bl.	sc.	et.	ap.	cod poștal	judet	cetățenie	locul nașterii	CNP	Număr matricol
1																
2																

Nr.	Filiale	judet/ sector	oraș	str.	nr.	bl.	sc.	et.	ap.	cod poștal	din data
		1									

	Conducerea societății	Nume	Prenume	Număr matricol

Nr.	Organe executive			
1				

Nr.	Asociații coordonatori			
1				

Nr.	Asociații societății	Nume	Prenume	Număr matricol
1	cabinete			
2				

Nr.	Asociații societății	Denumire	Nr. înregistrare în RSP	
1	societăți			
2				

Nr.	Angajați	Nume	Prenume	Număr matricol
1				

Nr.	Colaboratori	Nume	Prenume	Număr matricol
1				

Informații financiare	pentru anul	2006	2007	2008	2009	2010
	venituri					
Mențiuni cu privire la forma de exercitare a profesiei						

CODUL DE ETICĂ PROFESIONALĂ ȘI DISCIPLINĂ al Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România

CAPITOLUL I

Introducere

Art. 1. — Codul de etică profesională și disciplină al Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență împreună cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *O.U.G.*, și Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență constituie principalele reguli conform cărora Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență (UNPIR), denumită în continuare *Uniunea*, și membrii ei își desfășoară activitatea.

Art. 2. — Codul de etică profesională și disciplină cuprinde ansamblul caracteristicilor ce definesc calitatea activității profesionale, iar rolul lui este acela de a servi ca linie de conduită practicienilor în insolvență, astfel încât aceștia să desfășoare o activitate competentă și conform unei etici profesionale și discipline corespunzătoare.

CAPITOLUL II

Principii fundamentale

Art. 3. — Principiile fundamentale care trebuie să fie respectate de către practicianul în insolvență în conduita lui, în relațiile profesionale cu ceilalți, sunt:

a) *independența* — în exercitarea profesiei, practicianul în insolvență trebuie să se manifeste liber față de orice interes care ar putea fi incompatibil cu integritatea și obiectivitatea sa;

b) *integritatea morală* — în exercitarea activității lor, membrii Uniunii vor acționa cu cinste, corectitudine și sinceritate;

c) *respectarea secretului profesional* — membrii Uniunii vor păstra secretul profesional și vor respecta caracterul confidențial al informațiilor obținute cu ocazia desfășurării activității în calitate de practicieni în insolvență;

d) *conflictul de interese* — practicienii în insolvență vor evita în exercitarea activității lor conflictul de interese;

e) *concurența neloială* — membrii Uniunii își vor exercita activitatea cu bună-credință și cu respectarea cerințelor unei concurențe loiale;

f) *practica anticoncurențială* — membrii Uniunii vor evita actele și faptele care au sau pot avea ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței libere între practicienii în insolvență;

g) *respectarea prevederilor legale* — membrii Uniunii vor respecta legislația aplicabilă activității pe care o desfășoară;

h) *competența profesională* — practicienii în insolvență sunt datori să abordeze cu competență profesională lucrările pe care le realizează.

SECȚIUNEA 1

Independența

Art. 4. — Independența de acțiune în exercitarea profesiei de practician în insolvență trebuie să se manifeste liber față de orice interes care ar putea fi incompatibil cu integritatea și obiectivitatea practicianului.

Art. 5. — (1) Se prezumă a fi încălcată independența în situația în care membrul Uniunii angajat, un colaborator al său, soțul (soția) sau o rudă ori afin până la gradul III se află, simultan sau succesiv, în raporturi juridice susceptibile de a influența creditorul sau creditorii ce pot decide numirea ori menținerea sa în poziția de administrator judiciar sau lichidator într-un dosar de insolvență.

(2) În cazul persoanelor juridice această prevedere se extinde și pentru cazurile în care pierderea independenței este datorată unui angajat sau colaborator al persoanei juridice respective, dar care nu este membru al Uniunii.

(3) Se prezumă a fi încălcată independența în exercitarea profesiei în situația în care membrul Uniunii acceptă un onorariu care să fie condiționat de îndeplinirea unei cerințe individuale a unui anumit creditor, condiționarea conducând la încălcarea caracterului unitar concursual și egalitar al procedurii.

SECȚIUNEA a 2-a

Integritatea morală

Art. 6. — Membrul Uniunii va acționa cu cinste, corectitudine și sinceritate în activitatea sa profesională, în relațiile cu instanțele judecătorești și în relațiile cu ceilalți membri ai Uniunii.

Art. 7. — Prin comportamentul său și calitatea activității depuse, fiecare membru al Uniunii va contribui la construirea și întreținerea încrederii publice în instituția practicianului în insolvență, precum și în viabilitatea soluțiilor propuse de legislația aplicabilă.

SECȚIUNEA a 3-a

Respectarea secretului profesional

Art. 8. — Membrii Uniunii vor păstra secretul profesional și vor respecta caracterul confidențial al informațiilor obținute cu ocazia activității întreprinse în calitate de practicieni în insolvență, cu excepția cazurilor în care au obligația legală sau sunt autorizați în mod expres să le transmită.

Art. 9. — Membrii Uniunii nu vor folosi secretul profesional de care au luat cunoștință în cursul exercitării profesiei nici în beneficiul propriu, nici în beneficiul unor terțe părți.

Art. 10. — Se prezumă a fi exceptate de la prevederile secretului profesional toate datele, informațiile și documentele necesare desfășurării activității conform atribuțiilor legale.

SECȚIUNEA a 4-a

Conflictul de interese

Art. 11. — Conflictul de interese este starea în care se află membrul Uniunii care are un interes personal, de natură patrimonială sau nepatrimonială, care ar putea influența imparțialitatea și obiectivitatea activității sale în evaluarea, realizarea și raportarea atribuțiilor ce îi revin.

Art. 12. — Membrii Uniunii au obligația să se abțină de la orice fel de conflict de interese și să comunice instanțelor, în cazul în care au fost numiți, că nu își pot îndeplini obligațiile din cauza acestui conflict, solicitând înlocuirea.

SECȚIUNEA a 5-a

Concurența neloială

Art. 13. — Practicienii în insolvență sunt obligați să își exercite activitatea cu bună-credință, potrivit uzanțelor oneste, cu respectarea intereselor părților și a cerințelor concurenței loiale.

Art. 14. — Este interzisă orice faptă de concurență neloială săvârșită de membrii Uniunii prin:

a) prezentarea de date și informații incorecte și/sau incomplete cu privire la ei înșiși și/sau la capacitățile lor profesionale și care să fie susceptibile de a induce în eroare terții interesați;

b) plata, direct sau indirect, către o terță parte a unui comision, a unei compensații sau a altui beneficiu cu scopul obținerii unei numiri într-un dosar;

c) primirea, direct sau indirect, din partea unei terțe părți a unui comision, a unei compensații sau a altui beneficiu pentru acordarea de avantaje din poziția conferită prin numirea într-un caz;

d) racolarea de personal, respectiv oferta agresivă de angajare a practicienilor în insolvență asociați, colaboratori sau salariați ori a altor angajați-cheie ai unui concurent;

e) racolarea clientelei, personal sau prin intermediul altor persoane, prin folosirea unor practici și metode contrare uzanțelor oneste;

f) divulgarea, achiziționarea sau folosirea unei informații confidentiale de către un practician în insolvență sau de către colaboratori ori angajați ai acestuia fără consimțământul deținătorului legitim și într-un mod contrar uzanțelor cinstite;

g) încheierea de contracte prin care un practician în insolvență asigură serviciile sale unui creditor în mod avantajos, fie pentru a concura cu ceilalți practicieni în insolvență prin prețuri reduse, fie pentru a determina creditorul să racoleze și alți clienți pentru practicianul în cauză;

h) comunicarea sau răspândirea în public de către un practician în insolvență de afirmații asupra firmei sale sau activității acesteia, menite să inducă în eroare și să îi creeze o situație de favoare în dauna unor concurenți;

i) comunicarea, chiar dacă este făcută confidențial, sau răspândirea de către un practician în insolvență de afirmații mincinoase relative la un concurent sau asupra serviciilor sale, afirmații de natură să dăuneze bunului mers al activității practicianului în insolvență concurent;

j) oferirea, promiterea sau acordarea — mijlocit ori nemijlocit — de daruri sau de alte avantaje asociatului, colaboratorului ori salariatului unui practician în insolvență pentru ca aceștia să divulge informații confidentiale sau procedeele de lucru, pentru a cunoaște ori a folosi clientela concurentului sau pentru a obține alt folos pentru sine ori pentru altă persoană în dauna unui concurent;

k) deturnarea clientelei unui practician în insolvență prin folosirea legăturilor stabilite cu această clientelă în cadrul funcției deținute anterior la acel practician;

l) concedierea sau atragerea unor asociați, colaboratori ori salariați ai unui practician în insolvență în scopul înființării unei entități concurente care să capteze clienții aceluși practician sau angajarea asociaților, colaboratorilor ori salariaților unui practician în insolvență în scopul dezorganizării activității sale;

m) folosirea fără drept a unei firme, denumiri, embleme sau mărci de natură să producă confuzie cu cele folosite legitim de un alt practician în insolvență sau cu o altă formă asociativă de exercitare a profesiei;

n) producerea în orice mod, punerea în circulație, depozitarea, oferirea spre vânzare sau vânzarea unor servicii sau publicații purtând mențiuni false privind denumirea, firma, emblema ori marca unui practician în insolvență sau alte tipuri de proprietate intelectuală, în scopul de a-i induce în eroare pe ceilalți practicieni în insolvență și pe creditorii;

o) depunerea sau acceptarea, în mod repetat, de oferte de onorariu care nu îndeplinesc prevederile art. 38 alin. (2) din O.U.G.

SECȚIUNEA a 6-a

Practica anticoncurențială

Art. 15. — Este interzisă orice formă de folosire a practicii anticoncurențiale de către membrii UNPIR, sub sancțiunea excluderii din profesie, după cum urmează:

a) încheierea de acorduri privind împărțirea pieței serviciilor profesionale, cu excepția acordurilor înscrise în Registrul UNPIR;

b) participarea, în mod concertat, prin oferte trucate la licitații sau la orice alte forme de concurs de oferte, pentru achiziționarea de servicii profesionale;

c) limitarea sau împiedicarea accesului la clientelă și a libertății exercitării concurenței profesionale oneste între practicieni;

d) solicitarea decontării din fondul de lichidare a unui onorariu mai mare decât cel din propria ofertă financiară în baza căruia a fost desemnat într-o procedură conform art. 19 alin. (2) sau (21) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, sau în baza art. 57 alin. (2) sau (3) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.

SECȚIUNEA a 7-a

Respectarea prevederilor legale

Art. 16. — Membrii persoane fizice și societăți profesionale vor respecta legislația aplicabilă activității pe care o desfășoară în calitatea lor de practicieni în insolvență.

Art. 17. — În cazul în care un membru se găsește în una dintre următoarele situații:

a) este condamnat, definitiv printr-o hotărâre judecătorească, pentru o infracțiune economică, cum ar fi: deturnare de fonduri, fals, furt, înșelăciune, evaziune fiscală sau, după caz, pentru tentativă, instigare și/sau complicitate la o astfel de faptă;

b) a fost găsit vinovat, definitiv printr-o hotărâre judecătorească, pentru încălcarea prevederilor legislației Autorității de Supraveghere Financiară, a societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și/sau bancare;

c) a fost condamnat, definitiv și irevocabil printr-o hotărâre judecătorească, pentru orice faptă de natură să determine imposibilitatea continuării activității de practician în insolvență;

d) a recunoscut că este vinovat de una dintre faptele prevăzute la lit. a), b) sau c); în acest caz, va aduce de îndată la cunoștința Secretariatului general al Uniunii situația respectivă.

Art. 18. — Membrii Uniunii nu vor exercita simultan sau succesiv pentru același debitor calitatea de avocat, consilier juridic, auditor financiar, expert contabil, contabil autorizat, evaluator, arbitru, mediator, conciliator, expert judiciar, într-o perioadă de 2 ani.

Art. 19. — Membrii Uniunii vor informa Secretariatul general al Uniunii, în cel mult 30 de zile, cu privire la intrarea în una dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute la art. 26 alin. (1) din O.U.G.

Art. 20. — Membrii Uniunii nu vor utiliza, în realizarea atribuțiilor exclusive ale practicianului în insolvență, mandatar, colaboratori sau salariați care nu au calitatea de practician în insolvență definitiv și compatibil.

Art. 21. — Membrii Uniunii nu vor încredința administrarea societății profesionale unei persoane care nu are calitatea de practician în insolvență definitiv și compatibil.

Art. 22. — Membrii Uniunii nu își vor desfășura profesia în același timp în mai multe forme de exercitare a acesteia sau în mai multe entități profesionale.

Art. 23. — Membrii Uniunii nu își vor exercita calitatea de practician în insolvență pentru o persoană juridică la care cel în cauză a deținut calitatea de administrator, asociat, acționar, director sau membru al consiliului de administrație ori alte funcții ori poziții similare, potrivit art. 28 alin. (3) din O.U.G.

Art. 24. — Membrii Uniunii nu vor exercita calitatea de administrator judiciar sau lichidator concomitent cu activități

aferente altor profesii, cu excepția celor prevăzute la art. 26 alin. (2) din O.U.G.

Art. 25. — Practicienii în insolvență nu vor accepta numirea înaintea expirării termenului prevăzut la art. 27 alin. (1) din O.U.G.

Art. 26. — Practicienii în insolvență nu își vor exercita profesia cu încălcarea prevederilor art. 27 alin. (2) și (3) din O.U.G.

Art. 27. — Membrii Uniunii vor respecta prevederile art. 18 din O.U.G., privind cesionarea în termen de cel mult 30 de zile a părților sociale deținute de un asociat al societății profesionale devenit incompatibil.

Art. 28. — Membrii Uniunii nu vor transmite cu întârziere mai mare de 30 de zile raportările statistice privind numirile ca administrator judiciar sau lichidator și a declarațiilor de venit, față de termenele stabilite de art. 20 lit. f) din Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență.

Art. 29. — Membrii Uniunii nu vor refuza furnizarea datelor solicitate cu ocazia verificării prin sondaj efectuate de delegații conducerii filialei în condițiile art. 20 lit. j) din Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență.

Art. 30. — Practicienii în insolvență înscrși pe lista coordonatorilor de stagiu atestați nu vor refuza îndeplinirea rolului de coordonator de stagiu, cu excepția cazului în care refuzul se datorează unui număr de stagiați care depășește capacitatea coordonatorului.

Art. 31. — Membrii Uniunii vor respecta prevederile art. 41 din O.U.G.

Art. 32. — Membrii Uniunii nu vor comunica peste termenul prevăzut de art. 9 din Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență schimbările intervenite în forma de exercitare a profesiei.

Art. 33. — Membrii Uniunii nu vor restitui cu întârziere la fondul de lichidare sumele avansate pentru cheltuielile de procedură, peste termenul prevăzut la art. 99 alin. (4) din Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență.

Art. 34. — Membrii Uniunii nu vor solicita decontarea din fondul de lichidare în condițiile în care în averea debitoare existau bunuri sau sume de bani ce puteau fi valorificate.

Art. 35. — Membrii Uniunii au obligația de a comunica datele necesare verificării prin sondaj efectuate de către delegatul conducerii filialei, în legătură cu îndeplinirea obligațiilor profesionale.

Art. 36. — Membrii Uniunii au obligația de a vira procentul de 2% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență către filiala Uniunii, prevăzut la art. 4 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau art. 39 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței sau de insolvență.

Art. 37. — Membrii Uniunii au obligația de a comunica datele necesare comisiei de cenzori a filialei în vederea verificării situației virării către filiala Uniunii a procentului de 2% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență.

Art. 38. — Membrii Uniunii vor comunica modificările intervenite în forma de exercitare a profesiei, prevăzute la art. 22 alin. (8) din O.U.G.

Art. 39. — Societatea civilă profesională care, din orice motive, rămâne cu un singur asociat are obligația transformării acesteia în altă formă de organizare profesională, în interval de 3 luni.

Art. 40. — Practicianul în insolvență stagiar va respecta prevederile art. 33 alin. (2) și (3) din O.U.G.

Art. 41. — Membrii Uniunii au obligația de a participa la cursurile de pregătire profesională continuă.

SECȚIUNEA a 8-a

Competența profesională

Art. 42. — Membrii Uniunii vor aborda cu competență profesională activitatea desfășurată și vor arăta preocupare pentru sporirea prestigiului profesiei, manifestând rețineră la angajarea unor lucrări pe care nu le pot realiza în bune condiții.

CAPITOLUL III

Comportamentul profesional

Art. 43. — Membrii Uniunii vor adopta un comportament de natură să contribuie la creșterea prestigiului profesiei prin:

- devotament față de profesia aleasă;
- efort profesional de îmbunătățire continuă a practicilor profesionale;
- instruire și perfecționare profesională și asigurarea condițiilor pentru creșterea experienței persoanelor cu care colaborează;
- spirit de echipă, curajul opiniilor și onestitate.

Art. 44. — Deontologia profesională — toți membrii definiți în conformitate cu art. 2 și 3 din O.U.G. trebuie să se abțină, chiar în afara exercitării profesiei lor, de la orice încălcări ale legilor, regulamentelor și regulilor profesionale și de la orice acțiuni contrare independenței și onoarei sau care sunt susceptibile să aducă știrbirea demnității Uniunii și membrilor săi.

Art. 45. — Membrii Uniunii pot face uz numai de titlurile sau diplomele eliberate de instituții de învățământ autorizate.

Art. 46. — Practicienii în insolvență pot să își facă publicitate profesională, cu respectarea următoarelor reguli:

- prezentarea corectă a experienței profesionale;
- informarea asupra serviciilor oferite pentru obținerea numirii ca administrator judiciar sau lichidator;
- evitarea oricărei mențiuni care să aducă atingere intereselor altor practicieni în insolvență;
- evitarea oricărei referiri la onorariile practicate de către alți practicieni în insolvență.

CAPITOLUL IV

Etica exercitării profesiei

Art. 47. — Membrii Uniunii pot folosi în corespondența lor mențiunea apartenenței la Uniune, dar nu sigla sau emblema Uniunii.

Art. 48. — (1) Membrii Uniunii nu pot acorda consultanță terților în probleme de specialitate din domeniul insolvenței care se referă la sau au legătură cu societățile reglementate de Legea nr. 31/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu care aceștia se află în raporturi contractuale ori de mandat legal, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

(2) Un membru al Uniunii nu poate colabora, în cadrul activităților și operațiunilor pe care le desfășoară ca practician, cu un coleg, membru al Uniunii, care este suspendat pe perioada sancțiunii.

Art. 49. — Orice membru al Uniunii care activează ca practician în insolvență are datoria să verifice ca toate persoanele cu care lucrează sau care sunt angajate colaboratori să fie competente și să aibă pregătirea profesională necesară unei astfel de activități.

Art. 50. — Fiecare membru al Uniunii este obligat să se asigure profesional, într-un termen de maximum 30 de zile de la admiterea în Uniune, la o societate de asigurări.

CAPITOLUL V

Relațiile între membrii Uniunii

Art. 51. — Membrii Uniunii își datorează amabilitate și respect reciproc. Acestea exclud nu numai vulgaritatea, ci și manifestările dure și necuviincioase. Ei trebuie să se abțină de la orice cuvinte care jignesc, orice imputări răuvoitoare, demersuri în defavoarea altora și, în general, să se abțină de la orice acțiune susceptibilă de a aduce daune altor membri ai Uniunii.

Art. 52. — Divergențele dintre membri se vor concilia pe cale amiabilă, iar în caz de nerezolvare se vor supune dezbaterii Comisiei superioare de disciplină.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 53. — Regulile privind conduita etică sunt obligatorii pentru toți membrii Uniunii.

Art. 54. — Prezentul cod de etică profesională și disciplină intră în vigoare la data aprobării lui de Congresul Uniunii.

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 957 din 30 decembrie 2014, se fac următoarele rectificări:

— la art. I pct. 16 [cu referire la norma de la art. 14 alin. (2) lit. b) subpct. (v) lit. B din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009], în loc de: „... inclusiv a ultimei luni din semestru...” se va citi: „... inclusiv a ultimei luni din trimestru...”;

— la art. I pct. 20 [cu referire la norma de la art. 15 alin. (4) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009], în loc de: „... și au declarat și au plătit...” se va citi: „... și nu au declarat și nu au plătit...”;

— la art. III pct. 7 partea dispozitivă [cu referire la norma de la art. 116 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 571/2003], în loc de: „La articolul 116 alineatul (1), litera c) se modifică și...” se va citi: „La articolul 116 alineatul (2), litera c) se modifică și...”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 827240